

TORSDAG, DEN 23. OKTOBER 2008

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Sørøveri (beslutningsforslag fremsat): se protokollen

4. Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007 (forhandling)

Formanden – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0358/2008) af Zdravkova for Udvalget for Andragender om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007 (2008/2158(INI)).

Dushana Zdravkova, ordfører. – (BG) Fru formand! Tak for påmindelsen. I løbet af de mange år jeg har arbejdet som dommer, har jeg altid sørget for orden i retten. Således er det mig en stor ære at være ordfører på Ombudsmandens årsberetning. Ombudsmanden er en figur i det europæiske institutionelle system, som skal forsvare de europæiske borgeres rettigheder og bekæmpe fejl eller forsømmelser. Derfor vil jeg lykønske Den Europæiske Ombudsmand, hr. Diamandouros, for hans engagement og professionalisme, for det, som han gør, er meget vigtigt for almindelige mennesker. Som Jean Monnet sagde, forener vi folk, og ikke stater.

På samme måde har jeg haft fornøjelsen af at arbejde på en betænkning, der forener snarere end deler de politiske grupper i Europa-Parlamentet. Da det er klart, at vi er blevet valgt til Parlamentet af de europæiske borgere for at beskytte deres interesser, er det med overbevisning, at vi også kunne imødekomme nogle af de ændringsforslag, som de andre politiske grupper har indbragt. Disse forslag og denne forhandling er et bevis på, at Europa-Parlamentet tager denne vigtige mekanisme til at beskytte de europæiske borgere meget alvorligt. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke mine kolleger i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, sekretariatet og alle dem, der bidrog til at gøre denne betænkning mere fyldestgørende.

Det er min dybe overbevisning, at borgerne gennem den europæiske ombudsmandsinstitution bedre kan udøve deres rettigheder i tilfælde af fejl eller forsømmelser, for selv om reglerne er gode, er det vigtigt, at de anvendes rigtigt for at yde den optimale beskyttelse. Jeg mener, at Den Europæiske Ombudsmand, ligesom Kommissionen kaldes traktaternes beskytter, er forkæmper for korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen, selv om Ombudsmanden ikke er alene om denne rolle. Europa-Parlamentet skal som den eneste demokratisk valgte institution også kæmpe for borgernes rettigheder, hvilket gør det endnu mere vigtigt, at Parlamentet og Ombudsmanden samarbejder.

Betænkningen er også vigtig, da analyser af situationen i løbet af året frem for alt hjælper os med at lære af vores erfaringer og tage de rigtige beslutninger for fremtiden. Vi bør ikke glemme, at der bag enhver klage og hvert tal i statistikken står et menneske, som forventer at få den rigtige hjælp og en løsning på sit problem. Mens jeg arbejdede på betænkningen, indså jeg, at et centralt aspekt er information. Betænkningen viser, at mange borgere endnu ikke ved, hvordan de forsvare deres rettigheder i henhold til EU-retten, når de står over for fejl eller forsømmelser. Et eksempel herpå er antallet af ikkegodkendte klager – 84 %. Dette viser klart, at Ombudsmanden og de europæiske institutioner skal fortsætte i denne retning sammen og informere de europæiske borgere, så de kan udøve deres rettigheder fuldt ud. Derfor stilles der i betænkningen også forslag om et fælles websted til indgivelse af klager til alle institutionerne, i overensstemmelse med den interaktive manual, som Ombudsmanden har udviklet, hvor borgere, der har indtastet de nødvendige data, ledes til den relevante institution, som de derefter direkte kan indgive deres klage til. Dette bidrager til at reducere antallet af klager, der ikke opfylder betingelserne for behandling.

Derudover fokuserede jeg også på, hvilke garantier der er for, at borgerne og de, som er fast bosiddende i EU, kender og gør brug af deres rettigheder, og hvorvidt den hjælp, de får, er let tilgængelig, retfærdig, upartisk og effektiv. Jeg vil gerne påpege, at Ombudsmanden ikke kan gøre noget i over 30 % af tilfældene. Efter min

mening skal Ombudsmanden altid forklare, hvorfor en bestemt klage ikke kan behandles, for at gøre det mere nyttigt for borgerne.

Jeg vil også gerne påpege, at ombudsmændene spiller en central rolle på nationalt, regionalt og lokalt niveau, og deres aktiviteter bør udvikles.

Til slut opfordrer jeg alle til at stemme for denne betænkning, for den støtter et konstruktivt samarbejde mellem Ombudsmanden og EU's institutioner og organer og bekræfter Ombudsmandens rolle som en ekstern kontrolmekanisme og en kilde til konstant forbedring af europæisk forvaltning.

Nikiforos Diamandouros, ombudsmand. – (EN) Fru formand! Tak, fordi De giver mig mulighed for at tale til Parlamentet om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007. Jeg vil også gerne takke ordføreren, fru Zdravkova, og Udvalget for Andragender for deres fortræffelige og konstruktive betænkning.

Jeg konstaterer i min beretning, at der er sket fremskridt med hensyn til behandlingen af klager, fremme af god forvaltningsskik og formidlingen af viden om Ombudsmandens rolle. Antallet af klager, der opfyldte betingelserne for behandling, steg, både i absolutte og relative tal, fra 449 (12 % af det samlede antal) i 2006 til 518 (16 % af det samlede antal) i 2007. Vi opfyldte derfor begge de mål, som Parlamentet konsekvent har understreget, nemlig at øge antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, og reducere antallet af klager, der ikke opfylder betingelserne for behandling.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser i de klager, der opfyldte betingelserne for behandling, var manglende åbenhed, herunder afslag på at give oplysninger, urimelig behandling eller magtmisbrug, utilfredsstillende procedurer, unødigt forsinkelse, forskelsbehandling, uagtsomhed, juridiske fejl og manglende opfyldelse af forpligtelser. Der blev truffet 348 beslutninger som afslutning på undersøgelser. Det repræsenterer en stigning på 40 % i forhold til 2006. I 95 tilfælde viste undersøgelsen ingen fejl eller forsømmelser. En sådan konklusion er ikke altid negativ for klageren, som i det mindste får en fuldstændig redegørelse fra den pågældende institution. Selv når der ikke konstateres fejl eller forsømmelser, kan jeg eventuelt klarlægge muligheder for forbedring af kvaliteten af institutionernes forvaltning. Hvis det er tilfældet, påpeger jeg disse i en yderligere bemærkning.

Mange af mine undersøgelser har et positivt resultat, som er tilfredsstillende både for klageren og for den institution, som der indgives klage over. 129 sager blev afsluttet af den pågældende institution til klagerens tilfredshed. Dette er dobbelt så mange sager, som der blev afsluttet på denne måde i 2006, hvilket afspejler en stigende vilje hos institutionerne og organerne til at betragte klager til Ombudsmanden som en mulighed for at anerkende og rette op på opståede fejl.

Når jeg konstaterer fejl eller forsømmelser, forsøger jeg at nå frem til en mindelig løsning. I nogle tilfælde kan dette opnås ved, at den pågældende institution eller det pågældende organ tilbyder klageren erstatning. En sådan erstatning gives pr. kulance, dvs. uden en retlig forpligtelse hertil og uden, at det skaber juridisk præcedens. Når det ikke er muligt at nå frem til en mindelig løsning, lukker jeg sagen med en kritisk bemærkning. En kritisk bemærkning er også relevant, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør. Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at hans eller hendes klage er berettiget, og institutionen får oplyst, hvad der er gået galt. En sådan kritik skal være konstruktiv, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover.

Det er vigtigt, at institutionerne og organerne følger op på kritiske bemærkninger og straks sætter ind for at løse udestående problemer. For en bedre overvågning af effekten af min kritik iværksatte jeg en undersøgelse af opfølgningen på alle kritiske bemærkninger og på de tilfælde, der involverede en yderligere bemærkning, i 2006. Resultaterne af undersøgelsen, som blev offentliggjort på mit websted og sendt til alle de pågældende organer, skulle bistå de europæiske offentlige tjenester med at forbedre praksis og videreudvikle servicekulturen over for borgerne.

I de tilfælde hvor det stadig er muligt at afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, udarbejder jeg normalt et udkast til henstilling til institutionen eller organet. Hvis institutionens eller organets svar er utilfredsstillende, kan jeg sende en særberetning til Parlamentet. Jeg sendte en sådan beretning til Parlamentet, hvori Kommissionen blev kritiseret for ikke at behandle en overtrædelsesklage om EU's arbejdstidsdirektiv. Jeg bifalder Parlamentets støtte som udtrykt i beslutningen af den 3. september 2008, der var baseret på hr. De Rossas betænkning.

I år har jeg igen medtaget nøglesager i min årsberetning. Det drejer sig om tilfælde, hvor jeg mener, at de pågældende institutioner eller organer imødekom mine undersøgelser på eksemplarisk vis. Der er fremhævet syv nøglesager. Fire af disse vedrørte Kommissionen, en vedrørte Rådet, en vedrørte Den Europæiske

Centralbank og en vedrørte Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur. Jeg har gjort alt, hvad jeg kan for at sikre, at EU-institutionerne og -organerne indfører en borgercentreret strategi i alle deres aktiviteter ved hele tiden at søge at nå frem til mindelige løsninger og ved at iværksætte flere undersøgelser på eget initiativ for at identificere problemer og fremme bedste praksis.

Jeg vil gerne nævne nogle andre aktiviteter, som er blevet iværksat for at sikre den bedst mulige service for borgerne. Jeg gør fortsat en indsats for at forbedre kvaliteten af information om rettigheder i henhold til EU-retten, der især formidles af Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd. Netværket, der omfatter Udvalget for Andragender, samarbejder om sagsbehandling og deler erfaringer og bedste praksis. Et af formålene med netværket er at gøre det muligt hurtigt at henvise klager, der opfylder betingelserne for behandling af mig, til en kompetent ombudsmand eller et tilsvarende organ. Hvor det er muligt, henviser jeg sagerne direkte eller råder klageren på en hensigtsmæssig måde. I 2007 kunne jeg hjælpe 867 klagere på denne måde.

Et andet vigtigt initiativ, som skal realiseres i løbet af det næste kvartal, er, at mit kontor er i gang med at udvikle en interaktiv vejledning, som skal hjælpe borgerne med at finde den mest hensigtsmæssige mulighed for at få afgjort deres klager. Denne vejledning skulle gøre det muligt for endnu flere klagere at henvende sig direkte til det organ, der er bedst rustet til at tage sig af deres klage. Klager, som ikke opfylder betingelserne for behandling af mig, behandles derfor hurtigere og mere effektivt. Min institution kan på den måde bedre opfylde sin kernefunktion – at hjælpe borgere, der er utilfredse med den måde, som de bliver behandlet på af EU-institutioner og -organer.

Ombudsmanden kan ikke arbejde alene. At sikre en forvaltning af højeste kvalitet er en opgave, der skal udføres proaktivt i samarbejde med EU's institutioner og organer. Det øgede antal afgørelser af sager og mindelige løsninger er en kilde til opmuntring og et tegn på vores fælles indsats for at bidrage til borgernes tillid i forhold til EU på et tidspunkt, hvor der er et stort behov for dette. Jeg er også meget taknemmelig for Parlamentets støtte og vejledning, både med hensyn til de budgetmidler, der stilles til rådighed for min institution, og det positive forhold, jeg har til Udvalget for Andragender. Med Parlamentets fortsatte støtte vil jeg bestrebe mig på at bygge på resultaterne fra det forgangne år.

Endelig vil jeg, da dette er den sidste anledning i løbet af denne valgperiode, hvor jeg har æren af at præsentere min årsberetning for Parlamentet, udtrykke min påskønnelse af vores tætte samarbejde og de gode råd, som jeg har fået af Parlamentet og enkelte medlemmer i løbet af de sidste fire et halvt år.

(Bifald)

Formanden. – De har helt ret. Parlamentet har tillid til Ombudsmanden.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Lad mig på vegne af Kommissionen og min kollega, næstformand Wallström, takke ordføreren, fru Zdravkova, for hendes fremragende arbejde. Vi bifalder betænkningen fra Udvalget for Andragender om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007.

Som De ved, har den nuværende Kommission forpligtet sig til at forbedre sin forvaltning, og vi forbedrer os. Det kan vi se både ud fra Ombudsmandens årsberetning og ud fra betænkningen fra Udvalget for Andragender.

I 2007 blev antallet af tilfælde, hvor en institution eller et organ fik stoppet fejl eller forsømmelser som resultat af en klage indgivet til Ombudsmanden, fordoblet. Dette afspejler institutionernes – herunder Kommissionen – og organernes vilje til at betragte klager som en mulighed for at rette op på fejl og samarbejde med Ombudsmanden i offentlighedens interesse.

Antallet af sager, hvor der ikke blev konstateret fejl eller forsømmelser, steg også. Det glæder Kommissionen, da vi er den institution, der modtager flest klager.

Jeg vil også gerne understrege, at Ombudsmanden har foreslået et øget antal mindelige løsninger for at afgøre tvister, og at Kommissionen overordnet set har været samarbejdsvillig og har påskønnet denne type forslag. I 2007 sendte Ombudsmanden kun en særberetning om Kommissionen til Parlamentet. Det nævnte han også.

Men jeg vil minde Dem om, at denne særberetning vedrører arbejdstidsdirektivet, og De drøftede først denne beretning med min kollega Vladimir Špidla i sidste måned.

Lad mig runde af med tre specifikke aspekter, som berøres i Deres betænkning samt i Ombudsmandens årsberetning. For det første vedrørende overtrædelser. Som det vil være Dem bekendt, har Kommissionen omorganiseret sin beslutningstagning i forbindelse med overtrædelser for at sikre hurtigere fremskridt i

sagerne. Dette blev præsenteret i meddelelsen "Et resultatorienteret Europa – anvendelse af fællesskabsretten" fra 2007. Vi følger mere aktivt op på sager og organiserer arbejdet mere effektivt for borgerne. Der er også blevet iværksat et EU-pilotprojekt. Der skal findes flere løsninger på problemerne hurtigere.

For det andet vedrørende opfordringen til at EU-institutioner og -organer vedtager en fælles tilgang til en kodeks for god forvaltningsskik. Jeg vil gerne gøre Dem opmærksom på, at Kommissionen har sin egen kodeks for god forvaltningsskik, som blev vedtaget i 2000. Denne kodeks udgør stadig et moderne og meget effektivt instrument. Dets gennemførelse er veletableret. Jeg ønsker ikke at foregribe fremtiden, men for indeværende ønsker vi at bevare tingene, som de er.

For det tredje vedrørende kommunikationspolitikken. Kommissionen hilser absolut idéen om at iværksætte en informationskampagne for de europæiske borgere for at hjælpe dem med at finde ud af mere om Den Europæiske Ombudsmands pligter og kompetencer velkommen.

Hver institution, herunder Kommissionen, har også sit eget websted, hvor klager og andragender kan indgives. Europa-webstedet er fælles for alle EU-institutioner og har links til alle andre EU-institutioner, herunder Ombudsmandens websted. På den måde ledes borgerne let og problemfrit til de organer, der kan afgøre deres klager. Ideen om en interaktiv manual, som skal hjælpe borgerne med at identificere det mest passende forum for at løse deres problemer, er værd at undersøge meget nærmere.

For vi bør aldrig glemme, hvem der kommer først, og hvem vi gør alt dette for, nemlig de europæiske borgere.

Andreas Schwab, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. Diamandouros, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne lykønske ordføreren, fru Zdravkova, med hendes betænkning, som jeg mener er hendes første. Den udgør et fremragende grundlag for forhandlingen om og drøftelserne af resultaterne af Deres arbejde i løbet det seneste år, hr. Diamandouros!

Denne betænkning følger til en vis grad op på den betænkning, som jeg udarbejdede for Europa-Parlamentet på samme tid for to år siden. På det tidspunkt var netværket af nationale ombudsmænd og udvalg for andragender netop blevet iværksat, og det står klart ud fra betænkningen, at dette netværk er blevet modtaget særdeles godt af de europæiske borgere, som Deres arbejde navnlig er rettet mod. Derudover er Deres oplysningskampagne, der har resulteret i flere klager, som opfylder betingelserne for behandling, et vellykket eksempel på, at det kan betale sig at gøre en indsats for at oplyse borgerne om deres rettigheder og deres muligheder for at få hjælp.

Jeg glæder mig ligeledes over, at betænkningen, på samme måde som den betænkning, hr. Mavrommatis udarbejdede for nogle få år siden, fremhæver de vellykkede uformelle procedurer, som De ønsker at koncentrere Dem mere om. Succesen skyldes, at den tid, der bruges på formalia, kan reduceres. Det vil være godt at fortsætte med denne borgercentrerede tilgang.

Nogle eksempler på Deres arbejde fra det seneste år viser Deres evne til at handle, men også at De tager udgangspunkt i den almene befolkning i Europa, både i forhold til arbejdstidsdirektivet og Europa-Parlamentets interne organisation. Det er naturligvis ikke altid let for Dem at finde de rigtige ord. Ombudsmanden skal imidlertid påpege svage sider med et vist varsel og passende tilbageholdenhed. Når alt kommer til alt, drejer det sig om, at vi samarbejder om at tjene Europas borgere. De har ydet et meget positivt bidrag til dette i løbet af det seneste år.

Proinsias De Rossa, for PSE-Gruppen. – (GA) Fru formand! For det første vil jeg gerne takke ordføreren, fru Zdravkova, for hendes arbejde med denne betænkning. Ombudsmandens kontor har helt klart forbedret sig. Vi har længe klaget over, at der indgives for mange klager til det kontor, som ikke vedrører dets funktion. Sidste år blev det tal for første gang reduceret, og jeg lykønsker ombudsmanden med hans arbejde.

Ombudsmandens interaktive håndbog er en kreativ løsning, som hjælper borgerne med at finde den rette institution for deres klage, og jeg tror, at den kan blive mere udbredt. Hvis vi skal vise borgerne i EU, at EU arbejder for dem, skal vi sikre, at de får svar og løsninger på deres problemer.

Marian Harkin, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis takke ordføreren for en meget omfattende betænkning og ombudsmanden og hans personale for de positive skridt, de tog i 2007.

Det, jeg finder mest opmuntrende, er, at Ombudsmanden arbejder på så mange forskellige niveauer. Det handler ikke blot om at behandle klager, hvilket er en central del af hans arbejde, men også om, hvordan beslutninger eller løsninger opnås. Der er et stigende antal mindelige løsninger, mere uformelle procedurer,

hvor forholdet til institutionerne gør, at et stigende antal sager løses hurtigt. Det er et reelt fremskridt, og det skal der bygges videre på. Vi skal nå frem til borgervenlige løsninger.

Det glæder mig også at se, at en bedre kommunikation på alle niveauer er afgørende for Ombudsmanden. Vedtagelsen af erklæringen fra Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd og det øgede samarbejde på dette område er afgørende, og vi ser frem til iværksættelsen af det nye websted, som omfatter en interaktiv vejledning, der skal hjælpe borgerne.

Det fører mig imidlertid frem til min slutkommentar, som vedrører borgerne og drejer sig om det mundtlige ændringsforslag til punkt 23. I punktet står der: "foreslår, at ombudsmanden træffer foranstaltninger til at begrænse det antal klager (i alt 1 021), vedrørende hvilke han slet ikke har foretaget sig noget". Det mundtlige ændringsforslag sigter mod at ændre det sidste udtryk – "vedrørende hvilke han slet ikke har foretaget sig noget" – til fremstillingen "i sager, hvor der ikke kan gøres noget".

Set i forhold til Ombudsmanden kan der ikke gøres noget, men set i forhold til borgerne gøres der ikke noget – og det er to meget forskellige perspektiver.

Så jeg har et spørgsmål. Bliver det gjort klart for de 1 021 borgere, at Ombudsmanden ikke kan gøre noget, med en ordentlig forklaring og yderligere vejledning, eller gøres der bare ikke noget? Hvis førstnævnte gør sig gældende, og borgerne får en forklaring, har jeg intet problem og er meget tilfreds. Men hvis sidstnævnte gør sig gældende, og der ikke gøres noget, bliver borgerne frustrerede og vrede. Derfor vil jeg gerne bede om at få afklaret dette spørgsmål.

Margrete Auken, for Verts/ALE-Gruppen. – (DA) Fru formand! Tak til ordføreren for en fin betænkning. Det er et flot stykke arbejde, og vi har især været meget glade for den store samarbejdsvillighed. Også tak til ombudsmanden for en glimrende årsberetning. Institutionen er jo utrolig vigtig for EU. Ombudsmandens arbejde viser, at EU er tættere på borgerne, end rygten siger. Der lyttes til kritikken. Det går heldigvis den rigtige vej. Langt flere klager end i fjor blev løst til klagerens tilfredshed ved, at EU-institutionen selv rettede ind efter klagen. Det viser, at EU-systemet er ved at forstå nødvendigheden af at betjene borgerne bedst muligt. Desværre er der institutioner, der ikke retter sig efter anbefalingerne. Her er det eneste, Ombudsmanden kan gøre, at forelægge sagen for Parlamentet, og man kan ikke beskyldte ham for at misbruge denne mulighed. Kun en enkelt sag kom i fjor til Udvalget for Andragender.

Når en sag så kommer til os i Parlamentet, skylder vi klart at sige, at vi i det mindste i princippet er villig til at gå til Domstolen, hvis institutionen ikke retter sig efter Ombudsmanden. På den måde kan vi give Ombudsmanden den nødvendige vægt og autoritet i systemet. På vegne af Den Grønne Gruppe har jeg fremsat et par ændringsforslag, og hensigten med dem er udelukkende at tydeliggøre begrebet fejl og forsømmelser, på engelsk "maladministration". Man bør kunne identificere de tilfælde, hvor Ombudsmanden kan konstatere, at en institution eller et EU-organ ikke har fulgt de regler og principper, der gælder for den. Her er der tale om fejl og forsømmelser. Derimod er der ikke tale om fejl og forsømmelser, hvor Ombudsmanden blot konstaterer, at der er muligheder for forbedringer i institutionens sagsbehandling. Den sondring forsøger mine ændringsforslag at gøre klart.

Afslutningsvis et spørgsmål, som er i overensstemmelse med det, som fru Harkin også nævnte, om, når sagerne afvises. Vi ville gerne vide, hvorfor de bliver afvist. Det skulle gerne fremgå, og jeg vil spørge, om det også fremgår af svaret til klagerne, for ellers er det nok, som det også blev sagt før, meget frustrerende.

Marcin Libicki, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand, hr. ombudsmand, hr. kommissær! Jeg vil gerne indledningsvis rose fru Zdravkova for hendes meget gode betænkning. I betænkningen fastslås det, at Ombudsmanden gør et godt stykke arbejde. Den understreger også det fortræffelige samarbejde mellem Ombudsmanden, Europa-Parlamentet og Udvalget for Andragender. På sin vis handler sidstnævnte på vegne af Europa-Parlamentet, når det drejer sig om kontakten med Ombudsmanden.

Betænkningen blev vedtaget enstemmigt, uden at der var nogen, som afholdt sig fra at stemme. Det viser, at Parlamentet er enig i fru Zdravkovas opfattelse af den høje kvalitet af Ombudsmandens arbejde. Ombudsmanden deltager ofte i møderne i Udvalget for Andragender og tilvejebringer altid detaljerede oplysninger om sit arbejde. En repræsentant for Ombudsmanden deltager altid i udvalgmøderne. Han er til stede her i dag, og jeg vil gerne takke ham, da det viser, at vi følger hinandens arbejde.

Antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, peger på en række konklusioner.

En af disse er, at EU-samfundet følger Deres arbejde, og på den måde får de et bedre indtryk af, hvilke klager der skal sendes til Dem, hr. ombudsmand! De har bestemt ikke ændret Deres holdning til, hvilke klager der

opfylder betingelserne for behandling, og hvilke der ikke gør. De forbliver objektiv, og Deres arbejde er af en sådan art, at folk påskønner det og begynder at forstå det bedre. Udvalget for Andragender arbejder sammen med EF-Domstolen og Deres kontor for at bringe EU og EU-institutionerne tættere på befolkningen. Deri ligger Deres succes. Vi vil gerne takke Dem inderligt for Deres indsats. Der skal også lyde en tak til fru Zdravkova for hendes betænkning.

Dimitrios Papadimoulis, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Fru formand! Betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter giver os lejlighed til at klarlægge, hvordan borgerne ser på EU-institutionernes arbejde, og giver os praktisk inspiration til og eksempler på, hvordan EU-institutionerne kan forbedre deres arbejde og den måde, som de tjener borgerne på.

Jeg vil gerne takke Den Europæiske Ombudsmand, hr. Diamandouros, for hans ekstraordinære arbejde og vores ordfører, fru Zdravkova, for hendes meget interessante betænkning og benytte lejligheden til at understrege visse punkter.

For det første er det en rigtig god ting, at antallet af klager, som Ombudsmanden modtager, er stigende, men det strider mod Kommissionens selvtilfredshed over en konstant forbedring af forvaltningen og en større gennemsigtighed. Jeg vil råde Kommissionen til at være mere ærlig og beskeden.

Det er også godt, at antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, og effektiviteten af Den Europæiske Ombudsmands tiltag er øget. Langt hovedparten af klagerne vedrører dog stadig sager, som ikke er omfattet af hans jurisdiktion. En stor del af EU-borgerne ønsker en større gennemsigtighed og fornuftig håndtering, både fra EU-institutionerne og i anvendelsen af fællesskabsretten generelt, og det får de desværre ikke altid. Derfor har Europa-Parlamentet gentagne gange opfordret til, at alle EU's institutioner og organisationer får de økonomiske og menneskelige ressourcer, som de har brug for med henblik på at sikre, at borgerne modtager omgående og uddybende svar på deres klager, spørgsmål og henvislninger.

Vi har også brug for, at Den Europæiske Ombudsmand og ombudsmændene i tilsvarende organisationer på nationalt, regionalt og lokalt niveau i medlemsstaterne samarbejder. Vi skal desuden tolke udtrykket "fejl eller forsømmelser" bredere, så det også omfatter tilfælde, hvor de administrative myndigheder udviser sjusk og uagtsomhed eller mangel på gennemsigtighed i udførelsen af deres pligter over for borgerne. Det vil resultere i en mere reel indsats fra Ombudsmandens side, hvilket er i borgernes interesse. Det er også ekstremt vigtigt, at Ombudsmanden kan tage sager vedrørende alle EU's institutioner op, herunder dem, der arbejder under den tredje søjle.

Til sidst vil jeg gerne gentage min opfordring til alle EU's institutioner og organisationer om at vedtage en fælles tilgang til en europæisk kodeks for god forvaltningsskik. Det er ikke nok, at vi roser Den Europæiske Ombudsmand...

(Formanden afbrød taleren)

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Sammen med Volvo og IKEA er den institution, der kaldes Ombudsmanden, Sveriges mest velkendte bidrag til det globale samfund. Det er en meget vigtig institutionel innovation for demokratiet generelt og navnlig for EU-institutionerne. Hvorfor? Fordi en ombudsmand er der for at sikre, at folk kan kræve deres rettigheder i politiske og bureaukratiske strukturer, som hele tiden bliver mere komplekse og dermed uigennemskuelige. Ingen steder i den demokratiske verden dominerer kompleksitet og uigennemskuelighed mere end i den byzantinske magtstruktur, som EU har etableret, og som hele tiden udvides yderligere.

Jeg bliver sjældent begejstret for de betænkninger, der præsenteres her i Europa-Parlamentet. Når jeg bliver det, vedrører betænkningerne det indre marked eller et miljøspørgsmål af en art. Fru Zdravkovas betænkning er endnu en undtagelse fra min regel, hvor vi får et billede af, at Ombudsmanden arbejder effektivt for at beskytte folk mod det byzantinske hegemoni, der er ved at udvikle sig. Jeg tænker på information, der tilvejebringes for offentligheden via et opdateret websted, informationsblade, netværk af nationale og regionale ombudsmænd, konferencer og især møder og andre former for kontakt med systemets eurokrater, som skal vise sidstnævnte, at de er der for europæernes skyld, snarere end at europæerne er der for deres skyld.

Samtidig er det beklageligt, at Europas magtfulde elite arbejder på et europæisk projekt, som de fleste forbinder med uigennemskueligt og byzantinsk bureaukrati. I forventning om en græsrodsreaktion mod denne udvikling bør vi i Europa-Parlamentet styrke ombudsmandsinstitutionen. Vi bør derfor stemme for fru Zdravkovas betænkning og især hilse det velkommen, at Ombudsmanden har fuld adgang til EU-dokumenter i løbet af dennes undersøgelser.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Grundlæggende er Ombudsmandens arbejde uden tvivl godt. De har dog et blindt punkt, nemlig Europa-Parlamentets forvaltning. I april 2007 gav Eduardo Bugalho, en af generalsekretærene her, et bindende løfte om en stilling til en medarbejder, Martin Ehrenhauser. Derefter greb den relativt nye generalsekretær, Harald Rømer, ind, og pludselig fandtes stillingen ikke længere, og sagen blev hele tiden udsat. Det har haft en effekt på mig.

Jeg er sandsynligvis det eneste medlem af dette Parlament, som slet ikke har en parlamentsmedarbejder at arbejde sammen med. I stedet for at tage denne sag op, har De vendt det blinde øje til. De taler dog selv om tillid til EU-institutionerne. Jeg blev valgt af 14 % af alle Østrigs borgere, og jeg kan ikke arbejde på samme måde som stort set alle mine kolleger. Så De bør ikke være overrasket over, at graden af kritik stiger, og at kritikken af EU, som det er i dag – ikke af Europa – er ved at nå epidemiske højder, især i Østrig.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru formand! I stedet for at forholde mig til historien vil jeg gerne takke ordføreren for en fremragende betænkning og ombudsmanden for hans præsentation i dag og hans samarbejde med os, og også tak til Kommissionen for dens udtalelse. Må jeg især bede om, at Kommissionen behandler borgerne ens? Jeg er bekymret over, at når en person indbringer en sag for Kommissionen, forbigås personens behov og rettigheder i nogle tilfælde, når medlemsstaten involveres, næsten som hvis et offer i en retssag ignoreres af anklagemyndigheden. Lad mig give et eksempel.

En af mine vælgere klagede over den irske planlægningslovgivning, som den anvendes i landdistrikter. Den måde, Kommissionen håndterede sagen på, var eksemplarisk, og Kommissionen var imødekommende over for og engageret i borgeren. Efterhånden som sagen skred frem, er jeg dog bange for, at Kommissionen blev mindre imødekommende – til fordel for medlemsstaten, mener jeg, til borgerens totale frustration. Jeg kender denne person, og vedkommende var i starten meget tilfreds og er nu meget frustreret. Med andre ord bliver den borger, der fremsætter oplysningerne, og som er drivkraft for handling, glemt i løbet af processen.

Hr. kommissær! Da De stillede spørgsmålet "Hvem kommer først", sagde De vist EU-borgerne. Det er jeg ikke så sikker på.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg er utrolig tilfreds med Ombudsmandens arbejde som forklaret i hans årsberetning og i hans tale. Den Europæiske Ombudsmand er en væsentlig del af EU's demokratiske struktur og funktion.

Størstedelen af Ombudsmandens undersøgelser drejer sig om manglende gennemsigtighed og nægtelse af at udlevere oplysninger. Dette er et område, som vi skal forbedre, hvis vi skal være mere troværdige i borgernes øjne. Det er vigtigt, at vi støtter Ombudsmandens og Udvalget for Andragenders arbejde. Begge håndterer klager over og andragender om EU-anliggender fra borgere, som hjælper os med at finde ud af, hvad der ikke fungerer på europæisk niveau, og træffe afhjælpende foranstaltninger.

De sager, der indbringes for Ombudsmanden og Udvalget for Andragender, bliver stadig mere komplekse og kræver derfor, at institutionerne investerer flere ressourcer, så borgernes anliggender håndteres korrekt. Hvis disse anliggender håndteres korrekt, kan vi gøre fremskridt mod at forbedre EU's troværdighed og tilliden til EU som helhed.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007 viser, hvor gavnlige Ombudsmanden er som forkæmper for borgernes rettigheder, når disse er blevet krænket, eller de europæiske institutioner truer med at gøre dette. Jeg glæder mig over, at antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, er steget, da det beviser, at Europas borgere bliver stadig mere bevidste om Ombudsmandens reelle magt. Jeg mener, at denne institution skal have de nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer, så den kan udføre sin mission effektivt og fuldt ud. Chartret om grundlæggende rettigheder og den europæiske kodeks for god forvaltningsskik er og skal fortsat være model og basis for aktiviteterne hos den offentlige beskytter af principperne for god forvaltningsskik såsom åbenhed, ansvarlighed, lovlighed og redelighed fra de europæiske institutioners side.

I den henseende skal vi øge antallet af informationskampagner om Ombudsmanden blandt borgerne for at øge kendskabet til deres rettigheder og Ombudsmandens kompetencer til at forsvare dem samt Ombudsmandens samarbejde med nationale ombudsmænd om at udveksle god praksis. Indførelsen af en internetmanual er et nyttigt initiativ, men det ville øge gennemsigtigheden og borgernes tillid at oprette en offentlig online-formular til klager.

Czarnecki, Ryszard (UEN). – (PL) Fru formand! Visse EU-borgere behandler Den Europæiske Ombudsmand, som om han var Gud, og beder ham om at løse problemer og håndtere sager, som helt klart ligger uden for

hans kompetencer. Dette understreges af, at Ombudsmanden af proceduremæssige årsager kun kan behandle en ud af seks af de klager, der modtages. Vi må konkludere, at der er en total mangel på viden om, hvad Den Europæiske Ombudsmands funktion og kompetenceområde er, og hvor langt dennes handlemuligheder rækker. EU-borgerne skal ikke have skylden for denne situation. Skylden ligger hos EU-institutionerne, som det ikke er lykkedes at informere offentligheden i medlemsstaterne om Ombudsmandens kompetenceområde. Medmindre der gøres noget ved dette, vil EU-borgerne fortsat skrive til Ombudsmanden og blive overraskede over, at Ombudsmanden ikke kan gribe ind. Det bekymrer også, at over 1 000 af de klager, der blev sendt til Ombudsmanden, ikke blev behandlet, og at der ikke blev truffet nogen foranstaltninger i forbindelse med dem, sådan som det blev nævnt i betænkningen.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru formand! Betænkningen fra Udvalget for Andragender er som sådan meget konstruktiv og meget positiv omkring Ombudsmandens arbejde, og jeg kan personligt i vidt omfang tilslutte mig dette synspunkt. Jeg vil imidlertid benytte lejligheden til at henlede ombudsmandens opmærksomhed på den systematiske måde, hvorpå Europa-Parlamentet selv og Kommissionen i endnu højere grad ignorerer og overtræder en række meget klare juridiske regler og i en række sager hengiver sig til skjult og således, hvis man tænker over det, udemokratisk beslutningstagning.

Mere specifikt bør Den Europæiske Ombudsmand efter min mening i næste årsberetning, og jeg vil bede ham om at gøre dette, fokusere på den måde, hvorpå alle EU-institutioner bevidst og gentagne gange i dokumenter og beslutningstagning ignorerer, at Lissabontraktaten blev forkastet som resultat af en demokratisk afstemning i Irland, hvilket ophævede traktaten. Jeg håber, at ombudsmanden er klar til at påtage sig denne opgave.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Fru formand, hr. kommissær! Ombudsmanden er en uafhængig institution og en mekanisme til kontrol af forvaltningen i EU. At antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, som Ombudsmanden modtog, steg i 2007, mens antallet af klager, der ikke opfylder betingelserne for behandling, faldt i 2007 sammenlignet med 2006 er et bevis på, at EU's borgere er begyndt at forstå denne institutions kompetenceområde.

Jeg vil desuden gerne bifalde hr. Diamandouros' indsats for at forbedre standarden af information til borgerne om deres rettigheder i henhold til fællesskabsretten i løbet af hans tid i denne stilling. Der skal også lyde et hjerteligt tillykke til fru Zdravkova med at have opnået enstemmighed og samarbejde i hendes første betænkning for vores udvalg. Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd, som Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender også hører til, har ca. 90 kontorer i 31 lande. Samarbejdet mellem netværket og Den Europæiske Ombudsmand er derfor selv på dette niveau nyttigt med hensyn til at opnå formålet med at sende klager til den kompetente ombudsmand eller det kompetente kontor så hurtigt som muligt.

Endelig skal Europa-Parlamentet og Udvalget for Andragender hjælpe Ombudsmanden med at nå målet om at fremme god forvaltningsskik i institutionerne og forbedre kommunikationen med borgerne.

Michael Cashman (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne sige til ombudsmanden, at det har været en særdeles interessant forhandling. Kritiseret af Hans-Peter Martin, lovprist som en gud af en anden. Jeg tror, det viser, at han – sådan nogenlunde – har styr på det.

Hr. ombudsmand! Parlamentet placerer Dem ikke altid i en behagelig position, når De opfordres til at afgøre de beslutninger, vi tager, og foranstaltningerne her i Parlamentet. Jeg kan se, at jeg har ophidset Hans-Peter Martin – hvor skønt! Men lad mig sige til Dem, at De altid udfører Deres arbejde på en konstruktiv måde og absolut inden for Deres kompetencer. Årsagen til, at vi har set en stigning i Deres arbejdsbyrde, er sandsynligvis, at De har været så god til at promovere Deres arbejde og Deres kontor, og det vil jeg gerne lykønske Dem med.

Der er blot tilbage for mig at sige, at det er en fremragende betænkning. Jeg ser frem til bidrag fra andre kolleger, men også jeg nyder at arbejde sammen med Dem, ikke mindst i forhold til adgangen til dokumenter, men også som næstformand for Udvalget for Andragender.

(Bifald)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Fru formand! Tak til ombudsmanden og hele hans kontor for det nyttige arbejde, de har udført for at sikre en fortræffelig forvaltning og gennemsigtighed.

Det er meget vigtigt for vores borgere, at de, når der er et problem, kan indgive en klage om det og kan være sikre på, at sagen behandles på en ordentlig og tilfredsstillende måde, og det er, hvad der sker. Jeg vil også gerne takke ombudsmanden for at have vist styrke til at kæmpe, næsten forgæves kan man sige, for større

gennemsigtighed i EU's forvaltning. Vi ved, at der er en masse, der skal gøres på dette område. Der sker langsomme fremskridt, men lad os være glade for hvert lille skridt, og lad os blive ved med at slå hovederne sammen...

(Formanden afbrød taleren)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Fru formand! Tak. Jeg vil også gerne takke ordføreren, fru Zdravkova, samt ombudsmanden for alt hans hårde arbejde. Jeg mener, at det, der forener os i denne forhandling, er simpelt. Det er beskyttelsen af vores borgere, at vi alle kan blive enige om, at vi skal beskytte vores borgeres rettigheder, at vi værner om dem, og at de, når de står over for uredelige myndigheder og urimelige bureaukratiske procedurer, ikke føler sig forladte. Tværtimod, de skal tro fuldt og fast på, at vi står bag dem. Lad os derfor fortsætte vores samarbejde, da dette er de fælles faktorer, som bringer os sammen. I tider som disse, hvor vores borgere føler sig temmelig adskilte fra EU, er det vigtigt, at Ombudsmanden, Kommissionen og Udvalget for Andragender samarbejder om at opbygge forbrugernes tillid til EU lidt efter lidt. Lad os fortsætte samarbejdet for at bevise, at vi har gjort os fortjent til den tillid.

Maria Matsouka (PSE). - (EL) Fru formand, hr. ombudsmand! Jeg bemærkede, at ordføreren udtrykte sin støtte til Ombudsmandens rolle som en nyttig kilde til konstant forbedring af europæisk forvaltning.

Jo flere borgere, der kender til ombudsmandsinstitutionen, desto bedre bliver Europa. Det bliver et Europa, som ikke er bange for at tage fat på og rette op på sine svagheder. Derfor er det særdeles vigtigt, at kodeksen for god forvaltningsskik anvendes af alle institutionerne og organisationerne. Derfor er en bred fortolkning af begrebet fejl eller forsømmelser særdeles nyttig. Hvis vi taler om aktivt medborgerskab, kan vi ikke samtidig, når borgerne søger tilflugt hos EU-institutionerne for at håndhæve deres rettigheder, være ude af stand til at komme med en grundlæggende reaktion på deres bekymringer eller, hvad der er endnu værre, være ude af stand til at værne om EU's grundlæggende værdier.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Fru formand! På trods af den samlede stigning i antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, som Ombudsmanden modtog i 2007, behandlede han 17 % flere end det foregående år. I den forbindelse skal det påpeges, at antallet af klager, der ikke opfylder betingelserne for behandling, er faldet dramatisk sammenlignet med 2006, hvilket tyder på, at klagerne ved mere om Ombudsmandens kompetencer.

Det fremgår af betænkningen, at Ombudsmanden sidste år udførte sit arbejde på en aktiv og afbalanceret måde. Dette gælder hans overvejelser om andragender, hans arbejde med at opretholde et konstruktivt forhold til EU's organer og institutioner og hans indsats for at opfordre borgerne til at udøve deres rettigheder. Ikke desto mindre er der stadig en masse arbejde, som skal gøres for at sikre, at borgerne får hurtige og præcise svar på deres spørgsmål, klager og andragender. Frem for alt skal der tages fat på årsagerne til klagerne. Dette omfatter væsentlige forbedringer med hensyn til at øge gennemsigtigheden af beslutningstagningsprocesserne og EU's forvaltning. Det er de områder, som udløser størstedelen af borgernes klager.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Fru formand! Jeg vil også gerne lykønske fru Zdravkova med hendes fremragende betænkning. Jeg vil også gerne lykønske os alle, herunder selvfølgelig ombudsmanden, hr. Diamandouros, med de fremskridt og forbedringer, som hans arbejde har foranlediget.

Blandt de særlig fremragende tilfælde vil jeg gerne fremhæve dem, som har forbindelse til europæisk transport, specifikt forbedringen af oplysningerne om passagerers rettigheder og Det Europæiske Luftfartsikkerhedsagenturs udskiftning af en anfægtet beslutning.

Undersøgelserne på eget initiativ er efter min mening meget positive, da de har fokuseret på spørgsmålet om Kommissionens betalinger samt på, at man ikke må forskelsbehandle handicappede.

Vi vil gerne have, at denne samling af knowhow, "nøglesager" og god forvaltningsskik specifikt medtages i den kampagne, som støttes af Parlamentet.

Til slut skal jeg også nævne det sjette seminar i Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd, hvor ombudsmænd fra regionerne deltog for første gang. Jeg skal også nævne den fortræffelige erklæring fra Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd, som både ombudsmanden, hr. Diamandouros, og vi selv bør anvende.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Fru formand! Den Europæiske Ombudsmand er en speciel institution, en nyhed for borgerne fra de lande, som kom med i EU i de seneste to omgange. Kendskabet til institutionen skal dog øges mere aktivt med en meget klar angivelse af, hvad Den Europæiske Ombudsmand kan og ikke

kan. Vi mener også, at antallet af undersøgelser på eget initiativ skal være noget højere. Hvis organisationen ikke selv har nok personale, anbefaler vi, at der anvendes frivillige til at øge kendskabet til den europæiske ombudsmandsinstitution, især frivillige fra landene fra den seneste eller de seneste to udvidelser, herunder medlemmer af Europa-Parlamentet.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Kløften mellem EU og EU-borgerne bør ikke være så stor, som det er blevet. Vi må sikre, at denne kløft reduceres.

Ombudsmanden spiller en meget vigtig rolle i denne forbindelse, særligt på områder hvor og til tider når han gør sit job godt. Det vigtigste er, at vi kan regne med ombudsmandens engagement og forståelse for forholdene. Vi skal ikke have alt for høje forventninger, som ingen kan leve op til.

På den anden side drejer det sig også om at sikre, at de overtrædelser, som forekommer i forvaltningen af de europæiske organer, behandles, og om muligt at søge fornuftige løsninger, der tilfredsstiller borgerne og sikrer deres sikkerhed.

Indtil nu har ombudsmanden vist, at han tager denne opgave alvorligt og udfører den godt. Vi kan kun håbe, at dette fortsat vil være tilfældet, og takke ham og ordføreren for denne betænkning.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren og fremhæve Den Europæiske Ombudsmands betydning. Jeg vil især gerne nævne de positive konsekvenser af hans anbefalinger om anvendelsen af sprogene fra de nye medlemsstater i ansættelses- og udvælgelsesprocessen organiseret af EPSO. Jeg vil også gerne understrege vigtigheden for det indre marked af Ombudsmandens opfordring til Kommissionen om i fremtiden at undgå ubegrundede begrænsninger med hensyn til de officielle sprog, på hvilke bud i henhold til et udbud kan fremsendes.

På baggrund af vigtigheden af at beskytte personoplysninger vil jeg hilse samarbejdet mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Ombudsmand velkommen. I den forbindelse vil jeg blot nævne EF-forordningen om et passagerregister som en del af internationale flyvninger. Denne type samarbejde bliver endnu mere vigtigt i fremtiden. Jeg glæder mig ligeledes over beslutningen i SOLVIT-sagen, hvor en bulgarsk læge fik en overensstemmelsesattest, som giver ham mulighed for at praktisere i Frankrig og...

(Formanden afbrød taleren)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Må jeg complimentere ordføreren. Som medlem af Udvalget for Andragender og på baggrund af oplysningerne i denne betænkning samt min egen personlige erfaring vil jeg gerne både takke og komme med en opfordring. Tak for de klare fremskridt i forhold til sidste år. Antallet af klager, der opfylder betingelserne for behandling, steg fra 449 til 518, dvs. fra 12 % til 15 % af det samlede antal, og der blev også foretaget et øget antal undersøgelser. Jeg mener derfor, at vi er på rette spor.

Og så til min opfordring. Vi skal stadig øge vores indsats med hensyn til kommunikation. Lad os sammen undersøge effektive strategier, måske begyndende med vores skoler, for at garantere kvalitetsinformation til borgerne om Den Europæiske Ombudsmands person, rolle og beføjelser. Der starter lovende projekter af denne art i år, som skal gennemføres og støttes. Så vil vi uden tvivl komme til at se en yderligere forbedring af de allerede imponerende tal.

Nikiforos Diamandouros, ombudsmand. – (EN) Fru formand! Vi har meget travlt, for De skal stemme om ca. seks eller syv minutter, så alle talerne må have mig undskyldt. Jeg vil gerne takke alle de medlemmer af Europa-Parlamentet, som har været så elskværdige at kommentere positivt på min beretning, og jeg vil forsøge kun at besvare nogle meget specifikke spørgsmål, hvis jeg må.

Lad mig ganske kort takke fru Jäätteenmäki og hr. Schwab for deres særlige støtte og deres appel om, at gennemsigtigheden af Ombudsmandens aktiviteter øges. Dette er et spørgsmål, som jeg fortsat er meget engageret i, og jeg giver mit ord på, at jeg vil fordoble min indsats på området med Deres støtte. Jeg har brug for Deres støtte, og jeg beder om den.

Hr. Martin! Jeg vil meget gerne mødes med Dem personligt, så jeg kan få en chance for at lytte til Deres spørgsmål og besvare det. Jeg vil gerne takke hr. Cashman og hr. Busuttil for deres kommentarer og deres opbakning. Jeg vil også gerne takke de medlemmer, der har talt meget positivt om de aktiviteter, som Ombudsmanden har iværksat for at styrke rettighederne for borgerne i de nye medlemsstater, der i realiteten har et stort behov for at få et større kendskab til Ombudsmandens og Unionens praksis.

Lad mig nu direkte besvare fru Harkins, fru Aukens og hr. Czarneckis spørgsmål om de sager, som endnu ikke er blevet behandlet. Lad mig for at undgå misforståelser gøre det helt klart, at hver eneste sag, som vi har modtaget, faktisk er blevet behandlet. Der findes ingen sager, som ikke er blevet behandlet. Der findes ingen sager, hvor vi ikke har skrevet tilbage til klageren. Vi skrev til og informerede klageren om, hvorfor Den Europæiske Ombudsmand ikke kunne behandle klagen. De 1 021 sager, "hvor der ikke kan gøres noget", er sager, hvor vi ikke kunne hjælpe klageren ved at starte en tilbundsående undersøgelse, overflytte sagen eller give nyttige råd. Efter at dette tal kom frem, undersøgte jeg sagen, og jeg vil gerne komme med en redegørelse. I en tredjedel af alle disse sager havde klageren allerede kontaktet den myndighed, der havde kompetence til at behandle klagen, såsom en national ombudsmand eller Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender. I 20 % af de sager, der blev modtaget, var klagen allerede blevet behandlet ved retten, og jeg kunne ikke behandle den. I 17 % af sagerne fandtes der ikke nogen kompetent myndighed, som kunne behandle klagen. I 13 % af sagerne ville det eneste passende råd have været, at klageren skulle kontakte en advokat, men det havde vedkommende allerede gjort.

Jeg har altså forsøgt at behandle alle sagerne. Jeg vil gerne forsikre Dem om, at der ikke findes nogen sager, hvor Ombudsmanden ikke har skrevet tilbage, forklaret og givet skriftlige oplysninger. Jeg håber, at dette besvarede Deres spørgsmål.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil blot gentage min støtte til fru Zdravkovas betænkning og takke ombudsmanden for hans samarbejde. Med hensyn til de konkrete sager, der blev nævnt, vil vi gerne give yderligere oplysninger. Det passer, at klagerne, når vi besvarer en klage, ikke altid er helt tilfredse med vores løsningsforslag. Kommissionen forsøger dog altid at behandle alle sager på en konstruktiv måde, og det vil vi fortsætte med at gøre.

Dushana Zdravkova, ordfører. – (BG) Fru formand! Jeg vil blot benytte lejligheden til endnu en gang at takke alle talerne for deres positive ord om min betænkning, mit arbejde samt hr. Diamandouros' arbejde. Det har været en nyttig og frem for alt positiv diskussion, og jeg er sikker på, at den vil anspore hr. Diamandouros til at gøre en endnu større indsats for et tættere samarbejde med institutionerne og frem for alt fremme en bedre kommunikation med vores europæiske borgere. Jeg kan se, at der er mange besøgende i salen, og jeg håber, at de har fundet denne diskussion nyttig og frem for alt interessant.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke ombudsmanden for at få muligheden for at tale med ham. Jeg vil gerne tage imod hans tilbud.

Jeg har faktisk anmodet om at tale, fordi hr. Cashman er kommet med anklager og antydninger, som jeg gerne på forhånd vil afvise. Det viser ganske enkelt, hvor nervøse folk bliver, når det drejer sig om øget gennemsigtighed.

Hr. Diamandouros! De er imidlertid fortaler for mere gennemsigtighed. Jeg kan kun opfordre Dem til at holde fast i Deres overbevisninger med hensyn til rejseudgifter og andre lignende spørgsmål, hvor et flertal i Parlamentet skaber problemer for Dem. Jeg mener, at De er på rette spor.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.00.

(Mødet udsat kl. 11.05 og genoptaget kl. 11.10)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Meddelelser fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer! For 20 år siden, i 1988, indstiftede Europa-Parlamentet Sakharovprisen for tankefrihed, som er blevet uddelt hvert år siden da.

I løbet af de sidste 20 år har vi hædret fremtrædende organisationer eller figurer, som har dedikeret deres liv til at forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og som har kæmpet imod intolerance, fanatisme og undertrykkelse i deres egne lande og i hele verden. Den første person, som fik tildelt prisen, var Nelson Mandela, som jeg skal mødes med i Johannesburg i næste uge som et led i en invitation til at tale til det panafrikanske parlament.

I år har Formandskonferencen besluttet at udpege Hu Jia som Sakharovprisvinder for 2008 som repræsentant for modstanden mod den tavshed, som eksisterer i Kina og Tibet, som der står i forslaget til beslutning fra Udenrigsudvalget.

(Bifald)

Hu Jia blev født den 25. juli 1973 i Beijing og er en af de mest fremtrædende menneskerettighedsaktivister i Folkerepublikken Kina. Denne idealistiske aktivist er blevet udsat for anklager på grund af sit engagement i miljøet, sin kamp mod hiv og aids og sin indsats for at sikre, at menneskerettighederne overholdes.

Den 27. december 2007 blev Hu Jia sat i husarrest, anklaget for statsundergravende virksomhed. Den 3. april 2008 blev han idømt tre et halvt års fængsel.

I sin enecelle kæmper Hu Jia nu mod sin sygdom. Han lider af levercirrose, men så vidt vi ved, nægtes han adgang til regelmæssig lægebehandling.

Den vilkårlige tilbageholdelse af og dommen over Hu Jia har skabt oprør i hele verden. Ved at tildele Sakharovprisen til Hu Jia viser Europa-Parlamentet på det kraftigste og med beslutsomhed, at det anerkender den daglige kamp for frihed, som alle menneskerettighedsforkæmpere i Kina udkæmper.

(Bifald)

Jeg vil desuden afgive en kort redegørelse. I morgen, den 24. oktober, skal vi fejre De Forenede Nationers 63-års-dag. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve udstrækningen af, engagementet i og succesen af samarbejdet mellem EU, Europa-Parlamentet og de forskellige FN-programmer og -institutioner.

For ikke så lang tid siden blev der udarbejdet en publikation med titlen "Improving Lives", som De alle har modtaget et eksemplar af, der sammenfattede samarbejdet i løbet af årene. I de seneste uger har vi set starten på en svær periode i hele verden, særligt i forbindelse med den finansielle krise og dens dramatiske indvirkninger på verdensøkonomien.

Særligt i denne sammenhæng er EU's grundlæggende værdier multilateral forståelse og solidaritet meget vigtige. Det gælder også vores engagement i og ansvar for udviklingslandene. Den internationale konference om udviklingsfinansiering, som afholdes i november, kommer også til at spille en afgørende rolle i den forbindelse. På trods af, at vi står over for betydelige udfordringer, må vi ikke glemme udviklingslandenes interesser.

6. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget – Regnskabsåret 2009 (afstemning)

– Før afstemningen

Jutta Haug, ordfører. – (DE) Hr. formand! Forklaringsprocessen er den samme som hvert år. Før afstemningen skal jeg informere Parlamentet om nogle tekniske justeringer. Jeg ved, at dette ikke er særlig interessant for mine kolleger, men vi skal registrere det i protokollen.

For det første vedrører afstemningen om ændringsforslag 783 vedrørende budgetpost 22 02 04 02 kun betalingsbevillingerne, hvilket allerede er anført på afstemningslisten.

For det andet hører anmærkningerne til Global energievaluering (GEA) ikke til på budgetpost 08 03 01, hvor de ved en fejltagelse er blevet indsat, men på budgetpost 08 05 01. Derfor skal der stemmes om ændringsforslag 936 vedrørende budgetpost 08 03 01 uden anmærkningerne til GEA. De vil i stedet blive indføjet i ændringsforslag 938 vedrørende budgetpost 08 05 01.

Jeg ved, hvor begejstrede De alle er for dette.

For det tredje omfatter genopførelsen af det foreløbige budgetforslag for de decentraliserede agenturer i afsnit 1 og 2 naturligvis også genopførelsen af deres stillingsfortegnelser. Det vedrører Det Europæiske Lægemiddelagentur, Det Europæiske Kemikalieagentur, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur, Det Europæiske Jernbaneagentur, Det Europæiske Miljøagentur, Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, EF-Fiskerikontrolagenturet og EF-Sortsmyndigheden, hvor stillingsfortegnelserne ikke figurerede i ændringsforslagene.

For det fjerde skal der på baggrund af et responsum fra Juridisk Tjeneste foretages en let justering af en anmærkning til en række budgetposter. Det drejer sig om den anmærkning, der begynder med ordene "Kommissionen skal kun tillade" og slutter med ordene "om anvendelsen af fællesskabsmidler", som indgår i følgende ændringsforslag: Ændringsforslag 994 vedrørende budgetpost 19 04 01, ændringsforslag 1011 vedrørende budgetpost 21 02 01, ændringsforslag 1015 vedrørende budgetpost 21 03 01, ændringsforslag 1016 vedrørende budgetpost 21 04 01, ændringsforslag 1026 vedrørende budgetpost 23 02 01 og ændringsforslag 785 vedrørende budgetpost 23 02 02. Den korrekte udgave af anmærkningen er anført i afstemningslisten.

For det femte og sidste figurerer budgetpost 19 06 06 "Konsulært samarbejde" ikke på listen over ændringsforslag, selv om den blev vedtaget som en del af ændringsskrivelse nr. 1/2009. Denne nye budgetpost tilføjes derfor kun med et p.m.

Hvis der ikke er nogen af mine kolleger, som har indvendinger imod dette, vil mødetjenesten registrere det hele, som vi har besluttet.

Formanden. – Da vi har stor tillid til Dem, kan vi nu stemme om dette.

(Parlamentet vedtog ordførerens forslag)

– *Før afstemningen om ændringsforslag 111*

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg mener ikke, at vi har stemt om den anden del af ændringsforslag 106. Vil De være så venlig at undersøge det?

Formanden. - Jo, det har vi. Hr. Dunstan har lige fortalt mig, at den første del er bortfaldet, og vi har allerede stemt om den anden del.

– *Før afstemningen om blok 8*

Janusz Lewandowski, ordfører. – (EN) Hr. formand! Der er ingen tekniske justeringer denne gang, så vi kan stemme.

(Bifald)

Formanden. – Så kan vi kun gratulere ordføreren.

6.2. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget 2009 (Sektion III) (A6-0398/2008, Jutta Haug) (afstemning)

6.3. Forslag til det almindelige budget 2009 (Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX)(A6-0397/2008, Janusz Lewandowski) (afstemning)

7. Velkomstord

Formanden. – Mine damer og herrer! Det er mig en stor fornøjelse at byde medlemmerne af delegationen fra parlamentet i Republikken Moldova, som er her i Strasbourg i anledning af det 11. møde i Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Moldova, der fandt sted i går og i dag, velkommen.

Deres tilstedeværelse her i Europa-Parlamentet, viser, at parlamentarisk dialog er den bedste måde at styrke vores forhold på og finde løsninger på de problemer, som vedrører EU's østlige naboer.

Vi ønsker Dem held og lykke med valget næste år og med Deres aktuelle og fremtidige aktiviteter. Hjertelig velkommen.

(Bifald)

8. Afstemningstid (fortsat)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelsen af afstemningen.

8.1. Lufthavnsafgifter (A6-0375/2008, Ulrich Stockmann) (afstemning)

8.2. Stabiliserings- og associeringsaftale EF/Bosnien-Hercegovina (A6-0378/2008, Doris Pack) (afstemning)

8.3. Sørøveri (B6-0537/2008) (afstemning)

– Om punkt 4, 2. del

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Hr. formand! Jeg henviser til punkt 4, 1. del, i den delte afstemning. Jeg vil gerne anmode om en fornyet afstemning om 1. del af det oprindelige punkt.

Formanden. – Jeg kan se, at Parlamentet er enig. Vi stemmer om dette igen.

8.4. Regnskabsstandarder (B6-0544/2008) (afstemning)

8.5. Indvirkning af luftfartssikkerhedsforanstaltninger og bodyscannere på menneskerettighederne, privatlivets fred, den personlige værdighed og databeskyttelse (B6-0562/2008) (afstemning)

– Før afstemningen

Manfred Weber, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! På vegne af PPE-DE-Gruppen vil jeg gerne fremsætte et forslag. I Parlamentet er vi helt enige om to ting. På den ene side vil vi gerne være involveret i proceduren for disse nye tekniske varianter, og dette kan ikke besluttes uden Parlamentet. Jeg vil gerne takke kommissær Tajani, som har sørget for, at dette er tilfældet.

På den anden side står det klart for os alle, at denne nye tekniske foranstaltning skal omgås med stor følsomhed. Vi har en række bekymringer. Kriterierne for dens eventuelle anvendelse skal kontrolleres nøje, hvilket alle i Parlamentet er enige om. Jeg vil gerne på vegne af PPE-DE-Gruppen foreslå, at vi giver os selv fire ekstra uger og udsætter afstemningen til november, da kommissær Tajani har anført, at der vil finde en større høring sted om emnet i november. PPE-DE-Gruppen er af den mening, at vi bør høre alle kendsgerningerne, før vi træffer en afgørelse. Jeg håber, at der er flertal for dette. Derfor foreslår vi, at afstemningen udsættes til november.

Martin Schulz, for PSE-Gruppen – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne modsætte mig dette forslag af følgende årsag. Det er sandt, at hr. Tajanis høring vil give os mulighed for at få yderligere oplysninger og fastlægge vores standpunkt. Det, som vi gør med denne beslutning, er imidlertid at fortælle Rådet, der allerede har fundet en løsning i løbet af det seneste møde i Rådet (retlige og indre anliggender), at sikkerhed og sikkerhedsforanstaltninger efter vores mening, og det gælder i hvert fald min gruppe, er absolut nødvendige. Det er dog totalt uacceptabelt at anvende scannere eller skærme, som viser folk fuldstændig nøgne. Det er en krænkelse af den menneskelige værdighed, og det medfører ikke en øget sikkerhed.

(Bifald fra venstre og fra midten)

Dette er et perfekt eksempel på den sikkerhedsmeni, der hersker her. Med vores beslutning ønsker vi at sende et klart signal om, at vi er imod foranstaltninger af denne art, som også er ekstremt kontroversielle af lægelige årsager. Vi anmoder Dem derfor om at forkaste hr. Webers forslag.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak. ALDE-Gruppen har anmodet om en afstemning ved navneopråb om dette forslag.

(Parlamentet forkastede forslaget om udsættelse af afstemningen)

8.6. Stabiliserings- og associeringsaftale EF/Bosnien-Hercegovina (B6-0541/2008) (afstemning)

– Om punkt 22

Doris Pack, stiller. – (DE) Hr. formand! Jeg har et mundtligt ændringsforslag til punkt 22, som jeg har aftalt med andre af mine kolleger. Vi må ændre teksten, for den repræsenterer ikke helt sandheden. Vi bør ændre sætningen efter Institutet for Forsvundne i Bosnien-Hercegovina og semikolonet. Jeg vil nu læse ændringen op:

stiller. – (EN) ”opfordrer de tilsvarende organer på enhedsplan til at støtte det arbejde, der udføres af organerne på statsligt plan, ved at fremsende alle relevante oplysninger, de samler, til dem;”.

Formanden. - Det er punkt 22. Der ser ikke ud til at være nogen, som modsætter sig dette, så vi stemmer om det.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

8.7. Mindehøjtidelighed for Holodomor, den kunstigt fremkaldte hungersnød i Ukraine (1932-1933) (RC-B6-0571/2008) (afstemning)

8.8. Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007 (A6-0358/2008, Dushana Zdravkova) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 5

Dushana Zdravkova, ordfører. – (EN) Hr. formand! Som drøftet lyder mit mundtlige ændringsforslag som følger (punkt 23): ”foreslår, at ombudsmanden træffer foranstaltninger til at begrænse antallet af klager i sager, hvor der ikke kan gøres noget;”. Punktets slutning er ændret.

– Før afstemningen om ændringsforslag 7

Dushana Zdravkova, ordfører. – (EN) Hr. formand! Det er blot ordene ”af den første europæiske ombudsmand”, der skal slettes i den første del af ændringsforslaget.

Formanden. - (Det mundtlige ændringsforslag blev godkendt)

Afstemningen er afsluttet.

9. De interparlamentariske delegationers sammensætning: se protokollen

10. Stemmeforklaringer

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Stemmeforklaringer

Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget – Regnskabsåret 2009

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Fru formand! Lad mig først og fremmest sige, at det glæder mig, at der blev stemt om budgetforslaget, og at det blev vedtaget. Som næstformand for Kultur- og Uddannelsesudvalget har jeg naturligvis fulgt de sager, der har med dette område at gøre, tæt, og det glæder mig, at ét vigtigt projekt blev vedtaget, nemlig det europæiske ungdoms-OL i Tampere.

Det er vigtigt at sikre, at vi anvender budgettet til at presse på med projekter, som er i offentlighedens interesse. Så kan folk se og opleve, hvordan Unionen fungerer i deres region. Det er et stærkt budget, men det skal siges, at jeg tror, at jeg under en overskrift, som angiver EU som en global partner, dvs. punkt 134, stemte

forkert. Jeg fulgte gruppelisten, og jeg er ikke enig med den på alle områder. Det er måske værd at påpege dette, men på andre områder kan jeg sige, at jeg er tilfreds med dette forslag til budget, og det glæder mig, at det blev vedtaget.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg undlod at deltage i afstemningen om ændringsforslag 134 til forslag til det almindelige budget for 2009, da den intellektuelle uærlighed og kynisme hos stillerne af dette ændringsforslag skaber reel bekymring og frygt hos mange af vores borgere, idet det antydes, at der for øjeblikket gives – og tidligere er givet – EU-udviklingsmidler til regeringer og organisationer til programmer, som omfatter, og jeg citerer: "tvangsabort, tvangssterilisering og barnemord", hvilket vi fordømmer fuldstændig. Det burde slet ikke være nødvendigt at sige. Så de forsvarer ordlyden i dette følelsesladede ændringsforslag, hvis tekst allerede anvendes med valget til Europa-Parlamentet i juni næste år for øje. Ændringsforslaget fremstilles som, og jeg citerer: "et forsøg på at udelukke, at sådanne projekter modtager EU-midler i EU-budgettet for 2009". Eftersom EU-midler aldrig er blevet brugt på en sådan måde, men altid i overensstemmelse med Konferencen om Befolkning og Udvikling (ICPD) i Kairo, og eftersom der ikke findes et forslag i dette års budget om at gøre dette, skal alle retsindige og intellektuelt ærlige kommentatorer anerkende den politiske uro, som forslagsstillerne skaber.

– Betænkning: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Fru formand! Jeg støttede budgettet for 2009 samt forslaget om at øge det i forhold til Kommissionens forslag. Selv om det ikke er nok til at opfylde alle medlemsstaternes enorme krav eller gennemføre alle de prioriterede politikker, mener jeg, at det lever op til det grundlæggende EU-princip, som er solidaritet.

Ved at bruge midler på de mindre udviklede lande og regioner er det finansielle instrument blevet en vigtig faktor til at opnå en afbalanceret udvikling. Samhørighedsfonden spiller en væsentlig rolle i den sammenhæng, da den er rettet mod de medlemsstater, der har brug for at lukke hullet mellem den økonomiske og den sociale udvikling ved hjælp af denne fond. Det er især vigtigt for nye medlemsstater, som virkelig har brug for Fællesskabets økonomiske ressourcer. Jeg mener ikke, at disse ressourcer skal pålægges strengere betingelser end de godkendte regler og procedurer i EU.

De er meget vigtige, idet de hjælper Bulgarien med at indhente udviklingen og den gennemsnitlige levestandard i EU. Det var en god beslutning at stemme imod forslaget om at anbringe midler fra Samhørighedsfonden i en reservefond. Forslaget var baseret på vage kriterier, især med hensyn til godtgørelsen af tilbageholdte midler. Efter min mening har Kommissionen og Parlamentet tilstrækkelige kontrolmekanismer til rådighed til at sikre, at midlerne bruges effektivt.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru formand! Jeg har stemt imod forslaget til budget for 2009, og især Kommissionens budget, fordi jeg gerne vil sætte et politisk eksempel ved ikke på nogen måde at give mit samtykke til Kommissionens handlinger.

Generelt anser jeg Kommissionen for at være en institution, som pr. definition, for så vidt angår dens principper, arbejder på en udemokratisk måde, eftersom den består af en række højtstående tjenestemænd, der udelukkende er politisk udpeget, og hvis opførsel på trods heraf minder om en slags europæiske pampere, som knap tåler overvågning, og som derfor heller ikke kan straffes.

Hvad angår budgettet for 2009, er jeg politisk imod Kommissionens ustandselige bestræbelser på med alle midler at få optaget det islamiske og ikkeeuropæiske Tyrkiet i EU. Jeg har ikke tænkt mig at støtte denne politik.

Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget – Regnskabsåret 2009

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Vi stemte for indholdet i fru Sinnotts ændringsforslag 134 om at forhindre, at der gives EU-støtte til en regering, organisation eller et program, som støtter eller deltager i et program, der omfatter krænkelse af menneskerettighederne såsom tvangsabort, tvangssterilisering og barnemord.

Vi mener dog, at det er vigtigt at sætte spørgsmålstegn ved fru Sinnotts begrundelse for at fremsætte dette ændringsforslag. I sin pressemeddelelse fra denne uge anførte hun lande som f.eks. Kina og Vietnam, hvor EU-midler, der kanaliseres via De Forenede Nationers Befolkningsfond (UNFPA), ifølge hende for øjeblikket anvendes til tvangsaborter, tvangssterilisering og barnemord. Jeg talte med direktøren for UNFPA's kontor i Bruxelles her til morgen, som sagde, at UNFPA, De Forenede Nationers Befolkningsfond, ikke støtter

tvangsaborter. Den følger pålægget fra den internationale konference om befolkning og udvikling i 1994, som klart anfører, at reproduktive sundhedsprogrammer skal tilbyde en lang række ydelser uden nogen form for tvang. Derudover har det globale samfund besluttet, at der aldrig skulle have været ansporet til abort som en metode til familieplanlægning. Kinas borgere har draget fordel af UNFPA's tilstedeværelse og de initiativer, som denne fond har bibragt nationen. I de dele af Kina – og andre nationer – hvor UNFPA opererer, får kvinderne flere valgmuligheder, hvad angår deres reproduktive sundhedsbeslutninger, og de har mulighed for at få flere oplysninger om reproduktiv sundhed, da de har fri adgang hertil.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Dette var en kompleks afstemning og et komplekst budget. Jeg beklager, at ændringsforslag 133 ikke blev vedtaget, da det ville have bragt større fokus på behov hos handicappede børn i institutionspleje. Vores bekymring var afinstitutionaliseringen af disse børn. Problemet er dog ikke forsvundet, og vi vil fortsat kæmpe for deres rettigheder. Jeg håber, at Kommissionens formand svarer på min skrivelse i den forbindelse.

– Betænkning: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg stemte imod forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget på grund af endnu et forsøg i sidste øjeblik på, via et ændringsforslag fremsat af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, som størstedelen af mine kolleger ikke engang har set, og som de ikke har vurderet omfanget af, at fortolke Cox-pakken om parlamentsmedlemmernes fremtidige status på en måde, der ville gøre deres frivillige pensionsfond betydningsløs.

Dette ændringsforslag afspejler ikke det, som blev udtrykkeligt aftalt i Cox-pakken. Det er derfor udelukket at berøve næsten alle medlemmer nye rettigheder. Dette ændringsforslag kan umuligt have nogen som helst effekt på de gennemførelsesbestemmelser, som skal fastlægges i forbindelse hermed.

Vi vil sørge for, at denne situation genoprettes, for afstemningen har fundet sted uden medlemmernes viden, og de vil nu alle sammen henvende sig til mig, chokerede over det sande omfang af dette ændringsforslag. Som næstformand for pensionsfonden vil jeg sørge for, at situationen genoprettes.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru formand! Ved den endelige afstemning stemte jeg imod forslaget til det almindelige budget for 2009 for de forskellige europæiske institutioner, herunder naturligvis Parlamentet. Det gjorde jeg først og fremmest, fordi jeg ikke er overbevist om, at alle disse europæiske institutioner, uden undtagelse, håndterer den store bunke skattepenge på en økonomisk og ansvarlig måde. For at være helt ærlig tror jeg, det modsatte gør sig gældende.

Det billede, som vores vælgere har af de europæiske institutioner, og det skal vi være klar over, er et billede af en fed fidus, hvor overbetalte og underbeskattede partipampere og parlamentsmedlemmer danner en slags sovjetagtigt nomenklatur, hvor beslutninger ofte træffes hen over hovederne på offentligheden og i hvert fald i strid med borgernes vilje og interesser.

Det er et image, som absolut ikke gælder for alt og alle, men jeg frygter, at det til dels gælder for et betragteligt antal europæiske institutioner.

Efter min mening skal vi få styr på Parlamentet, før vi kan skabe et mere positivt image omkring Europa.

– Betænkning: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Tillad mig at forklare, hvorfor jeg stemte for hr. Stockmanns betænkning om lufthavnsafgifter. Først og fremmest ser jeg positivt på kravet om at angive de rejsendes omkostninger under et på flybilletter og i tilbud, inklusive lufthavnsafgifter, da dette vil medføre større gennemsigtighed i passagerernes beslutningstagning og fremme den økonomiske konkurrence. Jeg ser dog især positivt på den grænse, som skaber fælles lufthavnsafgifter for de nationale hovedlufthavne og større lufthavne, hvilket gør det muligt for mindre lufthavne at tilbyde lavere priser og derved konkurrere på et marked, der for øjeblikket er meget lidt gennemsigtigt. Det giver mulighed for udvikling af regionale lufthavne og for en udvidelse af de luftfartsydelser, som offentligheden tilbydes.

– Forslag til beslutning: (B6-0537/2008)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne sige, at beslutningsforslaget om sørøveri, i lyset af den stigende trussel om piratvirksomhed til søs ud for Afrikas Horn, støtter medlemsstaternes hensigt om at foretage en koordineret aktion til søs. Desværre er ændringsforslagene stort set alle fromme håb, eller de

påpeger blot det indlysende såsom Somalias anarkistiske sammenbrud, hvilket vi nødvendigvis må drage de fulde konsekvenser af.

Det vil absolut ikke være muligt at bekæmpe sørøveri effektivt, hvis piraternes baser ikke ødelægges. Det er ligeledes beklageligt, at denne tekst ikke påpeger den primære årsag til sørøveriets genoplussen, som er et tegn på Europas faldende civiliserende indflydelse i denne del af verden.

Endelig mener jeg, at det er temmelig mærkeligt at kræve, at medlemsstaternes flåder adskiller bekæmpelsen af sørøveri fra de aktioner, der – af uvisse årsager – udføres inden for rammerne af operation Varig Frihed, som om Bin Laden prøvede på at flygte fra Afghanistan til New Zealand via Pakistan i en udhulet træstamme. Jeg forstår godt, at der er et ønske om at foretage denne skelnen, men skibe i området skal naturligvis udføre begge aktioner.

– Forslag til beslutning: (B6-0544/2008)

Peter Skinner (PSE). - (EN) Fru formand! Regnskabsstandarder er et væsentligt element, når man snakker om finansielle tjenesteydelser. For investorer er bestræbelserne på at opnå konvergens mellem de nationale regnskabsstandarder og IFRS-standarderne (IFRS) et stort skridt fremad. Det betyder, at virksomhederne vil kunne offentliggøre deres regnskab i én udgave, som skal godkendes i de større økonomier rundt om i verden. Canada, Kina, Japan, USA – samt Indien, lader det til – er enige om at ville skabe konvergens mellem deres standarder og IFRS-standarderne.

Selv om jeg som ordfører for gennemsigtighedsdirektivet ser positivt på dette, anerkender jeg også, at der stadig mangler en del arbejde for at opnå reel konvergens. Derfor har jeg og min medordfører, Margarita Starkevičiūtė, stemt for ændringsforslagene om at overvåge fremskridtene i denne konvergensproces. Jeg er sikker på, at Kommissionen i deres drøftelser med forskellige nationale myndigheder kan fremskynde processen. Hvad angår USA, er jeg spændt på at se, om man kan stole på, at den nye regering skaber de nødvendige fremskridt. Kommissionen bør i den forbindelse presse på.

Hvad angår selve regnskabsstandarderne, er det af afgørende betydning at bevare den grundlæggende tilgang som aftalt i International Accounting Standards Board (IASB). Disse reglers integritet vil blive prøvet i forbindelse med forsøg på at svække dem af nationale årsager. Dette bør afvises på det kraftigste, og ansættelse til dagsværdi skal støttes, når vi står over for et sådant pres.

– Forslag til beslutning: (B6-0562/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru formand! Jeg undlod at deltage i afstemningen om forslaget til beslutning om luftfartssikkerhed og bodyscannere, ikke fordi jeg er imod de forbehold, der udtrykkes heri, for så vidt angår de rejsendes ret til privatlivets fred, tværtimod. Jeg mener også, at bodyscannere ikke må tages i brug uden en klar videnskabelig og lægelig vurdering af de mulige virkninger på brugernes sundhed, der er forbundet med anvendelsen af denne teknologi.

Jeg kan kun beklage, at forslaget om at udsætte afstemningen og opfordre kommissær Tajani til i denne forbindelse at fremlægge en undersøgelse, som kan hjælpe os til at træffe en mere velunderbygget beslutning om anvendelsen af bodyscannere, er blevet forkastet.

Dette er en meget alvorlig sag, idet den involverer borgernes sikkerhed og anvendelsen af en ny pionerteknologi. Derfor finder jeg det meget beklageligt, at vi her i Parlamentet behandler denne sag så ringe.

– Forslag til beslutning: (RC-B6-0571/2008)

Zita Pleštinšká, for PPE-DE-Gruppen. – (SK) Fru formand! Lad mig som en af medforslagsstillerne af forslaget til Europa-Parlamentets beslutning til minde om Holodomor, den kunstigt fremkaldte hungersnød i Ukraine i 1932-1933, og som medlem af PPE-DE-Gruppen starte med at takke alle mine kolleger i Parlamentet, der stemte for forslaget til beslutning.

Under ledelse af PPE-DE-Gruppen nåede man frem til et kompromis om, at ordet "folkemord" blev fjernet på anmodning fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet. Efter drøftelserne i går, som var meget følelsesladede, og hvor kommissær Tajani holdt en stærk tale, kan ingen dog være i tvivl om, hvad denne rystende begivenhed, som udryddede 10 mio. mennesker, skal kaldes. Det er nu op til historikerne at bringe tavsheden omkring og fortielsen af disse begivenheder til ophør på baggrund af fakta, og så længe der stadig findes overlevende. Der skal være bøger på vores biblioteker, som vidner reelt om hungersnøden i Ukraine.

Ved at stemme for forslaget til beslutning om at anerkende hungersnøden i Ukraine i 1932-1933 som en forfærdelig forbrydelse mod det ukrainske folk og mod menneskeheden har vi i dag genindsat en side i de europæiske historiebøger, som Stalin rev ud.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg stemte for beslutningen til minde om Holodomor, den store hungersnød i Ukraine. I beslutningen kaldes det med rette en forfærdelig forbrydelse mod det ukrainske folk og mod menneskeheden. På grund af visse grupperes synspunkt er ordet "folkemord" dog ikke anvendt i beslutningen, hvilket ville være rimeligt og passende at anvende i dette tilfælde.

Ukraines parlament og 26 stater har defineret denne forbrydelse, der forårsagede mindst 4 mio. menneskers død, som folkemord. Desuden citeres FN's konvention om folkedrab fra 1948, som helt klart finder anvendelse på situationen i Ukraine, i betragtning B i beslutningen. Så jeg håber meget på, at Europa-Parlamentet snart vil tilslutte sig disse staters synspunkt.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Fru formand! Vi har mindedes Holodomor, den systematiske udryddelse af Ukraines landbrugere via hungersnød, og Parlamentet har, ligesom vores kollega gjorde det for et øjeblik siden, anerkendt, at der var tale om folkemord.

Jeg vil blot gerne påpege, at ophavsmændene til dette folkemord var blandt dommerne i Nürnberg-processen, hvilket burde gøre det muligt i dag at drøfte Nürnberg-processens sammensætning, procedure og konklusioner. Imidlertid anholdes, tilbageholdes, jages, forfølges og fængsles de intellektuelle, som fører denne debat. Hvad værre er, deres advokater, som fremfører de samme konklusioner, jages på samme måde.

I hr. Pötterings land jages og anholdes de f.eks. i overensstemmelse med procedurer, som minder om stalinistiske retssager. Vi tildelte Sakharovprisen for tankefrihed til en kinesisk systemkritiker. Vi kunne lige så godt have tildelt den til en række europæere som f.eks. den modige tyske advokat Sylvia Stolz.

- Betænkning: Doris Pack (A6-0378/2008)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Doris Pack har som altid udarbejdet en fremragende tekst, for hun er ikke blot ekspert i Sydeuropa, men også i uddannelse.

Jeg ser positivt på, at der lægges særlig vægt på uddannelse i forbindelse med stabiliseringsaftalen. Vi skal dog udvide vores tilgang, for det første ved at fokusere mere på at fremskynde processen for visumliberalisering og give unge mennesker i Bosnien-Hercegovina en chance for at finde ud af mere om Europa ved at studere og rejse her.

Den anden afgørende faktor er oprettelsen af et europæisk multireligiøst universitet i Sarajevo, som støttes af alle tre religiøse samfund i landet, og som skal fungere som et europæisk center for tolerance og gensidig forståelse, ikke på baggrund af ligestilling, men på baggrund af folks rødder i hver enkelt religion. Med vores stærke støtte til det europæiske universitet vil det ikke blot repræsentere et stort fremskridt for folk i Bosnien-Hercegovina, men det vil også blive muligt for Bosnien-Hercegovina at sende et signal til hele det europæiske kontinent.

- Betænkning: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru formand! Betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2007 fra Udvalget for Andragender, som ligger foran os, var generelt meget positiv, og den opfattelse er jeg for en gangs skyld enig i. Derfor har jeg stemt for betænkningen.

Ikke desto mindre vil jeg gerne endnu en gang i denne stemmeforklaring påpege, at det er bemærkelsesværdigt, at Parlamentet lykønsker Den Europæiske Ombudsmand med hans bestræbelser på at sikre, at regler og forskrifter anvendes korrekt og fuldstændigt, mens reglerne hver dag og i stor stil overtrædes lige foran vores øjne her i Parlamentet, om jeg så må sige, uden at Parlamentet skrider ind eller endda i samarbejde med Parlamentet.

Den måde, hvorpå Kommissionen og Parlamentet fortsat udbygger Lissabontraktaten, som er afgået ved døden både politisk og juridisk efter folkeafstemningen i Irland, er en hån mod alle lovregler. Jeg mener, at det er på høje tid, at vi får styr på Parlamentet.

Skriftlige stemmeforklaringer

–Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget – Regnskabsåret 2009 – Betænkning: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten mener, at EU-budgettet skal begrænses til 1 % af medlemsstaternes gennemsnitlige BNI. Derfor har vi valgt at stemme imod alle de forøgelser, som Europa-Parlamentet har foreslået, samtidig med at Junilisten har set positivt på de få foreslåede besparelser i form af ændringsforslag fra enten Budgetudvalget eller fra enkelte medlemmer.

Der er en række uheldige punkter på budgettet. Junilisten beklager især den store støtte til EU's landbrugspolitik, Samhørighedsfonden og fiskeriet samt de punkter på budgettet, der omfatter støtte til forskellige typer informationskampagner.

Junilisten mener også, at der skal gøres noget ved Europa-Parlamentets konstante pendling mellem Strasbourg og Bruxelles, og at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget skal opløses.

Jean-Claude Martinez (NI), skriftlig. – (FR) Det forhold, at 27 lande har et europæisk budget på omkring 130 mia. EUR – hvilket svarer til Spaniens budget alene – er under normale omstændigheder allerede temmelig mærkeligt.

Ikke desto mindre er det derfor, at der i et Europa, som mangler højhastighedstogforbindelser mellem Finland og Spanien og mellem Frankrig og Polen samt udstyr og personale på universiteterne, forskningscentre og alderdomshjemmene, på et kontinent, som er blevet oversvømmet af den geriatriske tsunami, den verdensomspændende krise på interbankmarkedet, krisen på boligmarkedet i flere økonomier og iværksætteres og arbejdstageres faldende tillid, kræves en budgetindsats, der ligger langt fra det sædvanlige europæiske budget.

Derfor kræver vi en ekstraordinær budgetprogrammering for en større infrastrukturplan, som skal vedtages ved en større "europæisk økonomisk folkeafstemning". Med dette mener jeg et europæisk lån på et beløb, der svarer til 1 700 mia. EUR, som skal rejses af banksektoren.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater beklager, at EU støtter tobaksproducenter, samtidig med at der investeres store beløb i offentlige sundhedskampagner og antitygkampagner i EU.

Vi mener også, at det er en skandale, at EU-budgettet anvendes til at støtte tyrefægtning, som er en tradition, der efter vores mening ikke stemmer overens med moderne værdier og dyrenes rettigheder.

Vi beklager endvidere, at så mange typer eksportstøtte samt mælkekvoterne skal udgøre en del af EU's budget.

Vi stemte imod alle disse forslag.

Vi vil også gerne redegøre for, hvorfor vi stemte imod forslaget om et pilotprojekt til fordel for børn og børns rettigheder. Det skyldtes, at dette forslag ikke var en del af kompromiset mellem de politiske grupper, der er involveret i pilotprojekter. Da vi ikke ønskede at sætte dette følsomme kompromis på spil, kunne vi desværre ikke støtte forslaget, hvis indhold vi fuldt ud sympatiserer med (ændringsforslag 133).

Endelig vil vi gerne give udtryk for vores dybe skuffelse over, at de ændringsforslag, der var rettet mod en styrkelse af samarbejdet mellem fagforeningerne og forhandlingerne mellem handel og industri og fagforeningerne, ikke blev vedtaget på plenarmødet.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for fru Haugs betænkning om forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for 2009 og ændringsskrivelse nr. 1/2009 til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget (FBF). Ligesom mange af mine kolleger beklager jeg, at Rådet har foretaget en yderligere nedskæring i det allerede lavt satte budget. Forpligtelsesbevillingerne beløber sig til i alt 134 mia. EUR i budgetforslaget, hvilket udgør en nedskæring i forhold til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget på 469 mio. EUR, selv om betalingsbevillingerne ligger på 115 mia. EUR, hvilket udgør en nedskæring på 1,8 mia. EUR. Betalingsbevillingerne udgør således 0,89 % af BNI, hvilket er et hidtil uset lavt niveau, som drastisk øger forskellen mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger, hvilket strider imod budgetdisciplinen. Hvad angår landbruget, støtter jeg etableringen af tre nye fonde – omstrukturingsfonden for mejerisektoren, økotilskud til bevarelse af fåre- og gedehold i EU og ad hoc-finansieringsinstrumentet for tilpasning af fiskerflåderne til de økonomiske følger af høje oliepriser.

Bastiaan Belder (IND/DEM), *skriftlig*. – (NL) Haug-betænkningen får ikke min støtte, eftersom Europa-Parlamentet anmoder om at bruge flere penge. Jeg støtter dog de nye prioriteter på klimaændrings- og energiområdet. Mange af ændringsforslagene er rettet mod at højne disse prioriteter på budgettet, hvilket jeg ser positivt på. Det betyder dog også, at vi skal præcisere de områder, hvor vi vil foretage nedskæringer. I Parlamentets holdning nævnes der slet ikke noget om dette.

Desuden vil jeg gerne stemme for en afbalanceret støtte til regeringerne i Mellemøsten. Spørgsmålet om Den Palæstinensiske Myndighed kræver vores fortsatte opmærksomhed. Det vil være passende, at vi yder støtte i betragtning af, at det nu ser ud til, at premierminister Fayad slår ind på en kurs, som fortjener vores støtte.

Endelig er det berettiget, at EU ønsker at yde ekstra fødevarebistand til fattige lande på grund af de stigende fødevarepriser. Jeg er enig med ordføreren i, at dette ikke bør støttes fra budgettet for europæisk landbrug, men snarere fra budgettet for ekstern politik.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Vi støtter de grundlæggende principper bag EU-budgettet for 2009 og ønsker at fremhæve, at borgerne skal have noget for deres penge. Budgettets rammer skal respekteres, og derfor ser vi positivt på, at budgettet holdes inden for disse rammer.

Vi vil foretage drastiske nedskæringer i landbrugs- og regionalstøtten og reducere det samlede budget. Vi vil bruge flere af vores fælles ressourcer på forskning og udvikling, vækst, infrastruktur og sikkerhed.

Brigitte Douay (PSE), *skriftlig*. – (FR) Torsdag den 23. oktober vedtog Europa-Parlamentet ved førstebehandlingen Den Europæiske Unions budget for 2009.

Dette budget falder inden for rammerne af de snævre finansielle overslag for budgetperioden 2007-2013 – som de franske socialdemokrater i øvrigt nægtede at stemme for i 2006 – den finansielle krise og forberedelserne til valget til Europa-Parlamentet i juni 2009.

Et budget er politik udtrykt i tal. Det er lykkedes Parlamentet at genskabe et tilfredsstillende betalingsbevillingsniveau på trods af Rådets ønske om at foretage nedskæringer på budgetposter, som ikke desto mindre lader til at være en prioritet for parlamentsmedlemmerne, såsom kampen mod klimaændringer, støtte til små og mellemstore virksomheder, vækst og konkurrenceevne samt ordninger om statsborgerskab.

I den forbindelse glæder det mig, at vi har genskabt et tilfredsstillende niveau for bevillingerne til kommunikationsinitiativer vedrørende borgerne og medierne. Med henblik på forberedelserne til det kommende valg og på at få borgerne til at deltage i afstemningen er det af afgørende betydning, at de bliver gjort bekendt med europæiske spørgsmål. Alle de initiativer, som Kommissionen og Parlamentet iværksætter for at oplyse om Europa og Europas merværdi i hverdagen og med henblik på fremtiden, skal fremmes og støttes med tilstrækkelige midler.

Proinsias De Rossa (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte imod ændringsforslag 134, fordi det ville give Kathy Sinnotts forkerte påstande om, at EU støtter tvangsaborter, tvangssteriliseringer og barnemord, et skær af troværdighed at stemme for forslaget eller undlade at stemme.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Som i tidligere budgetprocedurer, hvor vi havde mange grunde til at forkaste budgettet ved førstebehandlingen, kan vi sige, at vi i forbindelse med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 har endnu flere grunde til at forkaste det.

Rådet ser tydeligvis det næste budget i nøjagtig det samme lys som de tidligere budgetter. Med andre ord har det til hensigt at anvende dette instrument til fortsat at støtte EU's neoliberale politik. Vi kan egentlig ikke forvente andet.

Budgetproceduren er igen et klart bevis på EU's tilsigtede reaktion på kapitalistkrisen, som bliver værre og værre, og som er udløst af den finansielle krise i systemets centrum, altså med andre ord USA. Hverken Kommissionen, Europa-Parlamentet eller Rådet har foreslået foranstaltninger på EU-budgettet, som vil være en effektiv reaktion på behovene og de stigende vanskeligheder hos arbejdstagerne og den almindelige befolkning, mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og en stor del af den produktive sektor.

Præcis på det tidspunkt, hvor den strukturelle krise i EU bliver værre, har Rådet reduceret betalingsbevillingerne til et "hidtil uset lavt niveau" med næsten 9 mia. EUR i forhold til prognosen i den flerårige finansielle ramme.

Derfor stemte vi imod.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. – (SV) Jeg undlod at deltage i afstemningen, fordi store dele af resultatet er en skuffelse. Det er f.eks. vanvittigt, at EU støtter tobaksproducenter, samtidig med at der investeres store beløb i offentlige sundhedskampagner og antitygekampagner i EU.

Det er ligeledes en skandale, at EU-budgettet anvendes til at støtte tyrefægtning, som er en tradition, der efter min mening ikke stemmer overens med moderne værdier og dyrenes rettigheder.

Jeg beklager desuden, at så mange typer eksportstøtte stadig udgør en del af EU's budget, og at de ændringsforslag, der var rettet mod en styrkelse af samarbejdet mellem fagforeningerne og forhandlingerne mellem handel og industri og fagforeningerne, ikke blev vedtaget af Parlamentet.

Bairbre de Brún og Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi er stærke modstandere af tvangsaborter, tvangssteriliseringer og barnemord og er enige i, at sådanne handlinger er krænkelse af menneskerettighederne.

Vi har undladt at stemme om ændringsforslaget, eftersom EU's midler aldrig er blevet anvendt på denne måde, og ændringsforslaget præciserer ikke, hvor vigtigt det er, at troværdige organisationers internationale udviklingsarbejde støtter kvinders fertilitetsstyring, især seksualundervisning, reproduktive sundhedsydelse og familieplanlægning, og organiserer kampagner for kvinders ret til sundhedsydelse.

Selv om vi stemmer for ændringsforslag 612, 131, 132 og 133 på grund af betydningen af dette spørgsmål, mener vi, at det ville være mere passende at oprette en særskilt budgetpost for børns rettigheder, som omfattede spørgsmålene i disse ændringsforslag.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Budgetpost 05020812 og ændringsforslag 169 har tillagt emnet skolefrugt pludselig og uventet betydning på grund af forslag om fremover at bruge flere penge på dette. Der findes for øjeblikket en indkøbsaftale, hvortil der i årevis er blevet afsat beløb til støtte for frugtavlerne. Dette giver den indkøbte frugt et nyttigt formål. Der ligger forslag i støbeskeen, som fra 2010 kan øge budgettet for "markedsregulering" med 90 mio. EUR eller mere pr. år. Parlamentet har kun en rådgivende rolle i den forbindelse. Det er Rådet, der træffer beslutningerne, og subsidiaritetsprincippet gælder ikke, for denne magt har i henhold til traktatens artikel 36 og 37 ligget hos EU i meget lang tid.

Vores parti, Det Socialistiske Parti i Nederlandene, anser dette som en mærkelig sag. En skolefrugtordning kan hjælpe med til at forhindre, at børn bliver mere og mere fede og usunde. Spørgsmålet er, hvorfor EU skal involveres i dette i stedet for de kommuner, der står for uddannelse. Der betales for øjeblikket fællesskabsmidler til medlemsstaterne, som er forpligtet til at lægge en sum penge oveni, og så er det op til kommunerne at gennemføre ordningen. Om ikke andet medfører denne måde at arbejde på en hel del unødvendig administration og tidskrævende bureaukrati.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for betænkningen om forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for 2009, udarbejdet af fru Haug. Det glæder mig, at ressourcerne til de overordnede transportudgifter er øget i det foreløbige budgetforslag for næste regnskabsår, og at der er oprettet en ny budgetpost for støtteaktiviteter til den europæiske transportpolitik og passagerrettigheder. Ikke desto mindre vil jeg gerne sige, at jeg er skuffet over, at det beløb, der er afsat til denne post, er blevet reduceret.

Endelig vil jeg gerne henlede opmærksomheden på holdningen hos Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som jeg er medlem af, og sige, at jeg deler fru Dührkop Dührkops tilfredshed med, at det øgede budget, som for det indenværende år er afsat til afsnit 18, Et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed, fastholdes for 2009. Dette afspejler den store betydning, der tillægges spørgsmål om sikkerhed og beskyttelse af friheder, migrationsforvaltning og Unionens ydre grænser, som bliver mere og mere kritiske, ikke mindst i de europæiske borgers øjne.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Som altid når man stemmer om et budget på størrelse med EU's, er der enkelte detaljer, som man har forbehold over for. Når det drejer sig om EU, er det selvfølgelig primært landbrugspolitikken, der bliver siddende i halsen på mig. Det kan derfor forekomme underligt at stemme for et budget, hvor det dominerende punkt på budgettet er et punkt, som vi hellere havde set som et lille punkt – hvis det overhovedet skulle have været med. Samtidig er der behov for at kigge på det samlede billede, og den gode nyhed er den stadig stigende bevidsthed om, at der skal investeres væsentlig flere ressourcer i det, som virkelig er fælles udgifter – i dette tilfælde klimaet. Min stemme skal derfor ses i lyset af, at det årlige forslag til budget omfatter et væsentligt fremskridt, men dermed støtter jeg ikke ukritisk det samlede indhold. Der er indsat to rettelser i stemmeprotokollen, f.eks. om tobaksstøtte.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Ændringsforslag 602 blev vedtaget af Parlamentet. Dette er en skuffelse, da tobaksproducenterne i EU dermed fortsat modtager støtte. Tobak er årsag til, at der hvert år dør en halv million borgere i EU hvert år. Det er en skændsel, at der stadig ydes støtte til dyrkningen af et produkt, som slår så mange mennesker ihjel.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (EL) Centrum-højres og centrum-venstres vedtagelse af EU-budgettet for 2009 med deltagelse af de græske parlamentsmedlemmer fra partierne Neo Demokratia, PASOK og LAOS er et tegn på den intensive antigræsrods politik mod arbejderne.

Inden for rammerne af Lissabonstrategien og på et tidspunkt, hvor det kapitalistiske system er i krise, anvender EU budgettet til at lade arbejderne betale for denne seneste krise, fremskynde de kapitalistiske omstruktureringer, fremme strenge arbejderfjendske foranstaltninger, som underminerer kollektive aftaler, generalisere anvendelsen af fleksible beskæftigelsesformer og privatisere statens socialforsorg og forsikringsordninger.

Kommissionen og Europa-Parlamentet fortsætter EU's imperialistiske aktion og stiller flere penge til rådighed for militariseringen af EU for at bane vejen for, at de europæiske monopoler kan trænge ind i tredjelande.

De anvender deres politiske magt i form af pisk og gulerod til at forsøge at vildlede arbejderbevægelsen og styrker deres undertrykkende mekanismer for at ramme den almindelige arbejder. Samtidig anvender de social dialog med henblik på at lokke arbejderne til at give deres samtykke til logikken i den europæiske fremfærd.

Parlamentsmedlemmerne fra Grækenlands Kommunistiske Parti stemte imod det stærkt klassebaserede budget samt kapitalens og EU's imperialistiske planer.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) I forbindelse med afstemningen om betænkningen om vedtagelse af budgettet for 2009, Sektion III – Kommissionen stemte jeg for betænkningens punkt 14 og 38, der støtter udviklingen af institutionelle kvalifikationer for Nabuccoprojektet.

Jeg stemte også for ændringsforslag 542, som sikrer en stigning på 5 mio. EUR på budgetpost 06 03 04 (Finansiell støtte til projekter af fælles interesse i det transeuropæiske energinet). Selv om dette beløb er ganske lille sammenlignet med størrelsen af de budgetter, der er nødvendige for gennemførelsen af energiprojekter, mener jeg, at det er vigtigt, at vi udvikler de institutionelle kvalifikationer, som kræves for at gennemføre dette projekt. Det supplerende beløb er øremærket til udviklingen af Nabucco-projektkoordinatorens administrative kvalifikationer.

Europa skal diversificere energiforsyningen. På den måde er Nabuccoprojektet et strategisk projekt for EU. Det flertal, som disse ændringsforslag blev vedtaget med, er et tegn på den betydning, som Europa-Parlamentet tillægger Nabuccoprojektet. Desuden forventer vi, at der vil blive truffet specifikke foranstaltninger, som udmønter i iværksættelsen af Nabuccoprojektet.

Gary Titley (PSE), skriftlig. – (EN) Det britiske Labour-Partis parlamentsmedlemmer har længe støttet reformen af den fælles landbrugspolitik, navnlig omkostningsbesparende reformer, og støtter således ikke foranstaltninger, der medfører en unødvendig omkostningsstigning. De Europæiske Socialdemokraters Gruppe (EPLP) er navnlig imod produktionsstøtte til tobak, tyrefægtning, nye finansielle midler til malkekvæg, får og geder samt finansielle midler til markedsføring af den fælles landbrugspolitik.

Det britiske Labour-Partis parlamentsmedlemmer glæder sig over enhver mulighed for at kunne hjælpe SMV'er, da de er ryggraden i vores økonomi, idet de sikrer størstedelen af arbejdspladserne i EU. En konsolidering af de finansielle midler under en budgetpost vil være med til at henlede opmærksomheden på SMV'ers behov.

– Betænkning: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte på baggrund af Lewandowski-betænkningen for beslutningens afsnit om EU's budget, dog ikke Kommissionens budget. Ingen af de budgetter, der er behandlet i denne betænkning, involverer tilsyneladende væsentlige problemer. Men jeg er stadig overbevist om, at Europa-Parlamentet ikke har de ressourcer, der skal til for at leve op til det politiske ansvar, som Parlamentet har fået i medfør af traktaternes udvikling og medlemmernes aktiviteter og herudover i medfør af Parlamentets rolle med hensyn til at mindske det skel, der er opstået mellem den europæiske integration og folket. Dette skel bekræftes igen og igen af flere af de seneste folkeafstemninger. Jeg støtter ligesom størstedelen af mine kolleger forslaget om at styrke revisionsfunktionen ved Revisionsretten med skabelsen af 20 stillinger.

Omkostningerne forbundet med finansieringen af Revisionsrettens udvidelse skal så vidt muligt holdes nede for skatteyderne. Det er en god idé at finansiere denne udvidelse direkte gennem budgettet over en fireårig periode i stedet for at skjule de betydeligt højere omkostninger, der ville være forbundet med en 25-årig lejeaftale med købsoption.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Udgangspunktet for denne betænkning er et øget interinstitutionelt samarbejde gennem en stigning i EU-institutionernes tjenestegrene. Ordføreren mener, at effektiviteten på denne måde vil øges. Det foreslås f.eks., at personaleressourcerne for de politiske grupper skal øges med 53 stillinger. Herudover vil der blive oprettet yderligere to overordnede stillinger ud over de nye stillinger, der er inkluderet i budgetforslaget.

Junilisten er meget positiv over for en effektivisering af EU-systemet, men mener ikke, at det per automatik kan opnås gennem flere stillinger. I princippet er vi imod en sådan stigning, både i EU-budgettet og i antallet af stillinger, fordi vi mener, at dette indebærer en øget bureaukratisering og mindre national selvbestemmelsesret. Med hensyn til det øgede antal stillinger i de politiske grupper fastholder vi, at dette hovedsagelig ville gavne de store grupper, hvilket ville vanskeliggøre de andre gruppers aktiviteter med henblik på at føre deres egen politik.

Desuden har Europa-Parlamentet tidligere truffet foranstaltninger for at indføre EU-bidrag til specifikke "EU-partier" og tilknyttede partipolitiske fonde. Vi mener, at der således er blevet givet de store veletablerede politiske partier og deres grupper i Europa-Parlamentet mere end tilstrækkelige fordele på skatteydernes bekostning. Junilisten har derfor valgt at stemme mod betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til almindeligt budget for 2009 som forelagt i Lewandowski-betænkningen. Jeg mener faktisk, at EU skal holde sig strengt til den finansielle ordning for at udsende et stærkt budskab i disse tider med stor markedsusikkerhed. Jeg vil understrege, at der stadig er plads til forbedringer, idet der stadig skal gøres et stort stykke arbejde vedrørende opbygningen af et tættere interinstitutionelt samarbejde.

Endelig føler jeg, at det er min pligt at udtrykke min holdning til de ændringer, der omfatter store nedskæringer i den europæiske finansiering til regionerne i Syditalien. Disse nedskæringer skaber ikke ligefrem europæisk integration, selv om kapitalforvaltningen i disse områder kunne være bedre. Når en vandhane er utæt, er løsningen ikke at slukke for den, men at reparere røret. Dette koncept gælder i passende målestok også her.

Hannes Swoboda (PSE), skriftlig. – (DE) Med hensyn til ændringsforslag 4 i Lewandowski-betænkningen vil jeg gerne sige, at PSE-Gruppen grundet en fejl ikke har underskrevet dette ændringsforslag, men at gruppen har støttet og fortsat støtter dette forslag fuldt ud.

Gary Titley (PSE), skriftlig. – (EN) Det britiske Labour-Partis parlamentsmedlemmer støtter princippet om, at Europa-Parlamentet skal baseres på viden, men besluttede sig for hverken at stemme for eller imod beslutningen om at øge antallet af medarbejdere til grupperne på grund af de nuværende økonomiske vilkår og behovet for at spare penge.

– Indstilling: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som vi har understreget gennem hele denne proces, er formålet at smelte begreberne "konkurrence" og "gennemsigtighed" sammen og forene disse begreber.

Det er naturligvis nødvendigt at fastlægge de relevante kriterier for lufthavnsafgifter, og hvad disse afgifter rent faktisk omfatter.

Dette skal dog ikke ske gennem en politik, der har som formål at liberalisere og privatisere en strategisk offentlig tjenesteydelse såsom luftfart, navnlig ved at skabe et "reelt konkurrencepræget lufthavnsmarked" gennem princippet om, at "brugeren betaler" og krav om rentabilitet i en offentlig sektor. Som vi tidligere har understreget, virker det faktisk, som om formålet er at fjerne "tilsynsrollen" fra offentlig kontrol ved at overføre denne til "uafhængige" tilsynsmyndigheder eller -instanser.

Vi gentager hermed, at tidligere privatisering i denne sektor ikke har medført forbedringer af de leverede tjenesteydelser, men har ført til nedlæggelse af arbejdspladser og forringelse af arbejdstagernes rettigheder og i visse tilfælde til tekniske og driftsmæssige problemer.

På trods af at fjernområderne ikke udtrykkelig er blevet udelukket fra direktivets anvendelsesområde (ved at anerkende de faste naturbetingede og geografiske ulemper og vanskeligheder, som disse regioner lider under,

og ved at indføre passende fravigelser fra overensstemmelse med universelle offentlige tjenester), hvilket vi foreslog, glæder vi os over, at direktivets anvendelsesområde er blevet begrænset til lufthavne med mere end 5 mio. passagerer om året.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om de britiske konservative anerkender, at de afgifter, lufthavne opkræver af brugerne, lejlighedsvis bør kontrolleres, undlod de konservative at deltage i afstemningen om ændringsforslagene til forslaget til direktiv om lufthavnsafgifter ved andenbehandlingen. Dette skyldtes, at de stadig er bekymrede for, at reguleringen af nogle regionale lufthavne er unødvendig og kan have konsekvenser for deres konkurrenceevne. De konservative ønskede, at EU vedtog en procentmæssig tærskel ved førstebehandlingen. Den nuværende tærskel er arbitrær og tager ikke højde for sektorens konkurrencemæssige vækst.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg vil stemme for direktivet om lufthavnsafgifter som fremlagt af hr. Stockmann.

Misbrug bliver vanskeliggjort gennem denne betænkning, og konkurrenceforvridning bliver reduceret. Dette vil forhindre lufthavne i at misbruge deres dominerende stilling på markedet og opkræve overdrevne afgifter fra flyselskaberne.

Jeg mener, at det er rigtigt, at forskellen på afgifterne i fremtiden bliver større, og at det nye system derfor vil være til gavn for kunden. For brugerne af lufthavne er det vigtigt altid at få at vide, hvordan og på hvilket grundlag afgifterne beregnes.

Det er ligeledes vigtigt, at direktivet omfatter standardiserede retningslinjer om den gensidige forpligtelse til at udlevere oplysninger, kravene om gennemsigtighed og metoden til beregning af afgifterne.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Ved andenbehandlingen stemte jeg ligesom ved førstebehandlingen imod direktivet om lufthavnsgebyrer, fordi det foreslåede ville føre til uacceptabel forskelsbehandling af Luxembourgs lufthavn. Sådan kan man ikke behandle et lille land. Anvendelsen af direktivet på lufthavnen i Luxembourg, som årligt har 1,6 mio. passagerer, mens direktivet ikke finder anvendelse på direkte konkurrenter, lufthavnen Frankfurt-Hahn eller Bruxelles-Charleroi, som har over 3 mio. passagerer, er en uacceptabel forskelsbehandling på det indre marked, blot fordi der ligger en nationalgrænse mellem dem.

Hvis direktivets formål skal være at forhindre, at lufthavne med en dominerende markedsposition misbruger deres stilling, er det i dette tilfælde ikke nationalgrænser, der skal være af betydning, men objektive kriterier.

Ved mindre lufthavne, navnlig hvis det drejer sig om et lands eneste lufthavn, er der ingen sådan misbrugsfare, selv om de konkurrerende lufthavne, som ligeledes huser lavprisflyselskaber, ikke ligger langt væk. Luxembourgs begrænsede størrelse gør, at 30 minutters motorvejskørsel er nok til at nå frem til tre nabolande.

Dette er en grov overtrædelse af proportionalitetsprincippet. Derfor stemmer jeg endnu engang ved denne andenbehandling under protest mod denne såkaldte kompromistekst.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. – (GA) Ordføreren og Transport- og Turismeudvalget har udført et meget stort arbejde i forbindelse med denne betænkning. Manglen på ændringsforslag viser, at Parlamentet har indtaget en stærk og samlet holdning på dette område, og at parlamentsmedlemmerne indser, at det er vigtigt at fremskynde direktivet om lufthavnsafgifter.

Jeg glæder mig over, at direktivbestemmelsen om at ændre lufthavnskapaciteten fra 1 til 5 mio. passagerer om året blev vedtaget under førstebehandlingen. Det er ligeledes prisværdigt, at den fælles holdning omfatter bestemmelser vedrørende miljøet.

Jeg følte dog, at der manglede specifikke elementer i den fælles holdning, men det er lykkedes ordføreren at rette op på dette under andenbehandlingen. Derfor giver jeg min fulde støtte.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Direktivet om lufthavnsafgifter vil sætte en stopper for den langvarige konflikt og debat mellem lufthavne og flyselskaber vedrørende tjenesteydelsernes pris og kvalitet. De nye bestemmelser beskytter ligeledes passagererne mod urimeligt høje lufthavnsafgifter og begrænser store lufthavnes mulighed for at pålægge kunstigt høje priser. Til dato er de omkostninger, lufthavnen har afkrævet flyselskaberne, blevet overvæltet på kunderne.

Direktivet skal styrke gennemsigtigheden og principperne for opkrævning af lufthavnsafgifter. Direktivet introducerer ligeledes flere specifikke bestemmelser vedrørende de leverede tjenesteydelsers kvalitetsmæssige standard. Derudover oprettes der med direktivet en række uafhængige tilsynsmyndigheder. Lufthavnsafgifter

vil takket være dette nye direktiv endelig blive koblet sammen med de reelle omkostninger, og forskelsbehandlingen af bestemte flyselskaber vil ophøre.

Det pågældende direktiv vil finde anvendelse på de 67 største europæiske lufthavne, som årligt har over 5 mio. passagerer, bl.a. lufthavnen Okęcie i Warszawa. Direktivet vil ligeledes finde anvendelse på den største lufthavn i en særlig EU-medlemsstat. Inden 2010 vil 10 yderligere lufthavne være omfattet af dette direktiv.

Lars Wohlin (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Jeg har været imod dette forslag lige siden, det blev forelagt Parlamentet, fordi jeg mener, at Chicagokonventionen, som på nuværende tidspunkt regulerer de grundlæggende bestemmelser for lufthavnsafgifter, skal have uforandret betydning for medlemsstaterne i fremtiden. Der er ingen grund til at ændre de regler, der er almindeligt anerkendt, og dermed udelukkende kan reguleres af medlemsstaterne.

Ny EU-lovgivning medfører, at prissætningen ved en konflikt i sidste ende må tolkes af Domstolen, og dette var klart en af årsagerne til, at forslaget blev fremsat. Min mening er dog, at der er grund til at være skeptisk, når Domstolen skal tolke den bindende fællesskabsret. Jeg er bekymret over modviljen mod at tage højde for nationale bestemmelser i forbindelse med visse spørgsmål. Jeg mener, at der også i fremtiden skal være grund til at sætte spørgsmålstegn ved Domstolens rolle, ikke mindst i forbindelse med dette spørgsmål.

– Betænkning: Doris Pack (A6-0378/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Back-betænkningen om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, fordi jeg er overbevist om, at denne foranstaltning vil føre til et kontraktforhold mellem de to parter, hvilket vil lette Bosnien-Hercegovinas overgang til at blive en fuldt ud fungerende stat.

Dette vil give landets økonomi fremdrift, idet landets lovgivning og forskrifter gradvis gøres overensstemmende med EU's *acquis communautaire*, hvilket vil styrke stabiliserings- og associeringsaftalen, fordi det er nødvendigt med en større indsats for at kunne løse problemet med etniske splittelser og bevæge sig hen imod en reel forsoning mellem parterne. Jeg er ligeledes enig i, at denne indsats navnlig skal fokusere på de unge generationer gennem fælles uddannelsesprogrammer hos de to parter og gennem en fælles forståelse af de nylige tragiske begivenheder, der fandt sted i området.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Europa-Parlamentet "afgiver samstemmende udtalelse om indgåelsen af aftalen"...

Bag disse syv ord ligger 65 siders "aftale", som blandt mange andre negative aspekter er underlagt de eufemistisk benævnte "principper for den frie markedsøkonomi".

Ud over at have en række foruroligende politiske aspekter er hovedformålet med denne aftale at integrere Bosnien-Hercegovina i EU's indre marked for at sikre, at EU's store multinationale selskaber får kontrol over landets økonomi.

Aftalen indeholder begreber som "frihandel", "frie kapitalbevægelser", "liberalisering af etablering og udveksling af tjenesteydelser" og "liberalisering af transport" (luftfart, søfart, transport på indre vandveje og landtransport). Formålet er at sikre, at EU's regelværk om fri konkurrence i det indre marked og "på handelsområdet" inden for seks år "implementeres og håndhæves behørigt" af Bosnien-Hercegovina.

Vi støtter naturligvis den yderligere udvikling af venskabelige forbindelser med andre lande. Dette skal dog ske som reaktion på deres reelle behov. Disse forbindelser skal være gensidigt fordelagtige og medføre gensidig udvikling, og samtidig skal princippet om ikkeindblanding og respekten for national suverænitæt overholdes.

Denne aftale er dog ikke forenelig med dette princip.

– Forslag til beslutning: (B6-0537/2008)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Sørøveri er et problem, der gennem de sidste århundreder og stadig i dag er højaktuelt. Det er dog langt fra det romantiske og ædle "erhverv", som eventyrromaner eller filmrækken "Pirates of the Caribbean" tegner.

Sørøveri medfører ofre og genererer enorme indtægter for aktører inden for dette "erhverv". Ifølge nogle statistikker angreb pirater alene i 2008 mere end 60 skibe, hvoraf 14 blev kapret, og flere hundrede sømænd

blev holdt som gidsler. Piraternes handlinger i Adenbugten har kostet skibsredere mellem 18 og 30 mio. USD i form af løsesummer for at få skibe og besætning frigivet.

Sørøveri kan endvidere medføre vanskelige situationer, som da et ukrainsk fartøj med mere end 30 missiler faldt i hænderne på somaliske pirater. Disse våben kunne meget vel være endt i hænderne på islamiske militante grupper i Somalia eller i andre konfliktområder på det afrikanske kontinent. Det er svært at forklare, hvorfor der stadig i 2008 findes sørøveri lige som i middelalderen. Det internationale samfund generelt og EU i særdeleshed har en forpligtelse til at se nærmere på denne historiske anomali og udvikle mekanismer, som kan sætte en stopper for dette, hvilket vil være til gavn for hele området.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter beslutningen om piratvirksomhed til søs fuldt ud. Der er i øjeblikket to angreb dagligt omkring Afrikas Horn, og pirater ødelægger handelsstrømme og forhindrer international hjælp i at komme frem til Somalia. Parlamentet opfordrer i beslutningen til at koordinere indsatsen mellem EU, FN og Den Afrikanske Union for at isolere pirater i området og sikre, at hjælpen til dette uoprægede område når frem. Jeg støtter disse henstillinger.

Luís Queiró (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) Et af hovedaspekterne ved EU's NAVCO-mission er, at dette er EU's første flådeindsats. Det skal dog ligeledes understreges, at EU gennem sine foranstaltninger mod dette sørøveri er særdeles bevidst om, at EU forsvare sine direkte interesser. Denne bevidsthed hænger uden tvivl sammen med globaliseringens konsekvenser. Idet verden bliver mere integreret, og den europæiske økonomi i øget grad globaliseres, er det klart, at vores interesser rækker ud over vores grænser, og at det for at forsvare disse er nødvendigt at sætte ind med ressourcer uden for Europas geografiske grænser.

På samme tid er det nødvendigt at understrege, at disse interesser og forsvaret af dem som hovedregel er fælles for Europa og Europas allierede. Derfor er bl.a. NATO's rolle så vigtig i kampen mod sørøveri, og der skal tages højde herfor i vores analyse af denne nye situation.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om piratvirksomhed til søs. Uhindret adgang for passage for fartøjer er en absolut forudsætning for udviklingen af den internationale handel, og EU må ikke tolerere pirathandlinger mod EU-fiskerfartøjer ud for Somalias kyst, som er et rigt jagtområde for røvere på søen.

Jeg glæder mig over EU's, FN's og Den Afrikanske Unions opfordring til overgangsregeringen i Somalia om at behandle piratvirksomhed og væbnede røverier begået ud for den somaliske kyst mod skibe med humanitær nødhjælp som kriminelle handlinger, der skal forfølges ved at arrestere lovovertræderne i henhold til folkeretten. Jeg bifalder endelig den fælles indsats, der fremmes af Rådet, om udvidelse af retten til forfølgelse til havs og i luften til også at omfatte territorialfarvande ud for kyststater, under forudsætning af at de berørte lande samtykker, samt om udvikling af en mekanisme til koordineret hjælp mod piratvirksomhed til søs.

Brian Simpson (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg vil stemme for denne beslutning, og jeg lykønsker mine kolleger i Transportudvalget for at have taget dette initiativ på dette tidspunkt.

Sørøveri er en forbrydelse, der ikke kun er en trussel mod sømænds liv, men som ligeledes ødelægger lovlig handel og endda humanitær bistand.

Nutidens pirater indgår ikke i en romantisk historie. De er ikke som Johnny Depp, der svinger rundt i rigningen. De er herimod desperate og farlige forbrydere, der skal straffes for deres handlinger.

Sørøveri er et globalt problem, men navnlig ud for Somalias kyst, hvor problemet har nået epidemiske højder. Nu er det på tide at få denne type aktivitet stoppet gennem en samordnet international indsats. Denne beslutning kommer i rette tid, og jeg håber, at den vil hjælpe vores regeringer med at samarbejde som led i den internationale indsats.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) I forslaget til beslutning, som blev vedtaget af den store koalition af politiske kræfter fra centrum-højre og centrum-venstre bruges sørøveri som påskud for at fremme nye imperialistiske handlinger fra EU's side i området omkring Somalia og Afrikas Horn. Forslaget udnytter sørøveri i et område, hvor imperialistiske forhåbninger fra EU, USA, Rusland og andre styrker kolliderer for at fremme og sikre tilstedeværelsen af EU's militære styrker, der med en masse våben vil fremme sine imperialistiske planer med henblik på at vinde geostrategisk kontrol.

Parlamentet glæder sig over Rådets beslutning om at skabe en forenet EU-flådestyrke og sende denne ud. Dette er dybest set en indsatsgruppe til støtte for europæiske monopolistiske virksomhedsgrupper, der for egen vindings skyld ønsker øget markedsindtag og -omfordeling. Denne nye imperialistiske handling vil

medføre en endnu større udplyndring i området af ressourcer, der skaber velstand, større udnyttelse af folk for at sikre monopolprofit og nye farer for en opportunistisk krig på de konkurrerende imperialisters slagmark.

Folk har mulighed for at afvise disse nye imperialistiske planer og gøre deres umistelige ret til at bestemme over deres egen fremtid og skæbne gældende på grundlag af deres egne interesser mod disse imperialistiske planer og ambitioner.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den britiske konservative delegation støtter den stærke internationale flådeindsats mod sørøveri, men vi mener ikke, at dette er et område, som EU kan eller burde involveres i. Vi stemte derfor hverken for eller mod denne beslutning. Der er allerede indsat en NATO-flådestyrke mod sørøveri i farvandet omkring Afrikas Horn. De EU-medlemsstater, der ville skulle bidrage med krigsskibe til "EU-flådestyrken", bidrager allerede til NATO-flådestyrken. EU har ingen aktiver ud over disse til rådighed. Det skaber ingen merværdi, men udelukkende kompleksitet, forvirring og overlappende handlinger. Situationen kræver dog samspil, en entydig kommandostruktur og politisk kontrol samt faste regler for engagement. Dette er NATO's opgave. Vi modsætter os ligeledes henvisninger til "fiskerfartøjer fra EU", "fiskere fra EU", "fisker-, handels- og passagerfartøjer fra Fællesskabet". EU har ingen skibe, og ingen skibe bærer EU-flag.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Antallet af pirathandlinger er for perioden mellem 2000 og 2006 opgjort til 2 400. Dette tal omfatter ikke de tilfælde, som transportvirksomheder undlader at melde af frygt for højere forsikringspræmier. Den australske regering har regnet ud, at det reelle antal pirathandlinger er 200 % højere. Sørøveri medfører hvert år tab i størrelsesordenen 13-16 mio. USD, og dette tal forventes at stige betydeligt i løbet af de næste par år.

Somalia er kun toppen af isbjerget. Siden år 2000 har de farligste farvande i verden været farvandene ud for Sydøstasiens kyst samt farvandene omkring Malaysia, Indonesien, Nigeria, Irak og Tanzania.

Pirathandlinger er en alvorlig trussel mod både mennesker og sikkerheden til søs. EU skal træffe enhver foranstaltning, der kan bekæmpe denne trussel.

– Forslag til beslutning (B6-0544/2008) – Regnskabsstandarder

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) De internationale regnskabsstandarder (IFRS, International Financial Accounting Standards) danner et fornuftigt grundlag for en ensretning af verdens regnskabsstandarder. Gennemsigtheden og sammenligneligheden af finansielle rapporter vil blive forbedret gennem en generel anvendelse af globalt anerkendte regnskabsstandarder. Virksomheder og investorer vil kunne få gavn af dette. USA anerkender udelukkende de finansielle rapporter, der er udarbejdet på grundlag af IFRS i den udgave, som International Accounting Standards (IAS) har udstedt. USA har dog antydnet, at landet i en overgangsperiode er parat til at acceptere regnskaber, der er udarbejdet på grundlag af den udgave af IFRS, der blev vedtaget inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1606/2002, uden at der stilles krav om, at de skal tilpasses.

– Forslag til beslutning: (B6-0562/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets forslag til beslutning om indvirkningen af luftfartssikkerhedsforanstaltninger og bodyscannere, dvs. maskiner, der laver scannede billeder af personer, som om de var nøgne, hvilket svarer til en virtuel kropsvisitering, på menneskerettigheder, privatlivets fred, menneskets værdighed og databeskyttelse, fordi jeg er enig med ordførerne i, at denne kontrolforanstaltning som langt fra udelukkende er teknisk, har en alvorlig indvirkning på retten til privatlivets fred, retten til databeskyttelse og retten til den personlige værdighed. Derfor mener jeg, at forslaget burde ledsages af stærke og passende sikkerhedsbestemmelser.

Idet betingelserne for en afslutning endnu ikke er opfyldt, fordi der stadig mangler væsentlige oplysninger, vil jeg gerne understrege, at det er nødvendigt at anmode Kommissionen om inden udløbet af en frist på tre måneder at vurdere indvirkningen på de grundlæggende rettigheder og hurtigst muligt og senest i begyndelsen af november 2008 at træffe en beslutning vedrørende bodyscannere.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg støtter Europa-Parlamentets forslag til beslutning om indvirkningen af luftfartssikkerhedsforanstaltninger og bodyscannere på menneskerettighederne, privatlivets fred, den personlige værdighed og databeskyttelse.

Jeg er bekymret over den foreslåede forordning, der indfører bodyscannere blandt de tilladte metoder til screening af passagerer i EU's lufthavne. Disse maskiner laver scannede billeder af personer, som om de var

nøgne, hvilket svarer til en virtuel kropsvsitation. Denne foranstaltning, der langt fra udelukkende er teknisk, har en alvorlig indvirkning på retten til privatlivets fred, databeskyttelse og den personlige værdighed.

Jeg mener, at betingelserne for en afgørelse endnu ikke er opfyldt, at Parlamentet stadig mangler væsentlige oplysninger, og at Kommissionen skal vurdere indvirkningen på grundlæggende rettigheder, søge rådgivning hos uafhængige databeskyttelsesmyndigheder og gennemføre en videnskabelig og medicinsk undersøgelse af sådanne teknologiers mulige indvirkning på sundheden.

Det vil være overilet at træffe en beslutning uden at gøre det ovennævnte. Europæiske borgere vil ikke kunne forstå denne hast, og dette vil udgøre endnu et skridt i eskaleringen af sikkerheden uden hensyn til de grundlæggende friheder og den personlige værdighed.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg undlod at stemme om dette forslag til beslutning, fordi EU på en mere moden måde skal overveje balancen mellem sikkerhed og frihed. Det er klart, at disse begge er grundlæggende værdier for borgerne i medlemsstaterne, og at de skal beskyttes på lige fod. Vi skal dog være opmærksomme på, at den teknologi, der anvendes af kriminelle bander eller terrorister, i mange tilfælde er mere avanceret end den teknologi, som EU's retshåndhavende myndigheder har til rådighed. EU har ingen undskyldninger for ikke at benytte de mest avancerede tekniske ressourcer, der er til rådighed, hvis brugen af disse ville kunne forhindre tab af menneskeliv.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I de senere år har strengere sikkerhedskrav inden for lufttransport i øget grad medført, at der er blevet sat spørgsmålstegn ved deres forenelighed med individuelle rettigheder. Dette behov for at harmonisere interesser er traditionelt navnlig relevant på området for frihed og privatlivets fred. Disse problemer er endnu engang dukket op i forbindelse med denne sag og kræver et passende svar, hvilket efter vores opfattelse er muligt. Hvis vi på den ene side tager højde for de nuværende metoders krænkende karakter og på den anden side løsninger, der omfatter billedoptagelser og sikrer en fysisk afstand mellem sikkerhedspersonalet og passageren, der skal tjekkes, ser det ud til, at disse problemer er blevet løst eller i det mindste kan løses.

Der er dog et andet spørgsmål, der efter min opfattelse endnu ikke er blevet besvaret fyldestgørende, og som skaber store problemer. Denne teknologis sundhedsmæssige konsekvenser er endnu ikke blevet undersøgt i tilstrækkelig grad. Den værdi, der er i fare, nemlig borgernes sundhed, kræver, at der træffes foranstaltninger på området. Dette vil være vanskeligt at sikre, hvis foranstaltningerne vedtages uden de betingelser, der blev foreslået i den oprindelige version af den tekst, der er sat til afstemning. Jeg stemte derfor mod ændringsforslaget, som havde til formål at fjerne disse betingelser.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Jeg stemmer for dette forslag til beslutning, hvori der stilles krav om, at problemerne forbundet med den såkaldte bodyscanning skal undersøges, inden der kan træffes en beslutning. Beslutningen kunne dog have været udbygget. Jeg er principielt imod anvendelsen af bodyscannere, som indebærer en krænkelse af privatlivets fred, og som ikke står i forhold til det, man ønsker at opnå. Det nuværende system er allerede på grænsen til en krænkelse af privatlivets fred og er tilstrækkeligt sikkert.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) EU's uacceptable forslag til beslutning om anvendelse af bodyscannere i lufthavne har intet med luftfartssikkerhed at gøre. Det er en del af EU's reaktionære politik og er en grov åbenlys overtrædelse af arbejdstagernes personlige rettigheder og frihed, hvilket har smertefulde konsekvenser for deres sundhed og sikkerhed.

De demagogiske henvisninger, forbehold og indsigelser mod manglen på garantier i forbindelse med bodyscannere i Europa-Parlamentets fælles beslutningsforslag baner vejen for anvendelsen af dette uacceptable og meget farlige system.

Den foreslåede foranstaltning, som udgør en grov krænkelse af menneskets værdighed og personlighed, og som samtidig udgør en alvorlig sundhedsrisiko, afslører endnu engang kapitalens EU's reelle og modbydelige ansigt. Borgerne må igen drage deres egne konklusioner. Det er fuldstændig uacceptabelt at klæde borgerne af elektronisk – med eller uden "garantier", og det skal straks fordømmes på det kraftigste. Borgerne kan kun sikre deres grundlæggende værdighed gennem modstand, ulydighed og opsætsighed mod EU's politik og foranstaltninger.

– Forslag til beslutning: (B6-0541/2008)

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Størstedelen af nationerne i det tidligere Jugoslavien ønsker at blive optaget i EU. Dette ønske udtrykkes ikke kun af albanerne og makedonerne i Makedonien, som for nylig

fandt en løsning på deres forskelligartede holdninger vedrørende dette lands regering, men ligeledes af serberne, montenegrinerne og kosovoalbenerne, som for nylig sagde farvel til en fælles stat i lighed med serberne, kroaterne og bosnierne i Bosnien-Hercegovina. EU skal ikke overvurdere betydningen af dette. Det faktum, at de ønsker at samarbejde inden for EU, fortæller intet om statsstrukturen i det land, de bor i. Dette ligger i hænderne på folket selv, ikke på EU. Hvis de som ønsket af EU skal vælge mellem regionalt selvstyre og overdragelse af magten til en centralregering, vil de stemme for det førstnævnte. Krigen i Bosnien mellem 1992 og 1995 fandt sted, fordi størstedelen af befolkningen ikke ønskede en centralregering, men mest af alt et løst partnerskab. Gårsdagens forhandling viste med al tydelighed, at størstedelen af Europa-Parlamentet ville vælge en centralregering i Bosnien-Hercegovina frem for en decentralisering. Idet dette mål er uopnåeligt, dømmer EU sig selv til evig tilstedeværelse i dette land. Derfor vil jeg stemme imod.

– Forslag til beslutning: (RC-B6-0571/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette forslag til beslutning er del af den primitive kampagne, der forfalsker historien ved at sammenligne kommunisme med fascisme, idet processen på vanærende vis legitimerer sidstnævnte og sidestiller dem, hvis formål det var at gøre menneskeheden til slaver, med dem, der heroisk kæmpede for frihed.

Som vi tidligere har understreget, er dette en grundlæggende antikommunistisk kampagne, som har til formål at splitte demokratiske kræfter ved at benægte og forfalske kommunisternes bidrag til bekæmpelse af fascismen og udvikling af vores civilisation. Det må ikke glemmes, at antikommunisme var den ideologiske grundsten for mange fascistiske diktatorer og en faktor, som de brugte for at splitte de demokratiske kræfter.

Dette forslag til beslutning er ligeledes et led i forsøget på at skjule det faktum, at det er kapitalismen, der er skyld i elendighed og sult i verden. Hør blot på FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, som for nylig meddelte, at mange millioner mennesker vil komme til at lide af sult. Dette er en situation, der allerede berører mere end 1 mia. mennesker i verden.

Dette forslag til beslutning skal ses i lyset af det øgede antal nationalistiske kræfter i Ukraine, forsøgene på at legitimere samarbejdet mellem ukrainske profascistiske grupper og nazister, presset for at udvide NATO og den igangværende kampagne mod Rusland.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Labour-Partiets parlamentsmedlemmer vil gerne udtrykke deres støtte til synspunktet om, at hungersnøden i årene 1932-1933 var en forfærdelig menneskeskabt humanitær tragedie, og vi mener, at det er vigtigt at fremme mindet om og den offentlige opmærksomhed på den kunstigt fremkaldte hungersnød samt dens betydning for Ukraines historie.

Storbritanniens premierminister Gordon Brown udarbejdede den 15. maj 2008 i samarbejde med Ukraines præsident en fælles udtalelse, hvor Storbritannien lovede et samarbejde i de internationale institutioner for at fremme mindet om Holodomor. Selv om vi ikke officielt anerkender, at begivenhederne i 1932-1933 falder ind under definitionen i FN's konvention om folkedrab fra 1948, anerkender vi, at en række retsfolk støtter dette synspunkt og vil følge debatten og nøje undersøge nye beviser af enhver art.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Europa-Parlamentet anerkender langt om længe den rædselsfulde udryddelse gennem hungersnød – Holodomor – som kan tilskrives det sovjetiske regime i Ukraine. Det er dog beklageligt, at Parlamentet ikke har fulgt det ukrainske parlaments eksempel og beskrevet denne masseforbrydelse som folkedrab.

Hungersnøden, som dræbte flere millioner ukrainere mellem 1932 og 1933, var faktisk ikke udelukkende resultatet af kommunismens økonomiske og sociale meningsløshed, men ligeledes af en udryddelsesplan, hvilket passer på definitionen af folkedrab, som netop lyder: "hensigten fuldstændigt eller delvist at tilintetgøre en national, etnisk, racemæssige eller religiøs gruppe" og ligeledes "bevidst pålæggelse af livsforhold for gruppen, som har til formål helt eller delvist fysisk at nedbryde gruppen".

I en tid, hvor der navnlig i Frankrig er en vis middelklasse af kommunistiske venstreekstremister, der drager nytte af mediernes støtte, ville en anerkendelse af folkedrab som dette gøre det muligt at huske de marxistisk-leninistiske rædsler, som har ansvaret for 200 mio. menneskers død siden den bolscheviske revolution i 1917, og som stadig undertrykker mere end halvanden milliard mennesker i Cuba, Nordkorea, Vietnam og navnlig Kina, hvor de mest ukontrollerede former for kapitalisme nemt kombineres med det kommunistiske totalitære samfund.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Min gruppe har ikke underskrevet dette forslag til beslutning, og størstedelen har stemt imod, fordi de mener, at Sovjetunionens dannelse i et på daværende tidspunkt tilbagestående Rusland var et skridt i den rigtige retning og medførte, at mange dårligt uddannede og dårligt lønnede mennesker uden rettigheder kunne få en bedre tilværelse. Jeg er af samme overbevisning. Men dette kan ikke retfærdiggøre metoderne fra dengang. Nogle af dem, der var for en modernisering, ikke mindst deres leder Stalin, mente, at retten til livet for folk, der var af andre overbevisninger, var fuldstændig ubetydelig. Denne holdning passede ind i en lang russisk tradition præget af undertrykkelse og vold. Fortidens grove metoder blev hentet frem, denne gang for at forhindre oppositionens fremgang. Det oprindelige ideal om demokrati og lige rettigheder for alle kom i anden række. Det gode, som der blev stræbt efter, blev retfærdiggørelsen for det dårlige, der blev begået, idet der blev taget udgangspunkt i idéen om, at historien altid dømmer til fordel for sejrherrene. 75 år er nu gået, og det ville kun være rigtigt at fokusere på det, der gik galt dengang, og på de mange ofre. Derfor vil jeg stemme for dette forslag til beslutning.

– Betænkning: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Mine britiske konservative kolleger og jeg støtter Den Europæiske Ombudsmands arbejde og mener, at mange af forslagene til forbedring af Ombudsmandens virksomhed i denne betænkning fortjener støtte.

Med hensyn til betragtning B vil jeg understrege, at delegationen af britiske konservative parlamentsmedlemmer modsætter sig Lissabontraktaten, og at chartret om grundlæggende rettigheder bliver optaget i traktaten. Vi mener, at ratificeringen af denne traktat bør stoppes efter det udtrykkelige nej i Irland.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I denne betænkning opfordrer Udvalget for Andragender Ombudsmanden til at fastholde den dobbelte målsætning, som han offentliggjorde i årsberetningen for 2006, dvs. at samarbejde med institutionerne om at fremme god forvaltningsskik og øge kommunikationsindsatsen, således at de borgere, som kan have brug for Ombudsmandens tjenestegrene, er behørigt informeret om, hvordan de skal forholde sig. Det øgede antal klager bekræfter, hvor vigtig denne oplysning er.

Det må ikke glemmes, at Ombudsmanden har større magt, efter at Europa-Parlamentet på hans opfordring vedtog nogle ændringer. Ombudsmanden gennemførte i alt 641 undersøgelser i 2007. Ud af disse vedrørte 64 % Europa-Kommissionen, 14 % vedrørte Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 9 % vedrørte Europa-Parlamentet, og 1 % vedrørte Rådet. De hyppigste former for fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigtighed, herunder afslag på anmodninger om oplysninger, urimelighed og magtmisbrug, utilfredsstillende procedurer, unødige forsinkelser, forskelsbehandling, uagtsomhed, juridiske fejl og manglende opfyldelse af forpligtelser. I nogle tilfælde blev sagerne afsluttet.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Den Europæiske Ombudsmand, hr. Diamandouros, fremlagde den 19. maj 2008 sin beretning for Udvalget for Andragender. I denne beretning redegjorde han indgående for sine aktiviteter og data i form af tal og procenter. I henhold til beretningen er antallet af de klager, der opfyldte betingelserne for behandling, indgivet til Ombudsmanden, steget. Antallet steg fra 449 i 2006 til 518 i 2007. Sammenlignet med 2006 faldt antallet af uantagelige klager sidste år. Der var mange forskellige årsager til, at klagerne blev indgivet, herunder manglende gennemsigtighed, utilfredsstillende procedurer, unødige forsinkelser, forskelsbehandling, manglende opfyldelse af forpligtelser og juridiske fejl. Det fleste klager, nemlig 65 % af det samlede antal, vedrørte Europa-Kommissionen. Kun 9 % af de klager, der blev indgivet til Ombudsmanden, vedrørte Europa-Parlamentet. Den Europæiske Ombudsmand nævnte ligeledes fejl fra de europæiske institutioners side. Hr. Diamandouros kritiserede Kommissionen for manglende opfyldelse af det lovgivningsmæssige krav om i 2006 at offentliggøre årsrapporten for 2005 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.35. og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

13. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

13.1. Venezuela

Formand. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om tre forslag til beslutning om Venezuela⁽¹⁾.

José Ribeiro e Castro, forslagsstiller. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Venezuela er et fantastisk land, og Venezuelas befolkning har dybt forankrede demokratiske traditioner og følelser. De har dog uheldigvis i en årrække været i en forfærdelig situation, hvor deres grundlæggende rettigheder bliver overtrådt. Og denne situation forværres løbende. Dette er grunden til, at vi endnu engang diskuterer denne problemstilling her i Parlamentet, og til, at vi skal fordømme denne situation.

Vi fordømmer misbrug af personlige data på lister, der bruges til politisk forfølgelse, i henhold til totalitære retningslinjer såsom "Tascón"-listen, "Maisanta"-listen og "Russián"-listen. De foranstaltninger, der er truffet for at frakende snesevis af borgere retten til at stille op til de kommende regional- og kommunalvalg i Venezuela, er uacceptable. Udvisningen af menneskerettighedsorganisationer såsom repræsentanter fra ngo'en Human Rights Watch for udelukkende at have gennemført relevante observationer er uacceptabel. Det er ligeledes chokerende, at volden og intolerancen, som udøves af myndighederne, endog rammer unge mennesker.

Vi fordømmer og beklager derfor mordet på en ung studenterleder, som døde som offer for denne voldsbølge, som er igangsat af myndighederne. Vi kræver at høre sandheden, og at de ansvarlige bliver retsforfulgt.

Vi europæere skal gøre en mere aktiv indsats. Forestil Dem, at dette fandt sted i vores lande! Ville vi acceptere, at borgere i vores lande blev frakendt retten til at stille op til valg, ligesom det sker i Venezuela? Hvis det ikke er tilfældet, hvordan kan vi så lukke øjnene for det? Hvordan kan vi lukke øjnene og lade som om, ingenting sker?

Hvordan kan vi f.eks. acceptere den portugisiske regerings holdning – uheldigvis mit land, som jeg skammer mig over – som bøjer sig for Venezuelas regering, som fører en spytslikkende politik, og som for nylig er blevet det europæiske modtagelsesrum for tyranner? Dette er ganske uacceptabelt.

Det er meget vigtigt, at Kommissionen og Rådet bliver mere bestemt og klar i deres fordømmelse af overtrædelserne af menneskerettighederne.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Der skal tilvejebringes en detaljeret forklaring af omstændighederne bag Julio Sotos død i Maracaibo. Jeg vil gerne udtrykke min medfølelse for familien. Vi opfordrer til, at gerningsmændene bag denne forbrydelse retsforfølges og straffes på passende vis. Vi må henlede vores opmærksomhed på de observationer og kommentarer, Human Rights Watch er kommet med, navnlig fordi det drejer sig om en uafhængig organisation, som ikke modtager støtte fra nogen af parterne. Vi protesterer mod forbuddet mod denne organisations aktiviteter. Vi opfordrer til, at ytringsfriheden i medier og forsamlingsfriheden respekteres fuldt ud. Vi opfordrer til fuldstændig gennemførelse af lovgivningen for at beskytte kvinder mod vold. Vi opfordrer til, at valget i november gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at der på ingen måde kan sættes spørgsmålstegn ved gennemførelsen af valgkampagnen eller valgprocessen. Venezuela skal være et demokratisk land, hvor folk har samme frihedsgrad, som de har i alle EU-medlemsstaterne.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Situationen for oppositionen i Venezuela har i mange år været vanskelig, og det har været legitimt at sætte spørgsmålstegn ved demokratiet i Venezuela.

Men det, der sker for tiden, er bevis på, at Venezuelas demokrati og retsstatsprincippet er en parodi. Det kan ikke accepteres, at der gennemføres en forvaltningsmæssig foranstaltning for at frakende folk retten til at beklæde eller stille op til offentlige hverv for en periode på 15 år. Det burde kun være domstolene, der kan træffe en sådan beslutning. Og dette skal kun kunne lade sig gøre, hvis de har begået alvorlige forbrydelser.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Urimeligheden bag denne foranstaltning er nem at få øje på, idet det viser sig, at langt størstedelen af de bandlyste er fra den politiske opposition. Og denne praksis vil højst sandsynlig ikke kun blive brugt ved novembervalget, men også ved fremtidige valg.

Det er ikke overraskende, at politiske rettighedsfrakendelser sker i en tid, hvor menneskerettighedsforkæmpere, som kritiserer den nuværende regering, udvises af Venezuela, og hvor meget mistænkelige ulykker med de kritiserende personers død til følge ikke bliver efterforsket til bunds.

Europa-Parlamentet skal sende et utvetydigt budskab til offentligheden i Venezuela om, at politiske rettighedsfrakendelser er en udemokratisk praksis, der ikke er i overensstemmelse med retsstatsprincippet. Vi afviser på det kraftigste påstandene fra Venezuelas viceminister for Europa om, at Europa-Parlamentet skulle have afvist at stemme om denne beslutning i september, fordi det blev set som at stemme mod kampen mod korruption. En sådan handling for at manipulere med offentligheden i Venezuela er uværdig for en minister for Europa. Vi afviser ligeledes kraftigt viceministerens beskyldning om, at vores beslutning skulle være et angreb på en suveræn stat.

Denne beslutning er udtryk for vores bekymring over demokratiets udvikling og respekten for menneskerettighederne i et land, hvis befolkning vi beundrer og respekterer dybt.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Det brutale mord på Julio Soto er det foreløbige højdepunkt på et dramatisk kollaps af demokratiet og retsstatsprincippet i Venezuela, som i et stykke tid har haft en positiv rolle i Latinamerika.

Under den nuværende regering er det dog ikke kun de grundlæggende menneskerettigheder, der ikke bliver overholdt. En diktator med storhedsvanvid forsøger endvidere at eksportere sit umenneskelige terrorsystem til hele kontinentet og i lyset af hans forbindelser til Belarus derudover også til Europa. Derfor er det absolut nødvendigt så hurtigt som muligt at sætte en stopper for hans planer, hvilket vil være til gavn for hans egen befolkning, men ligeledes for alle de befolkninger, som han forsøger at købe eller afpresse med sine olierigdomme for således at påtvinge dem hans ideologiske forestillinger.

Hvis han i denne forbindelse skulle bruge den nationale suverænitet som argument, så kan jeg kun sige, at én ting er langt vigtigere end national suverænitet, nemlig de grundlæggende og universelle menneskerettigheder.

Marios Matsakis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at Venezuelas historie på det seneste og i fortiden har været traumatisk. Der ligger dog ikke kun endogene årsager til grund herfor. Eksogene faktorer spiller måske en endnu større rolle i denne henseende. Lige meget hvordan, hvad eller hvem der ligger til grund for dette, har det hovedsagelig været den uskyldige civilbefolkning, der har skullet lide.

Den nuværende regering under ledelse af Hugo Chávez er tydeligvis ude i et bestemt ærinde i forhold til USA samt USA's støtter og allierede, men dette må ikke medføre så voldsomme krænkelse af Venezuelas befolknings rettigheder såsom anvendelsen af administrativ rettighedsfrakendelse i forbindelse med valg eller forfølgelse og mord på oppositionsaktivister. Hugo Chávez skal indse, at hvis han ønsker, at hans land skal udvikle sig til et rigt land, så bliver han nødt til at sikre, at hans regering respekterer principperne om demokrati og menneskerettigheder fuldt ud. Brugen af vold mod og forfølgelse af hans eget folk kan kun føre hans land ind i et større nationalt trauma og lidelse. Vi må ikke tillade, at det sker.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Beslutningen om overtrædelse af menneskerettighederne i Venezuela tager udgangspunkt i fakta og er derfor værd at støtte. Desværre har det venezuelanske samfund i mange år været præget af en polarisering af de politiske kræfter. Jeg tænker f.eks. på militærkuppet, intolerancen, lagdelingen af samfundet med hensyn til ejendomsbesiddelser og på raceforskelle. Præsident Chávez' hold er det mest aktive i dette spil, fordi han i henhold til præsidentsystemet kan udøve kontrol med administrationen og de væbnede styrker. Som følge af denne kamp over trufne afgørelser er det venezuelanske samfund begyndt at ligne Cubas, dvs. socialisme med historiske og nationalistiske træk. Dette kunne medføre en ændring af landets flag og nationalsang.

De nuværende ændringer har ikke haft en betydelig indvirkning på levestandarden, idet Venezuela er meget rig på naturressourcer. Dette dæmper indvirkningen og gør det muligt at foretage populistiske handlinger. Situationen er så alvorlig, at betænkningen alene ikke kan sætte en stopper for yderligere indskrænkning af befolkningens rettigheder i Venezuela. Alle landene i området skal yde praktisk støtte.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Endnu engang står vi over for et uacceptabelt og forkasteligt forsøg fra Europa-Parlamentets side på at gribe ind, hvilket tilfældigvis sker lige op til regional- og kommunalvalget i Venezuela. Egentlig er formålet med opførelse af denne debat på dagsordenen og forslaget til beslutning udelukkende at imødekomme dem, der støtter og fremmer et bekymrende forsøg på at gribe ind over for og destabilisere en demokratisk og suveræn stat, som vi har været vidne til gennem længere tid.

Formålet er helt åbenlyst at blande sig i Venezuelas interne anliggender ved at forsøge at blande sig i og lægge pres på udefra for at pålægge afgørelser, som kun Venezuelas befolkning har ret til at træffe. I stedet for at fordreje sandheden og belære Venezuela om demokrati skulle Europa-Parlamentet have opført en debat på dagsordenen om EU's forsøg på at gennemføre et forslag til en EU-traktat, som allerede er blevet forkastet, og hvor EU således ikke tager højde for de demokratiske beslutninger, der suverænt er truffet af befolkningen i Frankrig, Nederlandene og Irland. Ligeledes skal der huskes på, at andre befolkninger ikke får mulighed for at udtrykke deres holdning gennem en folkeafstemning. I stedet for at blande sig i noget, som det kun er op til Venezuelas befolkning at træffe en beslutning om, skulle Europa-Parlamentet have forkastet det umenneskelige direktiv om hjemsendelse, som ikke tager hensyn til og overtræder indvandreres menneskerettigheder. Mange af disse indvandrere kommer fra Latinamerika.

Det, der virkelig generer fortalere for dette initiativ, er det faktum, at Venezuelas befolkning har været et godt eksempel, hvilket medfører problemer for de store finansielle og økonomiske interesser, som styrer EU. De har været et forbillede for, hvordan den nationale suverænitet og uafhængighed sikres, hvordan et patriotisk emancipationsprojekt opbygges, hvordan fremskridt og udvikling sikres, og hvordan den antiimperialistiske solidaritet udvikles. De har vist, at det er værd at kæmpe for en befolkning, og at skabelsen af en mere retfærdig, demokratisk og fredfyldt stat og verden er mulig. Virkeligheden viser, at det bedste svar på dette forsøg fra Parlamentets side på at blande sig er den enorme prestige og betydning, som den bolivarianske proces har for Latinamerikas og verdens befolkning. Parlamentet bør derfor holde op med at påstå, at de kan prædike for resten af verden.

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. – (PL) Hr. formand! I dag debatterer vi overtrædelserne af menneskerettighederne i Venezuela, som er en følge af manglende respekt for de civile og politiske rettigheder i Venezuelas forfatning og manglende sikring af rettighederne for modstanderne af den nuværende regering. Det er umuligt for oppositionens medlemmer at stille op til valg, der er ingen ytringsfrihed, og observatører fra internationale organisationer bliver udvist af landet. Denne debat er således en god mulighed for os at udtrykke vores modstand mod det manglende demokrati i og uden for Venezuela.

Debatten er ligeledes en mulighed for at forlange at få sandheden frem i det offentlige og politiske liv. Venezuelas præsident er bukket under for fristelsen til at søge den absolutte magt i lighed med lederne i mange andre lande og herredømmer, der kuer folk med andre meninger, eller som er fattigere. Hugo Chávez' venstrefløjsdoktrin er kendt som kristen socialisme, men har kun meget lidt til fælles med kirkens sociallære. Derfor har repræsentanter for biskopperne i Venezuela kritiseret manglen på demokrati. I denne sammenhæng kommer jeg til at tænke på gospelhistorien om splinten og bjælken.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Der er gået 10 år, siden Hugo Chávez blev Venezuelas præsident. Venezuelas forfatning fra 1999 var en god mulighed for at styrke retsstatsprincippet og sikre menneskerettighederne i landet. I dag må vi dog indrømme, at denne historiske mulighed ikke er blevet grebet. Vi ved, at forskelsbehandling af politiske modstandere og kritikere bliver tolereret og endda fremmet i præsident Chávez' Venezuela. I hans Venezuela er retsvæsnen ikke længere uafhængigt, og vi kender ligeledes til den situation, fagforeninger og medierne i dette land står over for. Vores beslutning i dag er nærmere en påmindelse til præsident Chávez om, at forfatningen ikke kun er et stykke papir. Forfatningens bestemmelser skal rent faktisk gennemføres.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand! Parlamentet skal til at debattere den dramatiske og tragiske situation i Congo, hvor der efterhånden er hundredvis af ofre – eller endda tusindvis. Sammenlignet med dette virker situationen i Venezuela langt mindre alvorlig. Sidstnævnte vedrører krænkelse af valgrettigheder og udvisninger fra landet. Der er dog sket et første mord, idet en studenterleder er blevet myrdet.

Selv på dette stadie er det dog vigtigt at tage dette problem op, da vi må huske på, at en sådan proces altid starter med overtrædelsen af de demokratiske rettigheder. Første stadie omfatter altid magtmisbrug i mangel på argumenter, og dette fører siden til mord. Derfor giver denne beslutning mening. Den er et signal eller en

påmindelse om, at der er blevet lagt mærke til denne farlige proces på et tidspunkt, hvor der stadig er mulighed for at overvåge den og forhindre folkedrab.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Det er tydeligt, at der forud for valget i Venezuela gøres et uacceptabelt forsøg på at blande sig i den nationale udvikling i landet, idet man ønsker at påvirke valgresultatet.

Situationen i Venezuela udgør en stor og vigtig sejr for arbejdstagerne i Europa og generelt i verden, fordi der på trods af vanskeligheder og forhindringer og på trods af indgriben fra amerikanske imperialister er truffet en række positive foranstaltninger under den nyeste udvikling i landet, og arbejdstagernes problemer bliver løst.

Dette forsøg er uacceptabelt, og vi ønsker at gribe denne mulighed for at fordømme denne indgriben fra de politiske kræfter, der blander sig i Venezuelas anliggender med denne beslutning.

Jeg vil slutte af med at sige, at det er utænkeligt, at syv parlamentsmedlemmer under et møde i Europa-Parlamentet kan tage det politiske ansvar for fordømmelse af en nation, der kæmper for sine friheder, og imødekomme de nuværende behov. Et folks ret til at bestemme over dets egen fremtid kan ikke diskuteres, og vi bliver nødt til at respektere dette.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Når man tænker på demokrati, tænker man også på menneskerettigheder. Det er helt klart af afgørende betydning, at borgerne har indflydelse på og kan stille op til valg på alle regeringsniveauer. Dette har i mange år ikke været tilfældet i Venezuela, et land præget af korruption, som for øjeblikket ledes af Hugo Chávez. Under hans regering bliver medlemmer af oppositionen truet og på brutal vis myrdet, og menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer fra ngo'er er blevet fjernet med magt. Derudover benytter Venezuela sig for tiden af såkaldte screeninglister for både at frakende borgere retten til at beklæde offentlige hverv og retten til frit at kunne stemme på deres foretrukne repræsentanter. Som demokratisk organ skal vi forlange af Venezuela, at landet overholder internationale standarder for demokrati, således at Venezuelas befolkning kan gøre brug af deres grundlæggende rettigheder, retten til frit og åbent at kunne kritisere magthaverne og muligheden for uden frygt at kunne vælge en ny regering.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Præsident Chávez har været noget af en yndling for venstrefløj i Europa. I min valgkreds blev han endda forsvaret af den tidligere borgmester i London, Ken Livingstone. Dette medførte, at der på en måde blev set positivt på hans modbydelige omdømme. Præsident Chávez har naturligvis været hovedansvarlig for indskrænkningen af den venezuelanske befolknings rettigheder og friheder. Han har undermineret den politiske frihed, retsstatsprincippet, domstolenes uafhængighed samt mediefriheden og arbejdsmarkedsorganisationernes frihed. Politikere som Ken Livingstone, som støtter ledere som præsident Chávez, underminerer ægte demokrati og afslører således en del om dem selv.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen følger situationen i Venezuela nøje. Landet er ved at forberede regional- og lokalvalget, som finder sted den 23. november.

Det er værd at bemærke, at der i løbet af de sidste år har fundet en række demokratiske valgprocesser sted i Venezuela. Nogle af disse er blevet overvåget af EU-valgobservationsmissioner, som konkluderede, at disse processer overordnet var i overensstemmelse med internationale standarder og national lovgivning. Andre er ikke blevet overvåget, bl.a. det sidste valg, idet vi ikke var inviteret.

Kommissionen har kendskab til de bekymringer, som en række af medlemmerne og mange sektorer inden for Venezuelas samfund giver udtryk for vedrørende forfatningsmæssigheden af "rettighedsfrakendelser". Nogle mener, at disse har til formål at hindre oppositionen i at deltage fuldstændig i valget i november.

Kommissionen har noteret sig den forklaring, Venezuelas myndigheder har givet ved flere lejligheder vedrørende gennemførelsen af disse "administrative sanktioner", som den statslige kontrolmyndighed i Venezuela pålægger en række statsansatte.

Vi understreger, hvor vigtigt det er at sikre rettighederne i henhold til forfatningen og retsstatsprincippet for alle de borgere, der ønsker at stille op til valg. Vi håber, at de kommende valg vil styrke demokratiet i Venezuela, og at resultaterne vil afspejle hele det venezuelanske samfunds holdninger.

Vi opfordrer alle aktører til at engagere sig i valget ved at lægge vægt på tolerance, samfundssind og respekt for meningspluralisme.

Kommissionen har ligeledes kendskab til udvisningen af Human Rights Watch-repræsentanter af Venezuela. Vi har hørt den kritik, der er blevet rejst mod denne beslutning, som fordømmes som en foranstaltning, der indskrænker retten til ytringsfrihed, og en handling, der viser en intolerant holdning over for kritik. I denne sammenhæng understreger Kommissionen den betydning, EU tillægger ytrings- og meningsfrihed. Ytringsfrihed er en af de grundlæggende menneskerettigheder og udgør demokratiets og retsstatsprincippets hjørnesteen.

Jeg vil gerne forsikre Parlamentet om, at Kommissionen fortsat vil følge udviklingen i Venezuela nøje. Kommissionens forpligtelser til at støtte demokratiudvikling og fremme menneskerettigheder vil fortsat blive afspejlet i vores politiske samarbejde og forbindelser med Venezuela.

Formand. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter eftermiddagens forhandlinger.

13.2. Den Demokratiske Republik Congo: sammenstød i de østlige grænseområder

Formand. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks forslag til beslutning om Den Demokratiske Republik Congo: sammenstød i de østlige grænseområder⁽²⁾.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Konflikten i Den Demokratiske Republik Congo er dybt traumatiserende for det congolesiske samfund.

Voldtægt er blot en af de rædselsgerninger, der i mange år er blevet brugt som krigsvåben, og titusindvis af kvinder og piger lider. Vores empati er ikke tilstrækkelig. Der foregår uden tvivl folkemord på kvinder i Congo i dag, og vi må ikke længere vende det blinde øje til denne frygtelige situation. De rædsler, disse kvinder må gennemleve, kan ikke beskrives med ord. Oprørernes sammenstød i de østlige områder vil uden tvivl medføre mere vold, herunder seksuelle overgreb.

Hvor mange kvinder og piger skal dø, udsættes for gruppevoldtægt, mishandles, gøres til slaver, smittes med hiv, udstødes af deres samfund, indtil vi på internationalt plan beslutter os for alvor at gribe ind på dette område og finde en langsigtet løsning? Seksuelle overgreb mod piger og kvinder må ikke accepteres. Der må sættes en stopper for gerningsmændenes straffrihed, og retsstatsprincippet skal genoprettes i de østlige egne i Den Demokratiske Republik Congo.

Vi bliver alle nødt til at indse, at denne situation kræver en mangfoldig tilgang. Der skal opnås fred, retsstatsprincippet skal genoprettes, og samfundet skal reddes ud af fattigdomsfælden i de østlige områder af Den Demokratiske Republik Congo. Dette betyder, at udnyttelsen af Congos naturressourcer ligeledes skal være i overensstemmelse med retsstatsprincippet.

Giovanna Corda, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Min kollega hr. Hutchinson er ked af ikke at kunne være her i dag.

5 400 000 mennesker – det er antallet af ofre for konflikten i Den Demokratiske Republik Congo siden 1998. Hver dag dør 1 500 mennesker. Det er kvinder, der ikke overlever de lemlæstelser, de udsættes for, oprørere eller soldater fra Congos almindelige hær, børnesoldater, der kidnappes fra deres forældre, og små piger, som i deres korte levetid har oplevet et mareridt.

Den vold, som jeg har beskrevet med mine ord, kan absolut ikke sammenlignes med den vold, der alt for længe har fundet sted i Den Demokratiske Republik Congo. Denne vold er blevet mere omfattende og har bredt sig i løbet af de sidste par uger – og alt dette berører åbenbart ikke det internationale samfund. De rapporter, vi har samlet, er imidlertid fældende: fældende for soldater i forskellige oprørsgrupper i landet og fældende for regeringsstyrkerne, som i stedet for at beskytte befolkningen udgør en trussel mod dem, samt fældende for FN, som ikke er i stand til at sikre civiles beskyttelse.

Formålet med beslutningen, som er genstand for denne forhandling, er således at advare den internationale offentlighed om, hvad der foregår, og der stilles en række meget praktiske krav for at sikre en hurtig og holdbar løsning på denne konflikt.

(2) Se protokollen.

Blandt disse krav lægger Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet særlig vægt på en række punkter. For det første lægger vi vægt på en styrkelse af FN's mission med europæiske medarbejdere, der er i stand til at kommunikere med befolkningen, og for det andet opfordrer vi Congos højeste politiske og militære myndigheder til at gøre deres bedste for at sikre, at soldater fra Congos hær én gang for alle sætter en stopper for deres rædselsgerninger.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege nogle af de aspekter, der allerede er blevet nævnt i forbindelse med situationen i Den Demokratiske Republik Congo.

Første aspekt er indlysende. Der ligger mange ting til grund for denne konflikt. Problemet hænger sammen med adgang til ressourcer. Det handler ligeledes om straffrihed i forbindelse med udnyttelsen af disse ressourcer og straffefrihed for visse personer, der "strejfer rundt" i området og begår grusomheder uden at blive retsforfulgt af enten de lokale myndigheder eller af internationale styrker, og for det tredje om den straffefrihed, der medfører konstant tilstedeværelse af internationale våben, som bliver ved med at strømme til området.

Jeg mener, at disse tre elementer og deres indbyrdes forbindelse er grundlæggende, fordi de først og fremmest tydeliggør behovet for en dybdegående undersøgelse af FN's tilstedeværelse i området.

For det andet bliver vi nødt til nøje at undersøge problemet med vold mod kvinder, navnlig seksuelle overgreb. Parlamentet har tidligere diskuteret dette problem. Vi burde gribe denne chance for endnu en gang at understrege, at både FN og EU kræver, at voldtægt og navnlig anvendelsen af tortur og misbrug af kvinder som et seksuelt våben betragtes som krigsforbrydelser. Vi har i lang tid stillet krav herom i alle passende fora.

Der er ligeledes et tredje aspekt, som jeg burde fremhæve. Hele dette problem er opstået på baggrund af den største velstandskilde i verden, nemlig diamanter. Den konsekvente og præcise anvendelse af overvågningsmekanismer såsom Kimberley-processen er helt grundlæggende for dette fundamentale problem.

Jeg vil gerne minde Dem om, at der i næste uge indledes en forhandling i FN om vedtagelsen af en international våbeneksporttraktat. Jeg mener, at dette er en fremragende anledning til at understrege, at en sådan vedtagelse er af helt grundlæggende betydning for håndteringen af situationen i lande som Den Demokratiske Republik Congo.

Erik Meijer, *forslagsstiller*. – (NL) Hr. formand! Det bliver stadig mere vigtigt for borgerne i Congo at finde en overlevelsesmetode, selv om det stadig er umuligt at danne en centralregering. Vi skal så hurtigt som muligt prøve at forhindre alle de omstændigheder, der gør, at de udsættes for vold og udnyttelse, tvangsflytning eller sult.

Hvorfor er alt det, der kan gå galt i Afrika, samlet i Congo? Congo var til at starte med et mineprojekt i kolonitiden i det sværttilgængelige indre Afrika. Der var ingen congolesisk befolkning med fælles interesser og udsigter, udelukkende mange forskellige folk i isolerede områder.

Da Congo blev uafhængigt for næsten 50 år siden, blev de politikere, der dengang bekrigede hinanden, alment kendte navne i hele verden. Tshombe og Kalonji, som havde tætte forbindelser til mineinteresser, forsøgte at skille deres sydøstlige område med betydelige naturressourcer fra resten af landet. Den eneste idealist, der satte en ære i at give landet som helhed en god fremtid, Patrice Lumumba, blev straks bragt til tavshed.

Derefter ledte militærdiktatoren Mobutu landet som en privat virksomhed – en virksomhed, der var fuldstændig underlagt hans luner gennem en lang periode. Håbet om, at Mobutus død endelig kunne betyde starten på fremgang i Congo, er blevet knust.

Den anden præsident efter Mobutu, Joseph Kabila, har ikke kunnet inspirere eller kontrollere store dele af landet. Congos nuværende muligheder afgøres af mislykkede valg, hvis resultater på forhånd blev set som kontroversielle og da slet ikke er blevet almindelig anerkendt, af massemigration fra de østlige nabolande, regionale ledere med mineinteresser og oprørshære. Det er stadig uvist, om en fælles løsning med et udelte Congo stadig er en mulighed.

Ewa Tomaszewska, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! En række polske gejstlige befinder sig i øjeblikket sammen med gejstlige fra andre lande i Congo. De arbejder for at beskytte civilbefolkningen, navnlig kvinder og børn, mod vold. De polske væbnede styrker er ligeledes blevet inddraget i fredsmissionerne. Jeg føler mig således personligt berørt af de dramatiske begivenheder, der finder sted i Congo.

Der er blevet udtrykt særlig bekymring for situationen i Nordkivu og for fredsbevarelsen i Ituri-området. Rædselsvækkende massakrer, voldtægt af kvinder og piger og rekruttering af børnesoldater har i efterhånden

mange år været hverdagsbegivenheder i dette land. Vi opfordrer regeringerne i Den Demokratiske Republik Congo og Rwanda til at bidrage til en konstruktiv dialog, som vil kunne få Congo ud af denne humanitære katastrofe.

Jeg vil gerne understrege en meget vigtig ting. Den egentlige grund til, at denne konflikt ikke har kunnet løses noget før, var, at sydafrikanske arbejdstagere nægtede at aflade kinesiske våben. Vi opfordrer regeringerne i regionen omkring De Store Søer til at deltage i en dialog for at standse volden i Congo. Jeg appellerer til Kommissionen om at øge lægehjælpen til civilbefolkningen i Congo. Der er navnlig behov for hjælp til kvinder og børn, som er blevet udsat for smitte som følge af voldtægt.

Bernd Posselt, *for ordføreren*. – (DE) Hr. formand! Den Demokratiske Republik Congo befinder sig lige nu i den samme situation, som Europa var i efter Trediveårskrigen, hvor retsstatsprincippet brød sammen. Congo lider dog i langt større grad. Uniformerede bander strejfer rundt i landet, og nogle af disse bander kalder sig selv den "officielle hær", mens andre kalder sig "privathæren". I virkeligheden er de alle kriminelle, der plyndrer landet, myrder, voldtager og berøver civilbefolkningen. Freden vil ikke blive genoprettet i Congo, før retsstatsprincippet bliver genindført på et minimumsniveau på regionalt og nationalt plan.

Derfor er det EU's vigtigste opgave at yde humanitær bistand, men ligeledes at sikre et minimumsniveau af national sikkerhed i landet. Vi er langt fra at opnå dette mål. Derudover var interventionen i landet tydeligvis heller ikke så vellykket, som man kunne ønske – her bliver vi nødt til at være selvkritiske.

Det er således nødvendigt at finde ud af, hvordan vi kan genindføre stabilitet i dette land i hjertet af Afrika gennem anvendelse af alle tilgængelige fredelige og i påkommende tilfælde militære midler eller endda ved hjælp af fredsbevarende tropper. Sidstnævnte er endnu ikke aktuelt, men vi bliver nødt til at diskutere muligheden. Når man ser på Congo, og jeg har gentagne gange haft mulighed for at flyve over landet, bliver det tydeligt, at det med udgangspunkt i Congo er muligt at komme ud til alle egne i Afrika, hvilket ikke er tilfældet med noget andet afrikansk land.

Det er umuligt at have et stabilt afrikansk kontinent uden at have et stabilt Congo, og derfor er vores forpligtelser på dette område meget store.

Tunne Kelam, *for PPE-DE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Vi er meget bekymrede over den vold, der er udbrudt i de østlige egne af Congo. Derfor opfordrer vi alle parter til øjeblikkeligt at genoptage fredsprocessen, som de forpligtede sig til i januar.

Jeg vil gerne sige tre ting. For det første skal den congolesiske regering tage særligt ansvar for at standse de omfattende seksuelle overgreb mod kvinder og piger, som bruges som et våben i denne interne krig. For det andet skal der lægges et internationalt pres på regeringerne i både Den Demokratiske Republik Congo og i Rwanda for at få dem til at genoptage en konstruktiv dialog. For det tredje opfordrer vi alle EU-regeringer til øjeblikkelig at yde særlig bistand til befolkningen i det østlige Congo.

Katrin Saks, *for PSE-Gruppen*. – (ET) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag er emnet for vores diskussion en meget vanskelig region, og for mig virker det som om, vi hovedsagelig diskuterer dette emne for at understrege, hvor alvorlig situationen er, og ikke fordi vi har en klar idé om, hvordan vi kan finde en løsning på situationen. Jeg vil dog gerne komme med nogle kommentarer, selv om jeg herved vil gentage det, de tidligere talere har sagt, herunder hr. Kelam.

Det vigtigste for at finde en løsning på denne krise er at støtte regeringen i Den Demokratiske Republik Congo. Vold avler blot ny vold, og jeg er ikke meget for at sige, at mænds liv på sin vis er mindre betydningsfulde, eller at vold mod mænd er tilladt, men situationen for kvinder og børn i Congo er sandt at sige forfærdelig, og der bør fokuseres på dem. Jeg appellerer til det internationale samfund – til FN's Sikkerhedsråd om at yde forbedret bistand, til Rådet og Kommissionen om at sikre lægehjælp, hovedsagelig til den største risikogruppe. Det er ligeledes meget vigtigt, at medlemsstaterne yder særlig bistand.

Marios Matsakis, *for ALDE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Det østlige område i Den Demokratiske Republik Congo har i de seneste år været præget af massakrer samt af en række grusomme og sadistiske forbrydelser mod mennesker, hovedsagelig civile, herunder kvinder og børn.

Det har på skammelig vis vist sig, at Den Afrikanske Union, EU og FN ikke er i stand til at yde en målbevidst indsats for at skabe fred i området. Dette skyldes hovedsagelig de manglende ressourcer, som er nødvendige for at sikre beskyttelse af lokalbefolkningen, levering af hårdt tiltrængt specialbistand og reel hjælp for at finde en mulig politisk løsning på de eksisterende konflikter. Lad os håbe, at denne beslutning kan fremme

fredshjælpen til Congo, og at den ikke mindst måske kan afskrække ondsindede regeringer rundt omkring i verden fra fortsat at sende våben til de stridende parter i Congo.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *for UEN-Gruppen.* – (PL) Hr. formand! Fredsaftalen, som blev underskrevet i Goma den 28. januar 2008, løste ikke problemerne og skabte heller ikke fred i de østlige egne af Den Demokratiske Republik Congo. Voldtægten af kvinder og endda små piger fortsatte. Dette gjorde plyndringerne og tvangsrekrutteringen af civile og børnesoldater også. Alle konfliktens parter begik grusomheder. Jeg kan nævne oprørsgrupperne, soldaterne fra De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (FDLR) og den congolesiske hær. De nævnte sammenstød viser, at krigen, som startede for over fire år siden, fortsætter og intensiveres. For nylig var der foruroligende nyt fra det nordlige Kivu, hvor hundredvis af døde kroppe var blevet smidt i floderne, og omkring 100 000 var blevet fordrevet.

Denne krig medfører ikke kun dødsfald, men ligeledes ødelæggelser, mere akut sult og udbredt demoralisering. Congos myndigheder og hær kan ikke løse områdets problemer alene. Der er behov for international hjælp, herunder hjælp fra EU. Der er ligeledes behov for materiel bistand i form af mad og lægehjælp. Gruppen Unionen for Nationernes Europa støtter Parlamentets beslutning fuldt ud. Ethvert menneskes velbefindende og retten til liv og fred skal sejre.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Os, der lever i et fredeligt og civiliseret samfund, kan slet ikke forestille os de grusomheder, der begås i Congo. Hvordan kan vi yde praktisk hjælp til mennesker som congoleserne? Direkte militær indgriben og humanitær bistand skal udelukkende sikres gennem en international indsats under FN. Men igen og igen ser vi, at lederne i denne type mislykkede lande får lov til at plyndre deres lande og nyde deres rigdom i den vestlige verden. Verdens stabile og fredelige lande skal gå sammen for at sikre, at store beløb ikke kan stjæles og derefter uden videre sættes ind i vestlige banker.

Der er behov for internationale aftaler for at sikre, at ledere i sådanne stater ikke får mulighed for at leve af de rigdomme, som de har erhvervet på uretmæssig vis. Dette ville i det mindste kunne indgå som en lille del af en overordnet løsning til fremme af stabiliteten i lande såsom Congo.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Nye kampe i Congos østlige egne er en hån mod menneskerettighederne og undertrykker demokratiet. Selv om Goma-fredsaftalen blev underskrevet i januar 2008, krænktes de mest grundlæggende menneskerettigheder fortsat. Kvinder i alle aldre bliver voldtaget, der begås massakrer, og børnesoldater bliver samlet op. En sådan sårbar situation må ikke ignoreres. Vi bliver nødt til at gøre brug af vores placering som en af de stærkeste stemmer i det internationale samfund for at opfordre til fred, samarbejde og stabilitet i området.

Vi kan ligeledes bruge vores indflydelse til at fordømme Laurent Nkundas nylige udtalelser om at styrte den valgte og lovlige regering i Congo. Congos hær har ikke de menneskelige, tekniske eller økonomiske ressourcer til at kunne gennemføre sine opgaver i det østlige Congo. Men en global erklæring såsom denne måneds underskrivelse af den såkaldte Child Soldier Accountability Act i USA minder os om, at der kan ydes hjælp til sådanne lande og myndigheder ved at stille menneskerettighedskrænkere for en domstol.

Andris Piebalgs, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Hr. formand! Kommissionen er også bekymret over den forværrede situation i de østlige egne i Den Demokratiske Republik Congo, som lægger yderligere pres på den allerede alvorligt berørte befolkning. Kommissionen er ligeledes særlig bekymret over de omfattende krænkelse af menneskerettighederne i området, herunder vold mod kvinder og vedvarende mobilisering af børnesoldater i konflikten.

Kommissionen gentager sin holdning om, at den nuværende krise mellem Kinshasa og de congolesiske oprørsgrupper ikke kan løses på militær vis. Vi opfordrer således alle parter i denne konflikt til hurtigst muligt at genoptage dialogen og fremme modige politiske kompromiser, idet der tages hensyn til de forpligtelser, der blev indgået i den såkaldte Actes d'engagement de Goma fra januar 2008.

I denne sammenhæng er det yderst vigtigt at genoprette et tilfredsstillende tillidsniveau mellem alle de congolesiske aktører, der er direkte involveret. Som et foreløbigt skridt skal alle parter uden undtagelse hurtigst muligt indføre en effektiv våbenhvile med henblik på gennemførelsen af FN's militære tilbagetrækningsplan.

Derudover skal der tages højde for, at de årsager, der ligger bag konflikten, ligeledes omfatter de dramatiske problemer, der skyldes udenlandske væbnede styrker i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (FDLR). I denne sammenhæng skal der stadig træffes foranstaltninger vedrørende Congos forpligtelser i henhold til Nairobi-kommunikéet.

På baggrund af de mange udfordringer, som Den Demokratiske Republik Congo vil komme til at stå over for i fremtiden, mener Kommissionen, at FN's mandat til fredsbevarelse skal fornyes og om muligt styrkes med henblik på at sikre effektiv beskyttelse af befolkningen og støtte til den congolesiske hær med at håndtere de udenlandske væbnede styrker.

Ud over den store indsats fra EU's mæglingsgruppe er det vigtigt at sikre, at det afrikanske diplomati (herunder Den Afrikanske Union) i højere grad inddrages i løsningen af konflikterne i de østlige egne af Den Demokratiske Republik Congo. Dette gælder navnlig for de områder, hvor en bæredygtig løsning vil lettes gennem tæt samarbejde mellem nabolande, navnlig samarbejde mellem Den Demokratiske Republik Congo og Rwanda.

Med hensyn til vores støtte til befolkningen i de konfliktramte områder vil Kommissionen fortsat yde støtte både gennem vores humanitære samarbejde og udviklingssamarbejdet.

Mere specifikt er det med hensyn til sundhedsydelser (et emne, der er nævnt i alle beslutningerne) vigtigt at understrege, at Kommissionen siden 1994 har været engageret i sundhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo. Og dette er i dag et af vores fokusområder i samarbejdet.

Ud over humanitær bistand yder vi for tiden strategisk og økonomisk støtte til de congolesiske myndigheder for at forbedre kvaliteten af lægehjælpen og lægepersonalets kvalifikationer.

Formand. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter eftermiddagens forhandlinger.

13.3. Burma

Formand. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks forslag til beslutning om Burma^{fn}.

Zdzisław Zbigniew Podkański, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Den burmesiske militærjunta har ikke kunnet holde det løfte, som den gav det internationale samfund efter den såkaldte safranrevolution. Situationen for borgerne i landet er heller ikke forbedret. Borgerne gør dog oprør og kræver deres legitime rettigheder. Demokrati og udvikling kan ikke tilintetgøres gennem den brutale undertrykkelse af de omfattende protester i september 2008 eller gennem massefængslinger.

Der skal ske en udvikling i Burma, der er i overensstemmelse med de demokratiske principper, og ytringsfriheden, forsamlings- og mødefriheden, et flerpartisystem og frigivelsen af politiske fanger skal sikres. Burma skal ligeledes skabe et uafhængigt retsvæsen og bekæmpe etnisk udrensning. Burma har brug for hjælp. Der er derfor brug for større engagement fra FN, FN's generalsekretær, Den Internationale Røde Kors Komité, Kommissionen og regeringerne i lande med indflydelse på de burmesiske myndigheder. På vegne af Gruppen Unionen for Nationernes Europa og på vegne af forslagsstillerne vil jeg gerne udtrykke min støtte til denne beslutning, som jeg opfordrer parlamentsmedlemmerne til at stemme for.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Dette er Europa-Parlamentets sjette beslutning om Burma på to år. Men det virker som om, den forfærdelige burmesiske militærjunta absolut ikke har taget EU's holdninger til efterretning. I mellemtiden lider den almindelige befolkning i Burma fortsat under undertrykkelse, forfølgelse og fattigdom. Dette er resultatet af en brutal, forældet og skammelig holdning fra det hjerneløse militærregimes side, der styrer dette land. Diktatorerne fortsætter naturligvis med at blive rigere og føre et ødselt liv på bekostning af deres befolknings lidelser.

Det virker som om, beslutninger har begrænset indvirkning på disse militærforbrydere, og efter min mening er hovedårsagen til dette, at lande som Kina, Indien og Rusland fortsat støtter Burma økonomisk og politisk. Efter min opfattelse skal vores fokus nu ikke rettes mod Burma selv, men mod disse andre tre lande. Det skal tydeliggøres for dem, at de bliver nødt til at stoppe deres hjælp til de hjerteløse og tankeløse militærgeneraler i Burma. Ellers vil deres forhold til EU lide alvorligt og uigenkaldeligt skade.

Józef Pinior, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Burma er nærmest blevet et konstant forhandlingsemne i Parlamentet. Ved hvert Parlamentsmøde i Strasbourg vender vi tilbage til situationen i Burma.

Det kommende ASEM-topmøde udgør en mulighed for EU, der repræsenteres af det franske formandskab, for at tage grundlæggende problemer op til debat med de burmesiske myndigheder. Det første problem er

frigivelsen af politiske fanger. Ifølge Amnesty International er der i øjeblikket omkring 2 100 politiske fanger i Burma. Det andet problem er at sætte en stopper for tortur af fanger. Der er en konstant risiko for at blive tortureret i Burma. Det tredje problem er, at den burmesiske hær skal agere professionelt. Hæren skal respektere menneskerettigheder under militære aktioner mod etniske mindretal, i øjeblikket navnlig mod Karen-folket. EU kan ikke tolerere vold og forbrydelser mod menneskeheden.

Endelig skal EU's politikker medføre håndgribelige resultater. Vi bliver nødt til at overveje, om sanktioner har de største konsekvenser for Burmas ledere eller befolkning. Vi bliver nødt til at føre en klog politik. EU skal genoverveje sin sanktionspolitik over for Burma. På den ene side skal vi derfor fastholde, at menneskerettighederne og de demokratiske friheder skal respekteres. På den anden side skal det internationale samfund føre en effektiv politik over for Burma.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. – (ES) Hr. formand! Morgendagens ASEM-møde mellem Asien og Europa i Beijing er en god mulighed for de deltagende stats- eller regeringsoverhoveder fra EU for endnu engang at påtale den bekymrende menneskerettighedssituation i Burma.

Som tidligere påtalt i et brev fra Amnesty International ville det absolut være passende for Rådets formand, Nicolas Sarkozy, som medformand for ASEM at udtrykke Europas dybe bekymring over mere end 2 100 politiske fanger og ligeledes kræve deres øjeblikkelige frigivelse.

Den aktuelle militære offensiv mod Karen-folket i landets østlige egne udgør endnu en kilde til bekymring, idet det drejer sig om den største militæroperation i de sidste 10 år. Operationens direkte mål er civilbefolkningen, og den har medført en intern fordrivelse af 150 000 mennesker. I juni 2006 beviste Amnesty International, at denne form for praksis var en forbrydelse mod menneskeheden.

Derudover vil de grundlæggende politiske problemer på opfordring fra bl.a. Burma Campaign Spanien og Burma Campaign International for første gang blive diskuteret under FN's generalsekretærs planlagte besøg i december. Generalsekretæren har allerede ved to lejligheder for nylig besøgt landet efter cyklonen "Nargis" tidligere på året.

Vi har aldrig nogensinde haft så bred enighed blandt europæere og asiater om at forene kræfterne og lægge pres på regimet for at få det til at frigive alle politiske fanger. Det er grunden til, at det møde, der starter i morgen, er så enormt vigtigt.

Det er en skam, at FN i så lang tid har set bort fra og nogle gange troet på regimets løgne. Dette kan ses ved, at der ikke har kunnet konstateres nogen mærkbar fremgang efter 37 besøg af FN udsendinge.

Derfor vil jeg tilslutte mig dem, der opfordrer både de europæiske stats- og regeringsoverhoveder – herunder naturligvis den spanske premierminister José Luis Rodríguez Zapatero – og FN til at vise, at de reelt støtter en forandring i Burma. Det er derfor vigtigt, at de opfordrer til øjeblikkelig frigivelse af fangerne.

Den givne mulighed fra i morgen skal derfor gribes, og stats- og regeringsoverhovederne skal reagere som forventet.

Jeg er overbevist om, at stats- og regeringsoverhovederne, navnlig præsident Sarkozy, vil være situationen voksen, at de vil være særlig opmærksomme på situationens alvor, og at de vil handle derefter. Hvis EU reelt ønsker at være en troværdig politisk medspiller med en udenrigspolitik, der tager udgangspunkt i respekt for og fremme af menneskerettighederne, og ikke ønsker at give det indtryk, at Unionen udelukkende støtter de økonomiske interesser i store virksomheder såsom Total og Chevron, hvilket ofte er tilfældet, så er dette øjeblikket for EU at bevise det. Det er situationer som disse, at vi kan opnå denne troværdighed.

Mange liv anghænger af disse foranstaltninger.

Colm Burke, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! I morgen er det 13-årsdagen for den uretmæssige fængsling af Aung San Suu Kyi, Burmas mest ansete politiske fange. I Parlamentets længe ventede beslutning fordømmes hendes fortsatte fængsling, og der stilles krav om hendes øjeblikkelige frigivelse.

Aung San Suu Kyis seneste femårige husarrest blev i maj forlænget med endnu et år. Artikel 10, litra b, i den burmesiske lov om beskyttelse af staten fra 1975 fastsætter, at en person, der vurderes som en trussel mod statens suverænitet og sikkerhed og folkets fred, kun kan tilbageholdes i højst fem år. Dette betyder, at forlængelsen af fængslingen er ulovlig. Suu Kyi har i mere end 13 af de sidste 19 år været indespærret i sit hjem i Rangoon.

Det er med beklagelse, at jeg kan konstatere, at antallet af politiske fanger i Burma er steget fra 1 300 til over 2 100 siden safranrevolutionen i september 2007. Militærjuntaen har i denne henseende helt klart ikke holdt deres løfter til det internationale samfund.

Selv om frigivelsen af den erfarne journalist og sekretæren for Den Nationale Liga for Demokrati (NLD), U Win Tin, og seks andre ledere var et skridt i den rigtige retning, skal der træffes yderligere foranstaltninger for at frigive burmesiske politiske dissidenter.

Jeg opfordrer FN's generalsekretær til at presse yderligere på for et andet besøg i Burma i december – uanset de herskende vilkår – med henblik på at appellere for frigivelsen af alle politiske fanger og fuldstændig inddragelse af Den Nationale Liga for Demokrati i forberedelserne til valget i 2010.

Endelig opfordrer jeg lederne ved ASEM-topmødet, som starter i morgen i Kina på 13-årsdagen for tilbageholdelsen af Suu Kyi, til at erkende deres ansvar for den herskende undertrykkelse i et af deres nabolande og til at sætte resolut ind og fordømme den burmesiske militærjuntas fortsatte undertrykkelse af politiske dissidenter.

Esko Seppänen, *forslagsstiller*. – (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Burma respekterer ikke menneskerettighederne eller de civile friheder. Som mange har påpeget, er det ikke første gang, vi har vedtaget en beslutning om den manglende ytringsfrihed, tilbageholdelsen af oplysninger, forbuddet mod forsamlingsfriheden, overtrædelsen af helt grundlæggende retsstatsprincipper og forbuddet mod opposition.

Burmas værste fjende er landets egne ledere, som med hjælp fra hæren og ved brug af våben og vold påtvinger folket en statsmonopolistisk kontrol. I juntaens fængsler sidder der det største antal fanger nogensinde. Juntaen modarbejder ligeledes sit eget folk ved at forhindre international nødhjælp i at nå frem til områder ramt af naturkatastrofer. Det internationale samfund er magtesløse vidner til, at Burmas befolkning dør på grund af deres ledere, som er repressive, men ingenting gør.

I vores udtalelse opfordrer vi indtrængende ASEM-staterne til på deres topmøde at udøve pres på juntaen med henblik på frigivelsen af politiske fanger. Ved at insistere på dette er vi naturligvis en smule naive, fordi vi ved, at Burma ikke er det eneste land i området, hvor menneskerettighederne undergraves. Vores gruppe støtter det fælles beslutningsforslag.

Filip Kaczmarek, *for PPE-DE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Et år efter den brutale undertrykkelse af de buddhistiske munkes protester er det internationale samfund fortsat splittet i forhold til, hvordan der skal reageres over for et af de mest undertrykkende regimer i verden. USA og Europa indfører strengere sanktioner og udtrykker højroret deres vrede mod krænkelse af menneskerettighederne, hvilket vi også gør i Parlamentet i dag. På den anden side afholder Burmas naboer i området, navnlig ASEAN-landene og Kina, Indien og Rusland, sig fra åbent at kritisere det burmesiske regime under påskud af ikke at ville blande sig i landets interne anliggender. Derfor vil jeg udtrykke min tilslutning til hr. Matsakis udtalelse tidligere. Kommissionen skal være mere tydelig og tage dette spørgsmål op på en mere åben vis i diskussionerne med Kina, Rusland og ASEAN-landene.

Et yderligere problem vedrører FN-foranstaltninger, der har vist sig at være fuldstændig ineffektive. Før den sidste generalforsamling forventedes det, at man ville få et gennembrud i Burma-sagen. Et sådant gennembrud er dog ikke sket. Kommissionen og medlemsstaterne skal gribe resolut ind for at sikre, at der gøres mere på internationalt plan vedrørende Burma-problematikken.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *for PSE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Der er gået mindre end fire måneder siden Europa-Parlamentets sidste beslutning om den dramatiske situation i Burma. Militærregimet, der er ved magten, har ikke holdt sine løfter til det internationale samfund efter oprøret sidste år. Hvis situationen i Burma ikke forbedres, er der en risiko for, at FN's generalsekretær vil aflyse sit besøg i december. Antallet af politiske fanger er steget til 2 000. De tilbageholdes under umenneskelige forhold og har ikke adgang til lægehjælp. Aung San Suu Kyi har været tilbageholdt i 17 år. Hun har både modtaget Nobel- og Sakharovprisen. Det burmesiske regime indskrænker stadig de grundlæggende menneskerettigheder og friheder, herunder adgang til uafhængige informationskilder. Karen-mindretallet bliver forfulgt af myndighederne og har søgt tilflugt i Thailand, hvor Karen-folket lever på fattigdomsgrænsen. Det samme gælder for ofre for orkanen. Regimet tillod ikke humanitær bistand i at nå frem til dem, og således udsatte det tusindvis af dets egne borgere for risikoen for at sulte ihjel.

Vi skal kræve af de burmesiske myndigheder, at de ophæver alle restriktioner på levering af humanitær bistand, og at de genopretter de grundlæggende friheder i landet. Der skal gøres en stor indsats for at sikre,

at FN's generalsekretærs besøg i Burma bliver gennemført, og at Den Nationale Liga for Demokrati bliver inddraget i forberedelserne til valget i 2010. Kina og Indien skal udøve politisk og økonomisk pres på det burmesiske regime ved at nægte den burmesiske hær støtte. Det internationale samfund skal indføre økonomiske sanktioner og ligeledes fastfryse regeringsmedlemmers og tilknyttede personers aktiver.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Burma er et land, der er dybt præget af korruption. I lyset af at der er 2 000 politiske fanger, at myndighederne forhindrer adgangen til frie medier, og at der i stort omfang gøres brug af slaver i industrien, har landets befolkning brug for reel hjælp.

På trods af at FN's udsendinge i løbet af de sidste 20 år har gennemført mere end 37 besøg, og at Parlamentet har vedtaget seks beslutninger, har militærjuntaen ikke gennemført en eneste reform. Jeg er enig med Marios Matsaki i, at det ikke er tilstrækkeligt at rette kritik mod Burma. Vi skal ligeledes rette kritik mod Burmas støtter og væsentligste støtte, nemlig Kina, som er Burmas mest magtfulde økonomiske og militære allierede. Alligevel var det en smilende Nicolas Sarkozy, der repræsenterede Rådet ved denne sommers OL. Lagde han pres på Kinas topledere, som stod ved siden af ham, vedrørende burmeserne, sudaneserne, Tibets befolkning og Kinas egne forfulgte borgere?

Jeg vil ligeledes nævne misbruget af bistandsmidler, som sendes til Burma, fordi vi stadig forsøger at nå ud til Burmas almindelige befolkning. Disse varer gives ofte til den burmesiske regerings yndlinge, der videresælger dem til en højere pris.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! I morgen er 13-årsdagen for den uretmæssige fængsling af den burmesiske leder Aung San Suu Kyi. Dette er således et godt tidspunkt for EU og formanden for Rådet, som er i Beijing ved det asiatisk-europæiske topmøde, for helt formelt at erklære, at situationen i Burma er uacceptabel, at udøve det nødvendige pres på navnlig Kina, som det tidligere er blevet foreslået af en række parlamentsmedlemmer, at følge navnlig USA's eksempel fra 2003 og stoppe importen af tøj, der er produceret under uværdige slavevilkår. Derudover skal der iværksættes sanktioner, som er fuldstændig klare og ensartede. Hvis dette kunne realiseres, vil jeg tro, at vi endelig ville kunne se ændringer i Burmas situation.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for at lytte til os. Sammen med kolleger såsom Glenys Kinnock har jeg længe set den dag i møde, hvor beslutninger om menneskerettighederne i Burma og andre steder ikke længere behøver tages op her i Parlamentet, men vi er til stadighed nødt til at vende tilbage til emnet.

Jeg kan kun udtrykke min enighed med de kolleger i Parlamentet, som, når vi ser de forsøg, der gang på gang bliver gjort for at skabe forandring i Burma, ikke ser andet end fiasko. Vi bliver nødt til at udstille de lande, som hjælper og støtter dette korrupte regime gennem handel. Vi har nævnt navnene på en række af disse lande og burde gøre mere på europæisk plan for at sikre, at blottelsen af dem medfører reel forandring. Der er behov for at se forandringer i Burma, der fører til forenings- og forsamlingsfrihed, frigivelse af samvittighedsfanger og fuldstændig overgang til et flertpartidemokrati. Vi har bekæmpet juntaer i Europa. Nu skal verden også bekæmpe juntaen i Burma.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Hvis der kun er et enkelt individ, der taler myndighederne imod, vil dette næppe blive hørt. Hvis alle medlemmer af Parlamentet hæver deres stemmer og får tilslutning fra parlamentsmedlemmer i andre lande, vil borgerne i lande med undertrykkelse forstå, at det kan betale sig at fortælle sandheden og modarbejde sådanne regimer. De vil forstå, at deres indsats eventuelt vil føre resultater med sig, og deres moral vil blive styrket. Ikke desto mindre er det ligeledes tilfældet, at der ud over ord er behov for specifikke foranstaltninger for at vise juntaen, at det ikke kan betale sig at fortsætte undertrykkelsen til den bitre ende på grund af konsekvenserne for nationen og for myndighederne selv. Derfor skal der træffes to målrettede foranstaltninger, og disse skal gennemføres fuldt ud. Jeg er overbevist om, at sandheden vil komme frem, og at borgerne, i og med at flere forkynder sandheden i Burma, vil blive stærkere.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Tidligere på året så vi, at Burmas regering ikke formåede at håndtere konsekvenserne af en naturkatastrofe i landet. I betragtning af de summer, der bliver brugt af militæret på dets egen opretholdelse, og det faste greb, militæret har om det nationale liv, ville man ligeledes forvente, at militæret ville være i stand til at reagere på befolkningens behov i en humanitær krise. Militæret reagerede dog ikke, fordi det ikke har nogen reel funktion ud over at sikre sin egen fremtid og faste greb om magten.

I lyset af det, jeg tidligere har sagt om Congo, spørger jeg mig selv, hvor mange medlemmer af militærjuntaen der mon har bankkonti i vestlige banker og tager på shoppingture til London, Paris og Rom. En direkte vej til at vise støtte til den burmesiske befolkning ville være, at de demokratiske lande nægtede dem adgang til Vesten, indtil menneskerettigheder og demokrati er sikret i Burma.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hr. formand! Jeg har fulgt denne debat meget intenst og vil gerne henlede opmærksomheden på to idéer. Jeg mener, at Marios Matsakis med rette understregede, at løsningen på problemet i Burma ligger i Moskva og navnlig i Beijing og Delhi. Der skal ikke kun lægges et øget pres på Burma, men ligeledes på de andre lande. For det andet er Jósef Pinors betragtning meget vigtig, og jeg er fuldstændig enig med ham i, at vi skal holde øje med, i hvilken grad presset på Burma og sanktioner mod Burma påvirker juntaen, og i hvilken grad den almindelige befolkning bliver påvirket heraf. Jeg vil gerne opfordre Kommissionen til at undersøge, hvordan alle disse foranstaltninger vil påvirke juntaens handlinger negativt, og hvordan de vil påvirke befolkningen. For mig at se skal Burma opfordres til på alle mulige måder at åbne op for resten af verden. Først da kan landet slå ind på demokratiets vej.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Idet vi nærmer os afslutningen af denne mødeperiodes debat om menneskerettigheder her i Strasbourg, skal det nævnes, at situation begynder at ligne sig selv, idet meget få trofaste og målbevidste kolleger stadig er til stede sammen med Kommissionens repræsentanter – vi er taknemmelige for, at Kommissionen altid har repræsentanter til stede ved disse debatter – men der er naturligvis ingen deltagelse fra repræsentanter fra Rådet. Vi skal alle bare være taknemmelige for, at taget ikke er styrtet ned over os. Lad os håbe, at dette aldrig vil ske!

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil starte med at minde Dem om, at Kommissionens reaktion på cyklonen i maj 2008 var hurtig og kraftig. Vi gav humanitær bistand og fødevarerhjælp og gennemførte i samarbejde med EU-medlemsstaterne mekanismen til civilbeskyttelse.

Vi glæder os over ASEAN's aktive rolle i koordineringen af de internationale bestræbelser. Kommissionen finansierede størstedelen af behovsvurderingen, der blev gennemført i samarbejde mellem ASEAN, FN og regeringen. Den humanitære nødhjælp er ikke forbi, men vi vil nu ligeledes se på genopbygningsforanstaltninger. Det mest bemærkelsesværdige under denne periode har været den solidaritet, der er blevet udvist blandt borgere, lokale ngo'er og Myanmar Røde Kors. Dette viser med tydelighed, at det ikke er en mulighed at give op i forhold til civilsamfundet.

Følgende problemer skal tages op:

For det første skal vi reducere den burmesiske befolknings isolation. Civilsamfundet skal styrkes. Kommissionen er medvært for en konference om civilsamfundets rolle i Myanmar i Bruxelles, som finder sted den 29. oktober.

For det andet skal vi holde alle kommunikationskanaler med regeringen åbne. Ved ASEM-topmødet, som finder sted i Beijing den 26. oktober, forventes kommissionsformand Barroso at tage ordet. Derudover har Kommissionen oprettet arbejdsforbindelser til fagministerierne inden for sundhed, uddannelse og indkomstmuligheder.

For det tredje skal vi bevare og styrke FN's rolle som drivkraft. Der findes ikke noget alternativ til FN's generalsekretærs og FN's særlige rådgivers, Ibrahim Gambari, mellemkomst. Kommissionen støtter på det kraftigste indsatsen fra FN's særlige rapportør for menneskerettigheder i Myanmar, Tomás Ojea Quintana.

National genforening kræver også omfattende dialog. Denne kan ikke finde sted, når de politiske parter er fængslede eller i husarrest. Vi opfordrer fortsat til at frigive alle dem, der bliver tilbageholdt af politiske grunde. Kommissionen støtter ligeledes Den Internationale Arbejdsorganisations, ILO, indsats for at afskaffe tvangsarbejde, der bliver brugt til militære og infrastrukturmæssige programmer.

Kommissionen gør brug af alle sine kanaler for at udtrykke bekymring over tvangsarbejde og manglende respekt for de grundlæggende friheder. Myanmars befolkning fortjener vores opmærksomhed og hjælp, og Kommissionen vil fortsat gøre, hvad der står i dens magt.

Formand. - Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Europa-Parlamentet skal stå sammen i fordømmelsen af forbrydelser mod menneskeheden i Myanmar, hvor situationen har udviklet sig på tragisk vis. Respekterede

ikkestatslige organisationer angiver, at omkring 70 000 civile i et forsøg på at flygte fra militærjuntaens systematiske krænkelser er blevet tvunget til at forlade deres hjem i løbet af de sidste seks måneder.

Myanmar har været et militærdiktatur i ca. 50 år, og vi fordømmer, at landets befolkning i det sidste halve århundrede ikke har kunnet føre et almindeligt liv.

I lyset af graden af forfølgelse, tortur, straffearbejde, beslaglæggelse af landområder og begrænsninger af den frie bevægelighed i Myanmar kan myndighederne sagtens anklages for forbrydelser mod menneskeheden.

Som medlem af EU, en institution, som respekterer menneskerettighederne som sit grundlæggende princip, mener jeg, at det er nødvendigt at gøre myndighederne i Myanmar officielt opmærksom på, at respekt for menneskerettigheder er grundlæggende for et lands økonomiske velstand. Frigivelsen af de politiske fanger i Myanmar begyndende med modtageren af Nobels fredspris, Aung San Suu Kyi, ville være en meget symbolsk handling fra landets myndigheders side. Dette ville vise, at de er åbne for en international dialog og ikke agter at blive fuldstændig isoleret fra resten af verden.

Jules Maaten (ALDE), skriftlig. – (NL) Ved det kommende ASEM-topmøde den 24. oktober 2008 i Beijing vil den burmesiske oppositionsleder og modtager af Nobels fredspris Aung San Suu Kyi have været holdt fanget i nøjagtig 13 år. FN's generalsekretær Ban Ki-Moon har meddelt, at han agter at besøge Burma i december, men har oplyst, at dette besøg udelukkende vil finde sted, hvis der sker alvorlige fremskridt med hensyn til den politiske situation og menneskerettighedssituationen i Burma. Hvis dette ikke sker, vil han blive nødsaget til at udsætte sit besøg. Det kommende ASEM-topmøde er en perfekt mulighed for at lægge et kraftigt pres på Burma med henblik på at få landet til omgående at opfylde FN's krav og således fremskynde Ban Ki-Moons besøg.

14. Afstemningstid

Formand. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

14.1. Venezuela (afstemning)

14.2. Den Demokratiske Republik Congo: sammenstød i de østlige grænseområder (afstemning)

14.3. Burma (afstemning)

15. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

18. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

19. Tid og sted for næste mødeperiode: se protokollen

20. Afbrydelse af sessionen

Formand. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.00)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 13 af Gay Mitchell (H-0732/08)

Om: Ukorrekt anvendelse af EU-midler

De bulgarske myndigheder, navnlig hovedanklager Boris Veltjev, har for nylig indrømmet, at samarbejdet med OLAF i forbindelse med undersøgelser af svig og ukorrekt anvendelse af EU-midler i dette land bør forbedres og gennemføres langt hurtigere.

Hvad agter Rådet at gøre for at sikre, at dette hensigtsmæssige samarbejde indledes?

Hvordan vil Rådet sende en klar besked til nuværende og fremtidige medlemsstater om, at korruption ikke hører hjemme i EU, især ikke i forbindelse med anvendelse og fordeling af de europæiske skatteyderes penge?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

EU lægger stor vægt på korruptionsbekæmpelse. Et bevis herpå er den europæiske konvention af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽³⁾, og Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor⁽⁴⁾. Derudover er der de forskellige instrumenter om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, navnlig konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽⁵⁾ og afgørelsen om oprettelse af OLAF. Rådets afgørelse om et net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption er også langt fremme i overvejelserne⁽⁶⁾.

I denne sammenhæng mener Rådet, at det er overordentlig vigtigt, at EU's midler i de enkelte medlemsstater forvaltes fuldt ud i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser. Med henblik herpå modtager Rådet regelmæssigt rapporter og forslag fra Kommissionen, som det studerer nøje. Rådet lægger således stor vægt på øget samarbejde mellem Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og medlemsstaterne.

I 2005 vedtog Rådet nogle konklusioner, hvor det opfordrede OLAF og medlemsstaterne til at styrke deres samarbejde med henblik på en bedre samordning af deres aktiviteter i forbindelse med beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig, fandt det hensigtsmæssigt at forbedre procedurerne for udveksling af oplysninger i den forbindelse og var enigt med Revisionsretten med hensyn til muligheden for at etablere en enhed for koordinerings- og støtteoperationer.

Det skal endvidere bemærkes, at OLAF selv kan bestemme, hvordan det vil tilrettelægge sit arbejde. Det gælder også de nærmere retningslinjer for samarbejdet med medlemsstaterne.

Kommissionen har for nylig udarbejdet en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om forvaltning af EU-midler i Bulgarien⁽⁷⁾, som for øjeblikket behandles i de relevante organer i Rådet.

(3) EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

(4) EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54.

(5) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

(6) Dok. 11231/07.

(7) Dok. 12244/08 FIN 299 BUDGET 27 PECOS 17 FSTR 18 AGRISTR 18 AGRIFIN 64 COVEME 6 (KOM(2008)0496 af 23. juli 2008).

Endelig konstaterede Rådet i sine konklusioner af 15. september 2008⁽⁸⁾, at den mekanisme for samarbejde og kontrol, som var indført for Bulgarien og Rumænien, var et velegnet instrument, der fortsat ville blive anvendt, indtil de forventede resultater var opnået inden for rammerne af denne.

Rådet vil fortsat følge udviklingen på dette område nøje.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Silvia-Adriana Țicău (H-0734/08)

Om: Anlæg af rastepladser og sikre parkeringspladser for chauffører, der udfører godstransport

Vejtransport udgør 72,2 % af den samlede landbaserede transport af varer inden for EU. Europæisk vejtransport beskæftiger ca. 600 000 virksomheder og 4,5 mio. ansatte. Heraf fremgår sektorens betydning for den økonomiske udvikling i EU. Under disse omstændigheder bliver færdselssikkerheden og forbedringen af chaufførernes sociale forhold overordentlig vigtige. EU-reglerne kræver overholdelse af visse bestemmelser vedrørende chaufførernes køretid, arbejdstid og hviletid. Antallet af sikre parkeringspladser er imidlertid utilstrækkeligt. Ifølge statistikker fra indberetningstjenesten for hændelser er de årlige tab som følge af tyveri af transporteret gods i EU på 8,2 mia. EUR, og 70 % af de indberettede hændelser finder sted under parkering.

Rådet bedes oplyse, hvilke fællesskabsforanstaltninger og -projekter der er planlagt med henblik på opførelse af sikre parkeringspladser, navnlig i Rumænien og Bulgarien, og hvordan de er afspejlet i EU-budgettet?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Det er primært medlemsstaternes opgave at anlægge parkeringspladser, og derfor har dette område ikke været omfattet af nogen fællesskabsforanstaltninger. Men i "trafiksikkerhedskapitlet" er Europa-Parlamentet og Rådet netop under førstebehandlingen nået til enighed om et direktiv om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed⁽⁹⁾. Rådet vedtog direktivet formelt den 10. oktober.

I direktivet understreger Europa-Parlamentet og Rådet, at det er vigtigt at have et tilstrækkeligt antal parkeringspladser langs vejene, "ikke blot til forebyggelse af kriminalitet, men også for trafiksikkerheden". Parkeringspladser gør det muligt for førerne at holde hvilepauser i tide og at fortsætte rejsen fuldt koncentreret. Tilrådgivelse af et tilstrækkeligt antal sikre parkeringspladser bør derfor være en fast del af forvaltningen af vejinfrastrukturens sikkerhed.

Der er også et bilag til direktivet med kriterier for udformning af sikre parkeringspladser. Medlemsstaterne opfordres til navnlig at anvende nævnte kriterier i forbindelse med anlæg af et tilstrækkeligt antal sikre parkeringspladser for at forbedre trafiksikkerheden.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Colm Burke (H-0736/08)

Om: Fødevarer sikkerheden i Etiopien

Fødevarer sikkerheden i Etiopien er ifølge FN nu alarmerende dårlig, efter at hele landet er blevet ramt af tørke. Der er ifølge en erklæring udsendt af FN's kontor for koordinering af humanitære anliggender (OCHA) ca. 4,6 mio. mennesker i Etiopien, der har brug for fødevarerhjælp som følge af kombinationen af tørke og høje fødevarerpriser.

Kan Rådet oplyse, hvor meget bistand EU og dets medlemsstater i øjeblikket yder til Etiopien, og om man i betragtning af de frygtelige forhold, der på nuværende tidspunkt hersker i landet, specifikt kan øge fødevarerhjælpen?

⁽⁸⁾ Dok. 12678/08.

⁽⁹⁾ Dok. PE-CONS 3652/08.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Hr. Burke! Jeg husker, at De i sidste mødeperiode gav udtryk for, at De støttede en ambitiøs politik for udviklingsbistand. Rådets formandskab deler Deres bekymringer vedrørende fødevaresikkerheden i Etiopien. De nævner en erklæring fra FN's kontor for koordinering af humanitære anliggender, hvor det oplyses, at over 4,6 mio. mennesker i Etiopien har brug for fødevarehjælp. Situationen er desværre forværret siden da. Den etiopiske regering reviderede tallet den 17. september og skønner, at det nu er over 12 mio. mennesker, der er ramt af tørken, som er et fænomen, hvis konsekvenser er blevet alvorligere som følge af de stærkt stigende fødevarepriser. Antallet af mennesker, der er direkte truet af hungersnød og fejlernæring, menes nu at være 6,4 mio.

I betragtning af situationen reagerer EU på to planer:

– For det første yder vi fødevarenødhjælp. Der træffes hasteforanstaltninger, som har til formål at dække sårbare befolkningsgruppers behov på kort sigt.

– På længere sigt er der inden for EU's udviklingspolitik iværksat programmer, som skal garantere fødevaresikkerheden og gøre det muligt for landet at klare sig uden fødevarehjælp på lang sigt.

Fødevarenødhjælpen består af gaver til partnere som f.eks. Verdensfødevareprogrammet (WFP). Jeg vil gerne understrege, at fem af de 10 største donorer til WFP i 2008 i forbindelse med krisen på Afrikas Horn er medlemmer af EU. F.eks. afsatte EU i 2008 28,7 mio. EUR til fødevarehjælp til Etiopien via WFP.

Ud over den bistand, som EU yder via WFP, har mange medlemsstater givet fødevarehjælp til Etiopien via andre mekanismer, f.eks. FN's Humanitære Fond (CERF) og Kontoret for Koordination af Humanitære Anliggenders fond for Etiopien.

Overordnet set er det planen at optrappe bistanden til regionen meget hurtigt, og Kommissionen meddelte den 16. oktober, at der var frigivet 15 mio. EUR til supplerende nødhjælp til fem lande på Afrikas Horn, som lider under tørke og stigende fødevarepriser.

I alt vil over 10 mio. mennesker drage fordel af denne nye bevilling, 4,6 mio. i Etiopien og resten i Somalia, Kenya, Uganda og Djibouti. Indtil videre har Kommissionen i 2008 ydet 1 34,5 mio. EUR i humanitær bistand til Afrikas Horn – ud over bistanden til Sudan – hvoraf 64 mio. EUR var fødevarehjælp. Da det er Kommissionen, der forvalter EU's fødevarehjælp, har den sandsynligvis flere oplysninger om spørgsmålet.

Den bistand, som EU yder, og den, som medlemsstaterne yder på bilateralt grundlag eller inden for rammerne af multilaterale organer, viser, at EU virkelig gør en indsats for at håndtere den humanitære situation i Etiopien.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Aloyzas Sakalas (H-0737/08)**Om: Grunde til ikke at fjerne Folkets Mujaheddin (People's Mojahedin Organisation of Iran – PMOI) fra Rådets liste over terrororganisationer**

Siden 2003 har Folkets Mujaheddin (PMOI) figureret på Rådets liste over terrororganisationer. Dette blev besluttet på grundlag af Det Forenede Kongeriges indenrigsministeriums afgørelse om at opføre PMOI på sin liste over forbudte organisationer.

PMOI har protesteret mod den afgørelse, der blev truffet af den kompetente myndighed i Det Forenede Kongerige. Som følge af kendelser fra Proscribed Organisations Appeals Commission og den engelske appelret blev PMOI i juni 2008 taget af Det Forenede Kongeriges liste over forbudte organisationer.

Siden den 24. juni 2008 har Rådets afgørelse derfor ikke været baseret på en afgørelse truffet af en retsmyndighed eller en tilsvarende kompetent myndighed. Alligevel vedtog Rådet ikke som led i sin seneste gennemgang af listen over terrororganisationer den 15. juli 2008 at fjerne PMOI fra denne liste. Hvilke grunde har Rådet til at beholde PMOI på sin liste over terrororganisationer?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådets tidligere afgørelser om at opføre og bibeholde Folkets Mujaheddin (PMOI) på den europæiske liste over terrororganisationer skyldtes, at den stod på Det Forenede Kongeriges liste over forbudte organisationer.

Eftersom Det Forenede Kongeriges regering den 24. juni besluttede at fjerne PMOI fra sin liste, blev spørgsmålet om, hvorvidt organisationen burde fjernes fra den europæiske liste, rejst.

Rådet var imidlertid blevet gjort opmærksomt på andre forhold og konkluderede som følge heraf den 15. juli, at der stadig var grunde til at bibeholde PMOI på den europæiske liste i overensstemmelse med kriterierne i fælles holdning 2001/931/FUSP.

Jeg vil gerne understrege, at organisationen fik besked om Rådets afgørelse og om grundene til, at den blev opført på listen. I den forbindelse og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser blev PMOI informeret om, at den havde mulighed for at anmode om en gennemgang af afgørelsen og indbringe den for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

PMOI valgte at appellere afgørelsen ved at indbringe den for Retten i Første Instans den 21. juli. Sagen er under behandling, og Rådet kan ikke kommentere processen.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Sarah Ludford (H-0738/08)**Om: Grænseoverskridende retsforfølgelse for færdselsforseelser**

EU har som et af sine mål at skabe et område med fri bevægelighed, fælles lovgivning og fælles miljømål. Er Rådet på denne baggrund enig i, at det giver mening, at bilister, der inden for EU ikke respekterer lokale, regionale eller nationale færdselsregler, og som f.eks. undlader at betale bompenge, krænker en lavemissions- eller grøn zone eller kører eller parkerer i en bane, der er forbeholdt busser eller sporvogne – bliver retsforfulgt, uanset hvilken medlemsstat de er statsborgere eller bosat i? Hvad gør Rådet for at fremme en mere omfattende håndhævelse?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Spørgsmålet om håndtering af færdselsforseelser begået af en europæisk borger på EU's territorium uden for borgerens oprindelsesland står højt på det franske formandskabs dagsorden for transport.

Formandskabet agter at tage udgangspunkt i det forslag, som Kommissionen forelagde i april 2008. Dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv tager sigte på at fremme grænseoverskridende retsforfølgelse af visse forseelser, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning på trafiksikkerhedsområdet (kørsel uden sikkerhedssele, hastighedsoverskridelser, spirituskørsel og kørsel over for rødt lys)⁽¹⁰⁾. Det foreslås, at der oprettes et elektronisk dataudvekslingsnet på EU-plan, således at indehaveren af et køretøj kan identificeres, og myndighederne i den medlemsstat, hvor en overtrædelse er begået, kan sende en bødetilkendegivelse til indehaveren af køretøjet, uanset hvilken medlemsstat han befinder sig i. Det vanskeliggør eller forhindrer efterforskning, retsforfølgelse og vellykket retshåndhævelse, at nogle af dem, der begår forseelser, ikke er bosat i den medlemsstat, hvor forseelserne er registreret.

På mødet i Rådet (transport) den 9. oktober var der en indledende udveksling af synspunkter, hvor der var bred enighed om, at forslaget skulle drøftes hurtigst muligt. Det vil give os mulighed for at nå de mål, der er fastsat i hvidbogen om trafiksikkerhed (halvering af antallet af trafikdræbte på Europas veje inden 2010).

⁽¹⁰⁾ Dok. 7984/08, KOM (2008)0151.

Desuden har Rådet allerede inden for rammerne af EU-traktatens afsnit VI vedtaget flere retsakter, der har til formål at forbedre samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes politi- og retsmyndigheder, som omfatter offentlige tiltag mod færdselsforseelser, herunder:

- Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe⁽¹¹⁾. Formålet med denne afgørelse er at sikre, at bødestraffe, der er pålagt i en medlemsstat, fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor den pågældende person har fast bopæl eller har ejendom eller indtægt.
- Konventionen om afgørelser om frakendelse af førerretten (1998)⁽¹²⁾.
- Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (2000)⁽¹³⁾.
- Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder⁽¹⁴⁾.
- Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (2008)⁽¹⁵⁾ og afgørelsen om gennemførelse af afgørelsen⁽¹⁶⁾.

Denne afgørelse indeholder navnlig bestemmelser om grænseoverskridende elektronisk søgning af oplysninger i køretøjsregistre.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Koenraad Dillen (H-0743/08)

Om: Afslag på udstedelse af visum til valgobservationsrejse til Rwanda

Europa-Parlamentet afsendte i forbindelse med valget i Rwanda mandag den 15. september en observatørdelegation, der var sammensat efter det d'Hondtske system. Politikere af forskellig observans og nationalitet indgår i delegationen. Undertegnede, der er løsgænger, var almindeligt medlem af samme. Sidste år deltog jeg i det årlige EU-AVS-møde i Kigali, hvor jeg fik udstedt visum. Imidlertid har den rwandiske ambassade i Bruxelles uden nogen form for begrundelse dog afslået – trods flere henvendelser – at udstede et visum til mig, så delegationen måtte rejse med et medlem mindre end planlagt. Hermed demonstrerer de rwandiske myndigheder, at de vil bestemme, hvem der skal deltage i en valgobservationsdelegation, og dermed undergraver de Europa-Parlamentets troværdighed som et uafhængigt politisk organ.

Hvordan stiller Rådet sig til de rwandiske myndigheders holdning? Har Rådet bedt om at få oplyst Rwandas bevæggrunde til ikke at udstede visum til et medlem af den nævnte delegation? Hvilke skridt vil Rådet fremover tage over for de rwandiske myndigheder for at hindre en tilsvarende vilkårlighed?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet beklager, at den rwandiske ambassade i Bruxelles afsløgte at udstede visum til Dem, og at den ikke begrundede afslaget. Rådets formandskab på stedet og Kommissionens delegationsleder har fremsat bemærkninger over for de rwandiske myndigheder i Kigali vedrørende afslaget på at udstede visum til nogle af valgobservatørerne, som var udpeget af Kommissionen. Selv om det førte til en betydelig forbedring af situationen, havde det desværre ingen positiv indvirkning i Deres tilfælde.

⁽¹¹⁾ EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16.

⁽¹²⁾ EFT C 216 af 10.7.1998, s. 2.

⁽¹³⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

⁽¹⁵⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12.

I sine regelmæssige forbindelser med Rwanda vil Rådet fortsat understrege EU's handlefrihed, som svækkes af et sådant afslag på at udstede visum til personer, der er udpeget til at deltage i EU's rejser til Rwanda inden for rammerne af forbindelserne mellem EU og Rwanda.

Rådet har opfordret Kommissionen til at finde løsningsmuligheder for at undgå, at andre EU-valgobservationsrejser i fremtiden løber ind i lignende vanskeligheder. En mulighed kunne være at inddrage en klausul om ikkeforskelsbehandling af observatører fra EU i aftalememoranda, der er indgået med lande, som har anmodet om, at der sendes et observatørhold.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Dimitrios Papadimoulis (H-0747/08)

Om: Beskyttelse af de palæstinensiske fangers rettigheder i israelske fængsler

Europa-Parlamentet understregede i sin nylige beslutning (P6_TA(2008)0404) om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler, at "der i dag er over 11 000 palæstinensere, herunder flere hundrede kvinder og børn, i israelske fængsler", gav udtryk for, at det var "bekymret over forholdene for palæstinensiske kvindelige fanger og udsatte fanger, idet de ifølge forlydender udsættes for mishandling og ikke har adgang til sundhedspleje", og opfordrede Israel til "at sikre overholdelse af mindstestandarderne for tilbageholdelse, at stille alle tilbageholdte for en domstol, at indstille brugen af "administrativ frihedsberøvelse" og at gennemføre passende foranstaltninger med hensyn til mindreårige fanger og fangebesøg under fuld overholdelse af de internationale normer, herunder konventionen om børns rettigheder og FN's konvention mod tortur...".

Hvilke foranstaltninger har Rådet allerede truffet for at beskytte de palæstinensiske fangers, herunder især børns, rettigheder i israelske fængsler, og hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at efterkomme Parlamentets beslutning?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Da vi allerede har diskuteret dette problem i mødeperioden i juli, kan jeg igen bekræfte, at EU er overordentlig aktivt på dette område. På alle planer gør EU fortsat Israel opmærksom på dets største bekymringer, hvad angår menneskerettighedssituationen. Det sker på alle møder på højt plan mellem de to parter og på politiske dialogmøder.

På disse møder bliver alle emner taget op:

- respekt for menneskerettighederne, herunder religions- og trosfrihed
- udvidelsen af bosættelserne
- humanitær folkeret
- administrativ frihedsberøvelse, herunder individuelle sager – som er det punkt, medlemmet har taget op.

Hvad angår børn, blev en lang række forhold såsom mindretallets situation, menneskerettighedsforkæmpere og børns rettigheder behandlet mere indgående på det tredje møde i den uformelle arbejdsgruppe mellem EU og Israel om menneskerettigheder, der fandt sted den 30. april 2008. Ved den lejlighed gentog EU nødvendigheden af behørig opfølgning på disse forhold.

Generelt mener EU, at det er afgørende at bevare kontakten via alle diplomatiske og politiske kanaler. EU har altid lagt stor vægt på dialog. En dialog om respekt for folkeret og humanitær ret, som føres konstruktivt i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i de traktater, som er indgået med Israel, er den mest effektive metode til at viderebringe EU's synspunkter og budskaber om alle forhold, der giver anledning til bekymring.

Den 16. juni i år blev det på det 8. møde i Associeringsrådet EU-Israel drøftet, hvordan forbindelserne mellem EU og Israel kunne udbygges. I denne sammenhæng er dialogen mellem EU og Israel om menneskerettigheder et vigtigt element i processen, da EU foreslår, at der nedsættes et underudvalg om menneskerettigheder inden

for rammerne af associeringsaftalen. Dette underudvalg skal afløse den eksisterende uformelle arbejdsgruppe. Parlamentet har støttet dette initiativ og dermed vist, at vi er enige om, hvordan situationen skal håndteres.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Christopher Heaton-Harris (H-0749/08)

Om: EU-støtte

Kan Rådets formandskab forklare, hvorfor Lissabontraktaten overhovedet er nødvendig? Det fremgår af udkastet til EU-budget for 2009, at Kommissionen stadig støtter de nye foranstaltninger, der er indeholdt i den ikke ratificerede traktat på trods af, at der ikke foreligger noget retsgrundlag, så hvis dette er muligt, hvorfor er der så brug for traktaten?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Det er ikke Rådets opgave at kommentere Lissabontraktaten, som medlemsstaterne ganske vist har undertegnet, mens ratifikationsprocessen endnu ikke er fuldført.

Medlemmet henvises imidlertid til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 19.-20. juni 2008⁽¹⁷⁾, hvor det fastslås, at formålet med Lissabontraktaten er at bidrage til at gøre EU mere effektivt og mere demokratisk.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Nirj Deva (H-0751/08)

Om: Kommentarer fra Giscard d'Estaing vedrørende Lissabontraktaten

Er Rådets formandskab enig i Valéry Giscard d'Estaings udtalelser, hvorefter lande, som ikke ønsker at vedtage Lissabontraktaten, simpelt hen kunne få en anden slags medlemskab af Den Europæiske Union, hvilket ville føre til et såkaldt Europa i to hastigheder?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Det er ikke Rådets opgave at kommentere politiske skikkelsers udtalelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Martin Callanan (H-0753/08)

Om: Lissabontraktaten

Mener Rådets formandskab, at befolkningerne i andre medlemsstater f.eks. Frankrig ville have forkastet Lissabontraktaten ved en folkeafstemning, hvis de havde fået en sådan?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Det bør erindres, at medlemsstaterne ratificerer ændringer af traktaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Hvis en ratifikation sker ved en folkeafstemning, skal den pågældende medlemsstat acceptere de konklusioner, der kan drages af folkeafstemningen.

⁽¹⁷⁾ Dok. 11018/08.

Det er ikke Rådets opgave at kommentere medlemmets spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Athanasios Pafilis (H-0758/08)

Om: Militærøvelsen "Europa-II/2008" i Grækenland

I sidste uge blev der i Grækenland i Askos Profitis-området (ved Thessaloniki) af EU-kampgruppen "Hellbrock" under græsk kommando gennemført en militærøvelse under navnet "Europa-II/2008", under hvis forløb kamptropperne – som det fremgår af fotografier offentliggjort i den græske presse – blev mødt af demonstranter, på hvis plakater man kunne læse slagordene: "EU go home".

Hvordan stiller Rådet sig til den slags militærøvelser udført af militærstyrker i EU? Mener Rådet, at ethvert folk, hvad enten det er med i EU eller ej, har ret til offentligt at give udtryk for sine synspunkter, hvilket naturligvis blandt andet indebærer, at der kan tilkendes gives modstand imod EU's politik og sættes spørgsmålstejn ved dets suverænitet?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet vil gerne understrege, at gennemførelsen af øvelser af denne art er et nationalt ansvar, og at Eurocorps ikke er et organ, der hører ind under EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Marie Anne Isler Béguin (H-0760/08)

Om: Opfølgning på Domstolens dom af 12. juli 2005

Den 12. juli 2005 idømte Domstolen den 12. juli 2005 Frankrig en bøde på 20 mio. EUR og en halvårlig tvangsbod på 57,8 mio. EUR for overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne om størrelsen af fangede fisk.

Hvornår efterkom Frankrig dommen? Kommissionen bedes desuden oplyse det præcise omfang af bøden og tvangsboden, som Frankrig har betalt siden denne dato?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Jeg mener ikke, at det vil være korrekt af mig at svare på spørgsmålet som formand for Rådet, fordi Rådet ikke skal tage stilling til, hvorvidt en medlemsstat efterkommer en dom afsagt af Domstolen. Som fransk minister kan jeg garantere, at Frankrig har efterkommet dommen fuldt ud.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Ilda Figueiredo (H-0762/08)

Om: De fem cubanske patrioter, der tilbageholdes i USA, og deres rettigheder

Som det vil være bekendt, har fem cubanske patrioter: Gerardo Hernández, René González, Ramon Labañini, Fernando González og Antonio Guerrero været tilbageholdt i amerikanske fængsler i hen ved ti år, siden den 12. september 1998. De fem cubanske borgere har udelukkende forsvaret deres land og deres folk, og udsættes nu i mange tilfælde for ulovlig behandling.

Deres grundlæggende rettigheder respekteres fortsat ikke, især retten til at modtage besøg af deres familiemedlemmer. Der skal desuden mindes om, at en række EP-medlemmer, der havde anmodet herom, herunder undertegnede, ikke har fået tilladelse til at besøge de indsatte.

Hvilke skridt vil Rådet tage for at orientere de amerikanske myndigheder om sin holdning til den manglende overholdelse af de mest grundlæggende menneskerettigheder og de umenneskelige hindringer og restriktioner for, at de fem indsatte kan modtage besøg af deres familier?

Har Rådet allerede orienteret de amerikanske myndigheder om sin holdning til, at medlemmer af Europa-Parlamentet, herunder undertegnede, er blevet forhindret i at aflægge besøg hos de fem cubanske patrioter?

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Georgios Toussas (H-0773/08)

Om: Øjeblikkelig løsladelse af de fem cubanske patrioter

Der er allerede gået ti år siden anholdelsen i USA – på grundlag af falske og grundløse anklager – af de fem cubanske patrioter Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González og René González, der fortsat tilbageholdes i amerikanske fængsler i strid med grundlæggende retsregler og under umenneskelige fængselsforhold med forbud mod at få besøg selv af deres pårørende såvel som af en delegation af MEP'er, som formelt havde bedt om at måtte aflægge dem et besøg.

USA krænker ikke blot de fem fangers grundlæggende menneskerettigheder, men også generelle principper for folkeretten og den humanitære folkeret.

Fordømmer Rådet den fortsatte ulovlige fængsling af de fem cubanere?

Hvad er Rådets holdning til opfordringerne fra både nationale parlamenter og internationale og nationale interesseorganisationer til øjeblikkeligt at løslade de fem fængslede cubanske patrioter?

Samlet svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

EU gentager sin modstand mod enhver vilkårlig tilbageholdelse og beklager enhver situation, hvor menneskerettighederne og respekten for det enkelte menneske ikke garanteres behørigt.

Rådet er bekendt med, at USA's myndigheder i visse tilfælde ikke har givet fangers familiemedlemmer eller andre personer, deriblandt medlemmer af Europa-Parlamentet, tilladelse til at kontakte de fem cubanske statsborgere, som sidder fængslet, og som de amerikanske myndigheder har tiltalt for spionvirksomhed. Ifølge FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse har størstedelen af fangernes pårørende dog fået visum, så de kunne besøge deres familier.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Syed Kamall (H-0767/08)

Om: Markeder

Er Rådets formandskab enig med mig i, at frihandel er en god ting, og at statsindgreb på markederne, herunder fra EU, er en dårlig ting? Er Rådet endvidere enig i, at en af de vigtigste ulemper ved Lissabontraktaten er, at den ikke går ind for dette princip?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet er ligesom medlemmet tilhænger af markedsøkonomi. Den er central for fællesskabstilgangen, hvilket fremgår af artikel 4 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvor der kræves overholdelse af princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

Den finanskrisen, vi oplever i øjeblikket, har imidlertid mindet os om, at markedet kan være ufuldkomment uden disciplin og regler. Dette er ikke en ideologisk debat, men en betragtning: Der er situationer, hvor

offentlig indgriben er nødvendig for at sikre, at markedet fungerer effektivt, ansvarligt og på en måde, der fremmer vækst.

Det bør bemærkes, at Lissabontraktaten endnu ikke er trådt i kraft, og at det ikke er Rådets opgave at fortolke den.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Mikel Irujo Amezaga (H-0768/08)

Om: Sorte lister i medfør af forordning (EF) nr. 881/2002

Med Domstolens dom af 3. september 2008 (i de forenede sager C-402/05 P og C415/05 P) blev forordning (EF) nr. 881/2002⁽¹⁸⁾ ophævet for så vidt angår Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation.

Der henvistes i dommen til, "at de procedurer, der finder anvendelse, også skal give den berørte person tilstrækkelig lejlighed til at tale sin sag over for de kompetente myndigheder", hvad der ikke var tale om i det foreliggende tilfælde.

Kan Rådet garantere, at optagelsen af de personer, grupper og enheder, der er omfattet af bilaget til forordningen, finder sted under nøje overholdelse af borgernes og organisationernes grundlæggende rettigheder?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Jeg vil allerførst anfægte, at betegnelsen "sort liste" anvendes på de europæiske ordninger for sanktioner rettet mod enkeltpersoner og enheder tilhørende eller med tilknytning til al-Qaeda eller Taleban, der gennemfører de sanktionsbeslutninger, som FN's Sikkerhedsråds 1267-sanktionskomité har truffet. Det er en mekanisme, der håndhæver visse restriktioner, som har til hovedformål at forhindre terrorhandlinger. Listerne er velkendte og offentlige ligesom de foranstaltninger, der er forbundet med dem.

Rådet har noteret sig Domstolens dom af 3. september 2008 i de forenede sager vedrørende hr. Kadi og Al Barakaat Foundation. Med henblik på at overholde den ret til forsvar, som Domstolen sigter til, vil oplysningerne med begrundelser for opførelsen på listen over europæiske sanktioner rettet mod enkeltpersoner og enheder, der tilhører eller har tilknytning til al-Qaeda eller Taleban, blive meddelt til de berørte parter. Hr. Kadi og Al Barakaat Foundation vil således kunne fremsætte bemærkninger hertil.

Rådet vil også overveje ændringer af proceduren for gennemførelse i Europa af FN's sanktioner over for enkeltpersoner og enheder, der tilhører eller har tilknytning til al-Qaeda eller Taleban. Under alle omstændigheder vil Rådet sikre, at de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dommen, træffes inden for en rimelig tidsfrist.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Bernd Posselt (H-0771/08)

Om: Tidsplan for Eulex

I sit svar på min mundtlige forespørgsel H-0647/08⁽¹⁹⁾ gav Rådet udtryk for den holdning, at udstationeringen af Eulex-missionen ville forbedre situationen i det nordlige Kosovo afgørende. Hvorfor går det så langsomt med at få stationeret Eulex i alle dele af Kosovo? Hvordan ser tidsplanen ud indtil udgangen af dette år, og hvordan vil Eulex efter Rådets mening være fuldt funktionsdygtig og helt eller i vid udstrækning kunne afløse UNMIK?

⁽¹⁸⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

⁽¹⁹⁾ Skriftlig besvarelse af 23.9.2008.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Udstationeringen af Eulex er blevet forsinket på grund af processen med omstrukturering af UNMIK, som først blev besluttet i juni 2008. Desuden afhænger udstationeringen af missionen også af overdragelsen af lokaler og udstyr fra UNMIK. Principaftalen om denne overdragelse blev først indgået den 18. august, og gennemførelsen har gået utrolig langsomt på grund af komplekse administrative procedurer i både FN og EU.

Den 21. september besluttede Rådet at genoptage udstationeringen af missionen i ugentlige bølger på ca. 100 personer. I slutningen af oktober vil anmodningen om udstationering af integrerede politienheder (IPU'er) også blive sendt, så de kan indgå i missionen i slutningen af november. Endelig skal det personale, der er udvalgt til Eulex, og som for øjeblikket arbejder i UNMIK, overføres til missionen i slutningen af november.

Indtil videre er der stadig ca. 300 ledige stillinger. Medlemsstaterne og de fem bidragydende stater uden for EU er for nylig, i denne uge, igen blevet anmodet om at yde deres bidrag omgående for at udfylde de eksisterende huller. Rådet har også besluttet at indbyde en anden stat uden for EU, nemlig Canada, til at deltage i missionen.

Hvis udstationeringen går som planlagt, og hvis procedurerne for køb og overførsel af det nødvendige udstyr håndteres så hurtigt, som Rådet kræver, vil missionen i begyndelsen af december have indledende operationel kapacitet og kunne påtage sig sit ansvar i henhold til mandatet.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Gianluca Susta (H-0775/08)**Om: Skosagen**

I den sidste uge i september beslaglagde toldvæsenet i Italien 1 700 000 par sko. De beslaglagte sko bestod i forfalskede mærker, og 84 000 var oven i købet vildledende påtrykt "made in Italy". I mange af skoene har man konstateret en foruroligende procentdel af det kræftfremkaldende stof chrom-6.

Hvad mener Rådet om ovennævnte episode, og hvilke foranstaltninger agter det at træffe for at undgå lignende episoder? Agter Rådet at opfordre Kommissionen til hyppigere at indlede antidumpingprocedurer mod Kina? Anser Rådet det for nødvendigt at skærpe kvalitetsnormerne for produkterne ved at vedtage Kommissionens forslag til forordning om obligatorisk anvendelse af oprindelsesmærkning på varer importeret fra tredjelande af december 2005 (KOM(2005)0661)? Anser Rådet det for nødvendigt at opfordre Kommissionen til at fremsætte lovforslag og/eller skærpe den gældende lovgivning vedrørende sporbarhed og de hygiejnemæssige og sanitære normer for tekstilprodukter, skotøj, kosmetik, guldsmedeprodukter og andre varer produceret i landene uden for EU?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Forfalskning er en svøbe, der bringer de europæiske virksomheders konkurrenceevne og forbrugernes sundhed og sikkerhed i fare. I betragtning af fænomenets foruroligende omfang iværksatte det franske formandskab for nylig et initiativ i form af en resolution om en global europæisk plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, som Rådet (konkurrence) vedtog den 25. september. Således vil EU oprette et europæisk observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering baseret på de eksisterende strukturer i Kommissionen, der vil blive gjort en større indsats for at kommunikere med og informere forbrugerne, og der vil blive udviklet offentlig-private partnerskabsaftaler med henblik på at fremme samarbejdet mellem fagfolk.

Bekæmpelse af varemærkeforfalskning er afgørende for vores virksomheders konkurrenceevne. Derfor har Kommissionen og medlemsstaterne arbejdet på at opnå en multilateral handelsaftale om bekæmpelse af

varemærkeforfalskning (ACTA) med vigtige partnere, navnlig USA og Japan. Udkastet til aftale, som vil styrke det eksisterende internationale samarbejde, skal på længere sigt omfatte de vigtigste nye økonomier, deriblandt Kina. Alle bilaterale aftaler, som EU indgår med tredjelande, indeholder klausuler om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det internationale samarbejde vil også blive intensiveret i fora som WTO og gennem G8. Vi har allerede opnået gode resultater med USA's toldmyndigheder i form af store beslaglæggelser, og vi skal fortsætte arbejdet.

Der sker også forbedringer i Kina. Kineserne har revideret deres love og administrative bestemmelser og indført eksportkontrol. Selv om der stadig er mange udestående problemer i Kina – som vi vil være meget opmærksomme på – bør vi lykønske Kina med bestræbelserne på at få den relevante lovgivning vedtaget og gennemføre den effektivt. Det ventes, at vi kan vedtage en fælles handlingsplan for opkrævning af told på topmødet mellem EU og Kina den 1. december 2008.

Hvad angår antidumpingprocedurer, kræver anvendelsen af disse procedurer som bekendt først og fremmest en klage fra den berørte EF-erhvervsgren. Dernæst skal Kommissionen indlede en undersøgelse for at fastslå, om der virkelig er tale om dumping. Derfor er antallet af klager bestemmende for antallet af undersøgelser, og det skal virksomhederne gøres opmærksom på. Det er, som de selv har understreget i en ny undersøgelse om emnet, der er udført i Europa, beklageligt, at de nuværende procedurer er bureaukratiske, langsommelige og ofte tvetydige. Vi må ikke afholde virksomheder, der mener, at de er blevet skadet af konkurrencebegrænsende praksis, fra at henvende sig til EU's institutioner for at få genetableret loyal konkurrence. For at tilskynde dem til at gøre det er det utvivlsomt nødvendigt at hjælpe dem, at lette arbejdet og at strømline og fremskynde procedurerne, samtidig med at dumping bekæmpes hårdnakket, uanset hvor den hidrører fra.

Hvad angår mærkning af oprindelseslandet på importerede varer, har Det Europæiske Fællesskab endnu ikke nogen lovgivning om oprindelsesmærkning for industrivarer, der er importeret fra lande uden for EU ("made in"-mærkning). Under den høring, som Kommissionen iværksatte i 2004, oplyste nogle medlemsstater og flere interesserede parter (virksomheder, fagforeninger, forbrugere og andre institutioner), at de blev mere og mere bekymrede over det stigende antal vildledende og/eller svigagtige oprindelsesangivelser på importerede varer, og de anmodede om, at der blev udarbejdet regler, som gjorde det obligatorisk at anvende oprindelsesmærkning på importerede varer og/eller EU-varer. Det forslag, som Kommissionen forelagde i 2005, gjorde det muligt, i hvert fald delvist, at fastslå en vares oprindelse gennem toldbestemmelser. Som bekendt er de politiske og lovgivningsmæssige krav, der er nødvendige for at vedtage dette forslag, endnu ikke opfyldt. Det betyder selvfølgelig, at vi skal arbejde videre med spørgsmålet, for sådan et projekt kræver konsensus. Jeg vil også understrege, at Rådet har noteret sig den erklæring om oprindelsesmærkning, som Europa-Parlamentet vedtog i november 2007⁽²⁰⁾.

Hvad angår lovgivning om sporbarhed og hygiejnemæssige og sanitære normer, er det Kommissionens opgave at stille et forslag på dette område.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0778/08)

Om: Lægekontroller ved indvandreres indrejse og ophold på EU's territorium

Ifølge rapporten om sundhed og migration i EU fra det portugisiske Rådsformandskab (fra 2. halvår af 2007) lider indvandrere og flygtninge, som rejser ind i EU, i højere grad af smitsomme og andre sygdomme, som de enten medfører fra deres oprindelseslande, eller som de rammes af senere som følge af de pludselige miljøforandringer eller dårlige levevilkår i modtagerlandene.

Rådet bedes på baggrund af ovennævnte såvel som Rådets konklusioner fra december 2007 og den lokale befolknings bekymringer med hensyn til folkesundheden i de områder, som må tage imod strømmene af illegale flygtninge, oplyse følgende: Er der fastlagt eller er der planer om indførelse af en strategi på EU-plan om spørgsmålet om en helbreds kontrol af indvandrere ved deres indrejse samt behandling af deres helbredsproblemer under deres ophold? Hvilken politik følger medlemsstaterne for at beskytte helbredet hos de mennesker, som arbejder i modtagelsesfaciliteter for indvandrere?

⁽²⁰⁾ Erklæring 0075/2007.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet anerkendte betydningen af det spørgsmål, medlemmet har rejst, i sine konklusioner af 6. december 2007⁽²¹⁾ om sundhed og migration. I disse konklusioner opfordrede Rådet medlemsstaterne til at lette adgangen til sundhedspleje for migranter i overensstemmelse med gældende fællesskabsinstrumenter samt internationale og nationale instrumenter.

I de samme konklusioner påpegede Rådet, at artikel 152 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bestemmer, at Fællesskabet skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, og at Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet fuldt ud respekterer medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling og derfor kun kan supplere medlemsstaternes nationale politikker.

Der er ingen planer om en EU-strategi for helbredscontrollere ved indvandreres indrejse, da dette henhører under medlemsstaternes kompetenceområde.

Det er årsagen til, at der aldrig har været nogen specifik fællesskabslovgivning om beskyttelse af helbredet hos de mennesker, som arbejder i modtagelsesfaciliteter for indvandrere og flygtninge. Når det er sagt, er arbejdsgivere i henhold til direktiv 89/391/EØF⁽²²⁾, og navnlig direktivets artikel 6, forpligtede til at vurdere de risici, arbejdstagerne kan være udsat for, og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte deres sundhed og sikkerhed.

Desuden er migranternes helbred og deres adgang til sundhedspleje et område, som Rådet navnlig i sit seneste arbejde har beskæftiget sig med. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der blev vedtaget den 18. juni i år, fastsættes der:

– en forpligtelse til at tage hensyn til "den pågældende tredjelandsstatsborgers helbredstilstand" (artikel 5), når medlemsstaterne gennemfører direktivet

– et krav om, at medlemsstaterne i perioden frem til tilbagesendelsen sikrer migranter "akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom" (artikel 14), navnlig når de er frihedsberøvede (artikel 16).

Desuden indeholder forslaget til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, som er under behandling i øjeblikket, blandt de rettigheder, som tredjelandsstatsborgere skal have på lige fod med EU's borgere, et arbejdsmiljø, der er sikkert og ikke er sundhedsfarligt (artikel 12).

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Pedro Guerreiro (H-0781/08)

Om: Opretholdelse af produktionen og beskæftigelsen i EU-landenes tekstil- og beklædningssektor

Eftersom EU og Kina har indgået en aftale om en fælles ordning for kontrollen med og udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene, og fordi vi nærmer os den 31. december 2008, bedes Rådet oplyse, hvordan det har til hensigt at forebygge en situation efter 2008 svarende til situationen i 2005, der var karakteriseret ved en meget kraftig vækst i indførslen af tekstil- og beklædningsprodukter med oprindelse i Kina?

Vil Rådet foreslå en forlængelse af ordningen med dobbelt kontrol efter den 31. december 2008? Hvor omfattende var de vigtigste stigninger frem til 2008 i udførslen til EU af kategorier af tekstil- og

⁽²¹⁾ Dok. 15609/07.

⁽²²⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

beklædningsprodukter med oprindelse i Kina i absolutte tal, og var de omfattet af ordningen med dobbelt kontrol eller ej?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet er helt på det rene med, at gyldighedsperioden for aftalememorandummet mellem Kommissionen og det kinesiske handelsministerium om eksport af visse tekstilvarer og beklædningsgenstande er ved at udløbe. Det samme gælder Kommissionens forordning (EF) nr. 1217/2007, hvorefter eksporten af visse kinesiske varer til Fællesskabet blev overført til ordningen med dobbeltkontrol i løbet af 2008.

I almindelighed er det Kommissionen, der stiller Rådet forslag vedrørende den fælles handelspolitik. Rådet har endnu ikke modtaget nogen forslag fra Kommissionen om dette anliggende. Det lader i øvrigt til, at ingen europæiske virksomheder indtil videre har fremsat nogen anmodning.

Hvad angår mærkning af oprindelseslandet på importerede varer, har Det Europæiske Fællesskab endnu ikke nogen lovgivning om oprindelsesmærkning for industrivarer, der er importeret fra lande uden for EU ("made in"-mærkning).

Under den høring, som Kommissionen iværksatte i 2004, oplyste nogle medlemsstater og flere interesserede parter (virksomheder, fagforeninger, forbrugere og andre institutioner), at de blev mere og mere bekymrede over det stigende antal vildledende og/eller svigagtige oprindelsesangivelser på importerede varer, og de anmodede om, at der blev udarbejdet regler, som gjorde det obligatorisk at anvende oprindelsesmærkning på importerede varer og/eller EU-varer. Det forslag, som Kommissionen forelagde i 2005, gjorde det muligt, i hvert fald delvist, at fastslå en vares oprindelse gennem toldbestemmelser.

Som bekendt er de politiske og lovgivningsmæssige krav, der er nødvendige for at vedtage dette forslag, endnu ikke opfyldt. Det betyder selvfølgelig, at vi skal arbejde videre med spørgsmålet, for sådan et projekt kræver konsensus. Jeg vil også understrege, at Rådet har noteret sig den erklæring om oprindelsesmærkning, som Europa-Parlamentet vedtog i november 2007⁽²³⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Ryszard Czarnecki (H-0788/08)

Om: Økonomisk krise i Europa

Agter Rådet at indtage en holdning til den potentielt store økonomiske krise, der truer Europa, og hvad vil denne holdning i givet fald være?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Vores vigtigste opgave er naturligvis at reagere på finanskrisen. Vi har alle sammen – Rådet, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank – påtaget os vores ansvar.

Det Europæiske Råd har netop enstemmigt støttet den plan og de principper, der blev formuleret på topmødet med stats- og regeringscheferne for medlemsstaterne i euroområdet den 12. oktober i Paris. Nu har de 27 medlemsstater et klart svar og et velbegrundet udgangspunkt for at håndtere finanskrisen. Målet på kort sigt var netop at give EU mulighed for at træffe samordnede og sammenhængende foranstaltninger.

Vi er naturligvis ikke uvidende om krisens virkninger på økonomien og risiciene for vækstraten. På et uformelt møde i Nice i september og dernæst på mødet i Rådet (økonomi og finans) den 7. oktober fastsatte finansministrene udgangspunktet for en koordineret indsats som reaktion på den økonomiske afmatning. Der blev vedtaget konklusioner om spørgsmålet.

⁽²³⁾ Erklæring 0075/2007.

Med samme formål understregede Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008, at det var fast besluttet på at træffe de nødvendige foranstaltninger til at støtte væksten og beskæftigelsen. I den forbindelse gav det Kommissionen mandat til at udarbejde "passende forslag inden årets udgang, navnlig for at bevare det europæiske erhvervslivs internationale konkurrenceevne".

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Konstantinos Droutsas (H-0790/08)

Om: Tyrkiets overholdelse af international ret

Den tyrkiske hær har i de seneste dage foretaget nye luftangreb i regionen Avasin-Basian i det nordlige Irak og således øget spændingen på grænsen mellem Tyrkiet og Irak, hvilket udgør en overtrædelse af princippet om grænsernes ukrænkelighed, som er nedfældet i international ret, og hvilket har medført smertelige konsekvenser for befolkningerne i regionen.

Fordømmer Rådet disse nye tyrkiske angreb på et andet lands territorium, som krænker principperne i international ret om grænsernes ukrænkelighed?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

EU overvåger situationen meget nøje. I sine konklusioner af 10. december 2007 fordømte Rådet enhver form for terrorangreb og voldshandlinger på tyrkisk territorium, og det udtrykte sin solidaritet med det tyrkiske folk. Rådet støttede også Tyrkiets bestræbelser på at beskytte befolkningen og bekæmpe terrorismen under overholdelse af menneskerettighederne, grundlæggende frihedsrettigheder og international ret samt indsatsen for at bevare den regionale fred og stabilitet.

I en erklæring offentliggjort den 3. oktober 2008 fordømte formandskabet på det kraftigste PKK's angreb på en militær kontrolpost i den sydøstlige del af Tyrkiet. Formandskabet gentog også, at EU støttede Tyrkiet i dets kamp mod terrorisme.

I en tidligere erklæring offentliggjort den 25. februar 2008 anerkendte Rådets formandskab Tyrkiets behov for at beskytte sin befolkning mod terrorisme, men opfordrede samtidig Tyrkiet til at afstå fra enhver uforholdsmæssig militær aktion og til at respektere Iraks territoriale integritet, menneskerettighederne og retsstatsprincippet. Det opfordrede ligeledes Tyrkiet til at begrænse sine militære aktiviteter til dem, der er absolut påkrævede for at nå dets vigtigste mål – beskyttelse af den tyrkiske befolkning mod terrorisme.

Endvidere gentog Rådet, hvad angik det østlige og sydøstlige Tyrkiet, at der omgående måtte udarbejdes og gennemføres en samlet strategi, der kunne sikre områdets økonomiske, sociale og kulturelle udvikling.

Det er overordentlig vigtigt at styrke dialogen og samarbejdet mellem Tyrkiet og Irak for at løse dette problem. Rådet har opfordret den irakiske regering og Kurdistans regionalregering til at træffe passende foranstaltninger til at sikre respekten for den tyrkiske grænse og sørge for, at det irakiske territorium ikke anvendes til voldelige handlinger mod Iraks naboer. Irak og Tyrkiet undertegnede den 28. september 2007 en samarbejdsaftale om bekæmpelse af terrorisme, og det er inden for den ramme, at EU opfordrer til fortsat dialog og samarbejde mellem Tyrkiet og Irak.

EU gentager, at det er nødvendigt at intensivere dette samarbejde, så Iraks territorium ikke fungerer som en base for terrorvirksomhed mod Tyrkiet.

Alt dette viser, at EU fortsat vil overvåge situationen nøje og presse på for, at der findes en løsning baseret på samarbejde mellem Tyrkiet og Irak.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Hans-Peter Martin (H-0791/08)**Om: Rådets forberedende organer**

Ud over Coreper har Rådet 163 forberedende organer. Der fandt i alt 4 183 møder sted i de forberedende organer i 2007.

Er møderne i de forberedende organer åbne for offentligheden eller for medlemmer af Europa-Parlamentet? Bliver tid og sted for disse møder offentliggjort? Findes der protokoller fra møderne? Er der kun én deltager pr. medlemsstat ved møderne? Hvilke andre personer deltager i møderne? Hvad var det højeste og det laveste antal deltagere ved et sådant møde i 2007? Gøres der brug af simultantolke ved disse møder?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Jeg kan konstatere, at dette spørgsmål følger op på den skriftlige forespørgsel, som medlemmet fremsatte til Rådet den 30. juni 2008, og som blev besvaret meget indgående i september⁽²⁴⁾. Det var faktisk dette svar fra Rådet, der satte hr. Martin i stand til at stille yderligere syv spørgsmål, som jeg vil besvare i dag. De drejer sig om:

1) Rådets forberedende organers møders åbning for offentligheden, 2) offentliggørelse af visse oplysninger om disse møder, 3) adgang til protokoller, 4) antallet af deltagere, 5) mulig deltagelse af andre personer end repræsentanter for medlemsstaterne i møderne, 6) fremmøde og 7) brugen af tolke ved disse møder.

Jeg vil allerførst påpege, at forhandlinger i Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i Rådets forretningsorden og på de betingelser, der er fastsat i disse bestemmelser, er tilgængelige for offentligheden, når Rådet optræder som medlovgiver sammen med Europa-Parlamentet under den fælles beslutningsprocedure. I andre tilfælde kan Rådets arbejde være tilgængeligt for offentligheden, hvis Rådet træffer beslutning herom. Det gælder navnlig Rådets forhandlinger om vigtige lovgivningsforslag, som ikke vedtages under den fælles beslutningsprocedure, og offentlige debatter om vigtige spørgsmål, der vedrører EU's og dets borgeres interesser.

Bortset fra disse tilfælde er Rådets forhandlinger ikke åbne for offentligheden. Det samme gælder arbejdet i alle Rådets forberedende organer (Coreper, udvalg og arbejdsgrupper). Som følge heraf er deltagelsen i Rådets møder og møderne i dets forberedende organer begrænset til repræsentanter for medlemsstaterne og bemyndigede tjenestemænd. I henhold til artikel 5 i Rådets forretningsorden indbydes Kommissionen til at deltage i Rådets samlinger og dets forberedende organers møder. Det samme gælder Den Europæiske Centralbank i de tilfælde, hvor den udøver sin initiativret. Når det er sagt, kan Rådet i det enkelte tilfælde træffe anden afgørelse, og således kan det undtagelsesvis ske, at repræsentanter for andre fællesskabsinstitutioner eller -organer bliver anmodet om at deltage i Rådets eller dets forberedende organers møder afhængigt af det emne, der drøftes, og formålstjenlighed.

Det er let at få adgang til praktiske oplysninger om Rådets og dets forberedende organers møder, eftersom de offentliggøres på Rådets websted under "Dokumenter – Åbenhed i lovgivningsarbejdet – Tidsplaner og dagsordener".

I forretningsordenen fastsættes det, at der skal udarbejdes protokoller for rådsmøder. Det gælder ikke de forberedende organer. Rådets forberedende organers vigtigste aktiviteter fremgår dog af Rådets arbejdsdokumenter, som uddeles til medlemsstaternes repræsentanter og arkiveres i det offentlige register over rådsdokumenter.

Normalt er der en eller to repræsentanter pr. medlemsstat til stede ved behandlingen af et bestemt punkt på dagsordenen. På nogle møder kan antallet være større, såfremt lokaleforholdene tillader det.

I langt de fleste tilfælde deltager repræsentanterne for samtlige medlemsstater og Kommissionen i de forberedende organers møder.

(24) Skriftlig forespørgsel E-3908/08, dok. 12141/08.

Endelig kan jeg oplyse, at tolkningen foregår i overensstemmelse med bestemmelserne i generalsekretærens/den højtstående repræsentants afgørelse nr. 111/07 af 23. juli 2007.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Laima Liucija Andrikiene (H-0792/08)

Om: Separat EU-budgetpost til EU's strategi for Østersøområdet

Kan Rådet i forbindelse med EU's budgetprocedure for 2009 oplyse, hvilken holdning det har til en separat budgetpost for gennemførelsen af EU's strategi for Østersøområdet (som skulle indføres fra 2009 og videreføres de efterfølgende år), sådan som det blev fremført i EP's beslutning P6_TA(2006)0494 af 16. november 2006 om en Østersøstrategi inden for den nordlige dimension, hvor Europa-Parlamentet efterlyste en separat EU-budgetpost for Østersøstrategien?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet er enig med medlemmet i, at det er vigtigt at udvikle en strategi for Østersøområdet. Det skal understreges, at Det Europæiske Råd den 14. december 2007 opfordrede Kommissionen til at fremlægge en EU-strategi for Østersøområdet senest i juni 2009.

Rådet undersøger altid Europa-Parlamentets holdning meget nøje, og det vil det naturligvis også gøre i forbindelse med andenbehandlingen af budgettet for 2009. Hvis Europa-Parlamentet vedtager et ændringsforslag om spørgsmålet under førstebehandlingen af budgettet for 2009 den 23. oktober 2008, vil Rådet naturligvis indtage en holdning til det under sin andenbehandling af budgettet den 21. november 2008.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 54 af Giovanna Corda (H-0718/08)

Om: Manglende gennemførelse af forordningen om luftfartspassagerers rettigheder

På trods af, at Kommissionen inden for de seneste år har taget indtil flere initiativer, herunder især informationsskrivelsen med svar på visse konkrete spørgsmål om gennemførelsen i national ret af de mest omstridte bestemmelser i forordning (EF) nr. 261/2004⁽²⁵⁾ om luftfartspassagerers rettigheder i tilfælde af aflysning, boardingafvisning eller lange forsinkelser, fortsætter luftfartsselskaberne med at omgå forordningen ved at bøje begreberne "force majeure" og "usædvanlige omstændigheder" således, at de ikke behøver stå til ansvar over for skadelidte passagerer.

Påtænker Kommissionen, i lyset af at dialogen med luftfartsselskaberne og selskabernes selvregulering har spillet fallit, omsider at indføre hårde sanktioner eller ændre forordningen med henblik på at beskytte skadelidte europæiske borgere?

Svar

(FR) Kommissionen erklærede i sin meddelelse fra april 2007⁽²⁶⁾, at de interesserede parter (nationale myndigheder og luftfartsselskaber) skulle have en passende tidsfrist, så aftaler, som de havde indgået, kunne nå at give resultater.

⁽²⁵⁾ EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1.

⁽²⁶⁾ KOM(2007)0168.

EF-Domstolen vil om kort tid afsige domme om en række præjudicielle spørgsmål, der forekommer i en enkelt sag, som skal kaste lys over flere stridspunkter i forordningen⁽²⁷⁾, deriblandt begrebet "usædvanlige omstændigheder". Den nye dom vil hjælpe de interesserede parter med at forbedre definitionen af dette begreb.

Kommissionen opretholder regelmæssige forbindelser med de nationale myndigheder for at overvåge anvendelsen af forordningen. Den er særlig interesseret i, hvordan disse organer følger op på passagerernes klager. Kommissionen er også meget opmærksom på overholdelsen af de frivillige aftaler, som de nationale myndigheder og luftfartsselskaberne indgik i slutningen af 2007.

Inden årets udgang vil Kommissionen analysere de oplysninger, den råder over⁽²⁸⁾, for at vurdere, om disse frivillige aftaler i tilstrækkelig grad har rettet op på de konstaterede mangler i forbindelse med anvendelsen af forordningen.

Den vil informere de øvrige institutioner om resultaterne af vurderingen i en meddelelse, som den forventer at udstede i første kvartal af 2009, hvor der også vil være anført eventuelle yderligere foranstaltninger, som bør træffes.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Robert Evans (H-0722/08)

Om: Bevægelseshæmmede passagerer

Hvilke forhandlinger har Kommissionen deltaget i med de relevante myndigheder i de 27 medlemsstater med henblik på at overvåge gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly?

Overvejer Kommissionen at stille forslag til anden lovgivning om adgang for handicappede på transportområdet?

Svar

(FR) Passagerers rettigheder er en af de vigtigste opgaver for kommissæren med ansvar for transport. Det er et område, hvor EU kan træffe specifikke foranstaltninger og indvirke positivt på borgernes tilværelse. Det gælder alle transportformer.

Inden for lufttransport trådte alle bestemmelserne i forordningen om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder i kraft i juli 2008. Der var en overgangsperiode på to år fra vedtagelsen af forordningen, som nu er udløbet.

Kommissionen er tilfreds med, at alle operatører i sektoren, navnlig luftfartsselskaber og europæiske lufthavne, har været meget involverede, så det kunne sikres, at forordningen blev en succes.

Kommissionen er ikke i tvivl om, at de nationale myndigheder vil engagere sig i samme grad. Den overvåger allerede deres arbejde meget nøje gennem hyppige kontakter.

I december 2008 vil kommissæren med ansvar for transport personligt åbne det første arbejds møde med de nationale myndigheder i Bruxelles. Målet er at kortlægge de indledende vanskeligheder forbundet med gennemførelsen af forordningen og sammen finde ud af, hvordan problemerne løses.

Mødet bliver udgangspunktet for en proces, som forhåbentlig bliver frugtbar. Det siger sig selv, at Kommissionen, hvis problemerne fortsætter, vil påtage sig sit ansvar og om nødvendigt bruge de midler, som den råder over i henhold til traktaten.

For togpassagerers vedkommende vil den forordning, der træder i kraft den 3. december 2009, bl.a. garantere ikkediskriminerende adgang til jernbanetransport for handicappede og bevægelseshæmmede passagerer.

⁽²⁷⁾ C-402/07 og C-432/07, offentlig høring fandt sted den 24. september 2008.

⁽²⁸⁾ Herunder de oplysninger, som medlemsstaterne har givet, de mange klager, som Kommissionen og netværket af europæiske forbrugercentre har behandlet, hændelser, som medlemmer af Europa-Parlamentet har nævnt i deres skriftlige forespørgsler, resultater af eksterne undersøgelser bestilt af Kommissionen og oplysninger fra de interesserede parter.

Hvad angår sørejser og busbefordring, vil Kommissionen inden udgangen af 2008 foreslå lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, som omfatter ikkeforskelsbehandling og bistand, vil udgøre en vigtig del af hvert af disse forslag, som også vil omfatte følgende punkter: et forsikringssystem for operatører, bistand i tilfælde af aflysning eller forsinkelse, behandling af klager og klagemuligheder og oplysninger til passagerer.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Avril Doyle (H-0726/08)

Om: Toldfri varer og sikkerhedsforanstaltninger

Der rapporteres stadig om, at flypassagerer, som kommer fra tredjelande og foretager transit i storlufthavne i EU, får deres toldfrit indkøbte varer konfiskeret.

Kan Kommissionen forelægge en fornyet redegørelse for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 915/2007⁽²⁹⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003⁽³⁰⁾ om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed?

Svar

Siden Kommissionens forordning (EF) nr. 915/2007⁽³¹⁾ trådte i kraft, har en række tredjelande udtrykt ønske om at få en undtagelse fra Fællesskabets almindelige regler om væsker, aerosoler og geléer. Denne forordning giver mulighed for en undtagelse fra begrænsningerne vedrørende væsker, aerosoler og geléer, som passagerer har købt i afgiftsfrie butikker i lufthavne i tredjelande, forudsat at visse betingelser er opfyldt. På tredjelandes forespørgsel har Kommissionen informeret om de betingelser, der omgående skal opfyldes.

Indtil videre har to lande fuldført denne procedure, nemlig Singapore og Kroatien. Som følge heraf er væsker, der er købt i syv lufthavne i disse to lande, undtaget fra beslaglæggelse ved sikkerhedspunkter i fællesskabslufthavne (hvis væsken medbringes i en sikkerhedstaske, og der også er tilfredsstillende bevis for, at den er købt på airside i lufthavnen inden for de seneste 36 timer).

Kommissionen fører en aktiv dialog med andre tredjelande for at undersøge, om antallet af lufthavne, der er undtaget, kan udvides, uden at det bringer sikkerheden i Fællesskabets lufthavne i fare.

Kommissionen ønsker at ophæve forbuddet mod væsker i håndbagage, så snart det er teknisk muligt at placere maskiner i lufthavne, som hurtigt kan analysere indholdet af forseglede flasker for at fastslå, om de indeholder flydende eksplosive stoffer. Efter en høring af erhvervslivet og medlemsstaterne håber Kommissionen, at det kan ske inden april 2010.

Indtil den slags udstyr findes, mener Kommissionen dog, at de gældende regler om væsker i håndbagage skal fastholdes for at sikre EU-borgernes beskyttelse og undgå risiko for terrorangreb ved hjælp af flydende eksplosive stoffer i fly.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Colm Burke (H-0727/08)

Om: Færgeforbindelsen mellem Swansea og Cork

Færgeforbindelsen mellem Swansea og Cork udgjorde en vigtig forbindelse mellem økonomierne i Sydirland og Wales. Den var af enorm merværdi for turismeerhvervet i begge regioner og førte også til en reduktion af CO2-emissionerne, idet den fjernede godstransport fra vejene.

⁽²⁹⁾ EUT L 200 af 1.8.2007, s. 3.

⁽³⁰⁾ EUT L 89 af 5.4.2003, s. 9.

⁽³¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 915/2007 af 31. juli 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed.

Denne forbindelse blev lukket i 2006, uden at der på grund af tjenesteudbyderens økonomiske situation på kort sigt forelå eksplicitte planer om at genetablere den.

Derfor bedes Kommissionen svare på, om det inden for rammerne af reglerne om statsstøtte ville være muligt for den irske regering at støtte en genetablering af ruten i de første tre år af dens drift? Denne forespørgsel har udgangspunkt i rutens enorme merværdi i form af offentlig transport, støtte til turismeerhvervet og nedbringelse af miljøpåvirkningen set i forhold til alternativer som f.eks. godstransport på vej og flytrafik.

Svar

En medlemsstat kan frit indgå kontrakter om offentlig tjeneste på skibsruter enten i medlemsstaten selv eller mellem den og en anden medlemsstat, som det er tilfældet i medlemmets spørgsmål, forudsat at disse kontrakter er i overensstemmelse med forordningen om cabotagesejlads (Rådets forordning (EØF) Nr. 3577/92) og opfylder de fire kriterier i Altmark-dommen. I så fald vil de pågældende kontrakter ikke blive betragtet som statsstøtte som omhandlet i traktaten. Den virksomhed, der skal opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, udvælges inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, og hvis det ikke er tilfældet, skal den nødvendige kompensations størrelse fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler, ville have. Kontrakter om offentlig tjeneste er ofte blevet tildelt på grundlag af offentlige udbud for ikke at falde ind under statsstøttereglerne. Ellers er kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste underkastet traktatens regler om statsstøtte og i denne sag EU-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren, navnlig afsnit 10 om etableringsstøtte til nærskibsfart.

Desuden kan medlemsstaterne yde støtte til redere ved etablering af en ny skibsrute, efter at Kommissionen, som har fået meddelelse om den påtænkte støtte, har truffet en afgørelse, der tillader det. I henhold til EU-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren⁽³²⁾ kan etableringsstøtte betragtes som forenelig med fællesmarkedet, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Jim Higgins (H-0729/08)

Om: Europæisk charter om trafiksikkerhed

Det europæiske charter om trafiksikkerhed har været en stor succes for EU, og det har vist, at lokalsamfund og virksomheder er parate til at tage del i at hjælpe til med at nedbringe antallet af trafikdræbte. De indsendte planer i forbindelse med chartret om trafiksikkerhed udløber i 2010. Vil Kommissionen på den baggrund samarbejde med de undertegnende parter om og opmuntre dem til at foretage en evaluering af deres ordninger, så de kan forlænges som en del af den næste trafiksikkerhedsstrategi?

Svar

Kommissionen er enig med medlemmet i, at det europæiske charter om trafiksikkerhed er en stor succes. Der er indtil videre registreret 1 130 undertegnende parter, og tallet stiger støt.

I første fase fra 2004 til 2007 var det hovedmålet at skabe et "charterfællesskab", der engagerede civilsamfundet i trafiksikkerhedsaktioner. Denne fase fik alle lande og alle civilsamfundets sektorer til at forpligte sig.

I anden fase, der slutter i 2010, er det hovedmålet at oprette et netværk til udveksling af bedste praksis mellem medlemmerne og at tilskynde til en systematisk evaluering af de aktioner, der er gennemført for at opnå mere effektive forpligtelser.

Charterinitiativet vil naturligvis blive evalueret for hele perioden 2004-2010.

Alligevel regner Kommissionen ikke med at afslutte dette initiativ i 2010. Tværtimod forventer den, at civilsamfundet i almindelighed og chartrets underskrivende parter i særdeleshed vil deltage i den offentlige høring, der bliver iværksat med henblik på at forberede det fjerde europæiske handlingsprogram for trafiksikkerheden.

⁽³²⁾ EUT C 13 af 17.1.2004, s. 3.

Med deres bidrag og med evalueringen af charteraktionerne kan den kommende Kommission træffe beslutning om initiativets fortsættelse og nye indhold.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Silvia-Adriana Țicău (H-0735/08)

Om: Anlæg af rastepladser og sikre parkeringspladser for chauffører, der udfører godstransport

Vejtransport udgør 72,2 % af den samlede landbaserede transport af varer inden for EU. Europæisk vejtransport beskæftiger ca. 600 000 virksomheder og 4,5 mio. ansatte. Heraf fremgår sektorens betydning for den økonomiske udvikling i EU. Under disse omstændigheder bliver færdselssikkerheden og forbedringen af chaufførernes sociale forhold overordentlig vigtige. EU-reglerne kræver overholdelse af visse bestemmelser vedrørende chaufførernes køretid, arbejdstid og hviletid. Antallet af sikre parkeringspladser er imidlertid utilstrækkeligt. Ifølge statistikker fra indberetningstjenesten for hændelser er de årlige tab som følge af tyveri af transporteret gods i EU på 8,2 mia. EUR, og 70 % af de indberettede hændelser finder sted under parkering.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke fællesskabsforanstaltninger og -projekter der er planlagt med henblik på opførelse af sikre parkeringspladser, navnlig i Rumænien og Bulgarien, og hvordan de er afspejlet i EU-budgettet?

Svar

Kommissionen er enig med medlemmet i, at manglen på rastepladser og sikre parkeringspladser er et problem for den europæiske transportsektor og den logistiske sektor. Men i henhold til subsidiaritetsprincippet skal den tekniske planlægning i forbindelse med udvikling af transportinfrastruktur udføres i medlemsstaterne og hovedsageligt på lokalt eller regionalt plan.

Desværre har ikke alle medlemsstater truffet alle de nødvendige foranstaltninger, og derfor kan erhvervschauffører stadig på visse dele af vejnettet have problemer med at finde passende rastepladser, når der er behov for det.

For at gøre medlemsstaterne opmærksom på den problematiske situation og for at fremme investeringer, der kan forbedre situationen, iværksatte Kommissionen i 2007 med Parlamentets støtte et pilotprojekt med det formål at udvikle fem sikre rastepladser langs det transeuropæiske vejnet, der kan tjene som modeller til udveksling af bedste praksis. Det første modelområde blev overdraget til chauffører allerede i juni 2008 (<http://www.setpos.eu>). I et opfølgningsprojekt skal standarderne for kategorisering af parkeringsområder udvikles.

Endvidere tog Kommissionen initiativ til at foreslå et nyt direktiv om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed. Direktivet vil forpligte medlemsstaterne til at sørge for sikre parkeringspladser, når de planlægger og gennemfører vejinfrastrukturprojekter for at udvikle det transeuropæiske vejnet. Parlamentet og Rådet vedtog for nylig direktivet⁽³³⁾.

Desuden kan medlemsstater, som er berettigede til midler fra Samhørighedsfonden og strukturfondene, søge Fællesskabet om finansiel støtte til at forbedre deres transportinfrastruktur. I forbindelse med forberedelsen af en grønbog om den fremtidige politik for det transeuropæiske net, som skal vedtages i begyndelsen af 2009, undersøger Kommissionen også, hvordan udvikling af hensigtsmæssige parkeringsområder kan fremmes.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Sarah Ludford (H-0739/08)

Om: Grænseoverskridende retsforfølgelse for færdselsforseelser

Med den stigende interesse blandt Europas byer og regioner for forskellige typer road pricing og grønne zoner, hvilke tiltag vil Kommissionen iværksætte for at fremme grænseoverskridende retsforfølgelse af udenlandske bilister, der ikke overholder disse ordninger? Erkender Kommissionen, at det er afgørende for

⁽³³⁾ COD/2006/0182.

borgernes accept af disse ordninger, at der er en effektiv håndhævelsesordning, der gælder ligeligt for alle førere?

Svar

Den 19. marts 2008 foreslog Kommissionen et direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafikssikkerhedsområdet⁽³⁴⁾. Formålet med denne lovgivning er at nedbringe antallet af trafikdræbte betydeligt gennem bedre retshåndhævelse af færdselsregler. På den baggrund er forslaget anvendelsesområde begrænset til de fire mest farlige forseelser, nemlig hastighedsoverskridelser, spirituskørsel, kørsel uden sikkerhedssele og kørsel over for rødt lys. Det omfatter ikke andre forseelser, som ikke vedrører sikkerhed. Hvad angår grønne zoner og road pricing for private køretøjer (administrative afgifter eller trængselsafgifter, navnlig i byområder), er der ingen fællesskabskompetence, og der er ingen specifikke fælles bestemmelser om lavemissionszoner eller miljøzoner på fællesskabsplan. Ikke desto mindre følger Kommissionen nøje det stigende antal initiativer, der tages på nationalt, regionalt og lokalt plan. Målet er at sikre, at en retfærdig gennemførelse af de gældende regler ikke fører til forskelsbehandling af udenlandske brugere, der måtte køre ind i disse områder. Spørgsmålet vil blive behandlet i den kommende handlingsplan for mobilitet i byer, som Kommissionen vedtager inden udgangen af 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Krzysztof Hołowczyc (H-0763/08)

Om: Forbedring af sikkerhedsniveauet for trafikanter

Den forhøjede levestandard og moderniseringen af transportmidlerne medfører nye typer af køretøjer på vejene. Det gælder bl.a. de såkaldte "quads", som pludselig er vundet frem i medlemsstaterne. Hvad angår disse, findes der imidlertid i visse medlemsstater endnu ikke en passende lovgivning for indregistrering, anvendelse på og adgang til vejene. Derfor køres disse køretøjer af og til af børn, der hverken har den krævede tilladelse eller evne dertil. Der sker mange ulykker, i hvilke både føreren og andre personer mister livet.

Hvad kan Kommissionen gøre for at foretage en passende revision af trafiklovgivningen i medlemsstaterne med henblik på at tage hensyn til forekomsten af nye transportmidler med udgangspunkt i EF-traktatens artikel 71, stk. 1, litra c), Kommissionens meddelelse om et europæisk handlingsprogram for trafikssikkerheden (KOM(2003)0311) og hvidbogen med titlen "Den europæiske transportpolitik frem til 2010 – De svære valg" (KOM(2001)0370)?

Svar

Kommissionen deler medlemmets bekymringer over de såkaldte quads, som kan være farlige, hvis de anvendes forkert.

Problemet skal ses ud fra flere synsvinkler: typegodkendelsen af quads, retten til at føre den slags køretøjer, adgangen til offentlig vej, kontrol af ulovlig adfærd og sanktionspålæggelse.

Hvad angår typegodkendelse, bliver den gældende EU-lovgivning⁽³⁵⁾ sandsynligvis revideret. For øjeblikket undersøger Kommissionen det mulige indhold af en sådan revision, som ventes foretaget i 2009. Det kan føre til en mere omfattende ramme for typegodkendelse af disse køretøjer.

Med hensyn til kørekort omfatter den gældende EU-lovgivning ikke kørsel med quads. Det skyldes den manglende harmonisering af nationale bestemmelser om quads. Når situationen er afklaret i kraft af nævnte lovgivning om typegodkendelse, og især når egenskaberne for quads, som må køre på offentlig vej, er fastsat, kan quads blive omfattet af direktivet om kørekort.

Spørgsmålene om adgang til offentlig vej og tilrettelæggelse af kontrol af ulovlig adfærd og sanktioner i forbindelse hermed henhører under medlemsstaternes kompetenceområde.

⁽³⁴⁾ KOM(2008)0151: forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafikssikkerhedsområdet.

⁽³⁵⁾ Direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer – der også finder anvendelse på firhjulede motordrevne køretøjer.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Bernd Posselt (H-0772/08)**Om: Brenner-basistunnelen**

Kan Kommissionen oplyse om den aktuelle status på budgetforslaget vedrørende Brenner-basistunnelen, og hvilke følger det har for tidsplanen for dette prioriterede projekt?

Svar

(FR) Finansieringsplanen for Brenner-basistunnelen befinder sig i den endelige og afgørende fase. De to medlemsstater Østrig og Italien har givet et fast politisk tilsagn om at gennemføre dette projekt, som er en del af det prioriterede projekt "Berlin-Palermo". Dette tilsagn har allerede givet sig udslag i, at de to medlemsstater sammen har anmodet om Fællesskabets medfinansiering under TEN-T-budgettet. Denne medfinansiering, som Kommissionen traf beslutning om efter høring af Parlamentet, beløber sig til 786 mio. EUR for perioden 2007-2013 og supplerer betydelige nationale beløb. 50 % af Fællesskabets medfinansiering vil blive brugt på forskning, og 27 % på anlægsarbejde.

Gennemførelsen af finansieringsplanen sker sideløbende med projektets udvikling. Indtil videre har medlemsstaterne foretaget forundersøgelser, bl.a. af forsøgstunneller. De procedurer, som vil føre til, at der udstedes en planlægningstilladelse for basistunnelen, har været i gang siden marts 2008, og det er planen, at projektet skal iværksættes i begyndelsen af 2009. På det tidspunkt skal de to medlemsstater have indarbejdet Brenner-basistunnelprojektet i deres flerårige programmer, og de skal have stillet faste garantier for fuldførelsen af arbejdet.

Kommissionen har sammen med den europæiske koordinator, professor Karel Van Miert, som Kommissionen udpegede i juli 2005, altid understreget, hvor vigtigt det er, at de to medlemsstater afgiver de nødvendige garantier. Transportkommissæren er personligt overbevist om, at disse garantier vil være på plads i foråret 2009. Der er virkelig sket fremskridt med projektet og med forbindelseslinjerne til tunnelen, og i begyndelsen af oktober 2008 inspicerede kommissæren selv det igangværende arbejde og navnlig forbindelseslinjerne til tunnelen.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af David Martin (H-0780/08)**Om: Kommissionens undersøgelse af den støtte, der er udbetalt til skotske færgeselskaber**

Er Kommissionen i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for helt at kunne færdiggøre sin undersøgelse af den støtte, der er ydet til de skotske færgeselskaber Northlink og CallMac?

Ved Kommissionen, hvornår resultaterne af undersøgelsen vil foreligge?

Svar

(FR) Kommissionen har modtaget en meget stor mængde dokumenter og bidrag fra Det Forenede Kongeriges myndigheder og fra mange interesserede parter. Alle disse oplysninger bliver for øjeblikket behandlet.

Formelle undersøgelsesprocedurer varer gennemsnitligt 18 måneder, men kan vare længere ved vanskelige sager. Kommissionen vil imidlertid gøre sit yderste for at træffe en endelig afgørelse hurtigst muligt. Afgørelsen vil indeholde en redegørelse for resultaterne af den undersøgelse, der blev indledt den 16. april 2008. Den dag, afgørelsen vedtages, udstedes der en pressemeddelelse, og afgørelsen offentliggøres efterfølgende i en ikkefortrolig udgave af Den Europæiske Unions Tidende.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Manolis Mavrommatis (H-0784/08)**Om: Kompensation til luftfartspassagerer i tilfælde af aflysning**

Efter at have kontaktet de største europæiske luftfartsselskaber har jeg konstateret, at den forventede kompensation i medfør af forordning (EF) nr. 261/2004⁽³⁶⁾ om "rettigheder for europæiske luftfartspassagerer" aldrig bliver tildelt. Dette skyldes, at de tre vigtigste årsager til aflysning af en flyvning, dvs. aflysning på grund af strejke blandt medarbejderne i selskabet eller lufthavnen, aflysning på grund af tekniske fejl ved flyet og aflysning på grund af vejrforhold, bortforklars af selskaberne som usædvanlige omstændigheder og er derfor udelukket fra forpligtelsen til at betale passagererne erstatning (på basis af kilometerafstande). Således fungerer de undtagelser fra bestemmelserne om passagerernes rettigheder, som Kommissionen har indført, som en udvej for selskaberne, så de kan undgå at kompensere passagererne.

Finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at fastsætte en klar definition af "usædvanlige omstændigheder" i forbindelse med aflysning af en flyvning, hvor det fastsættes nøjagtigt, hvornår passagerer skal modtage kompensation?

Hvordan beskyttes passagererne egentlig i sidste ende, når det selv ifølge passagerernes såkaldte "rettigheder" viser sig, at selskaberne beskyttes mere?

Svar

(FR) Formålet med forordningen om luftfartspassagerers rettigheder er frem for alt at give forsinkede passagerer tilstrækkelig bistand og information her og nu, så de kan ankomme hurtigst muligt og på bedst mulig måde til deres destination. Den kompensation, der er fastsat i forordningens artikel 5, berører faktisk kun meget få passagerer i forhold til antallet af flypassagerer, der oplever problemer på rejser.

Den europæiske lovgiver foretrak ikke at medtage udtrykket "usædvanlige omstændigheder" som en udtømmende definition i forordningens tekst. Det gav anledning til, at luftfartsselskaberne og medlemsstaterne fortolkede bestemmelserne forskelligt, hvilket Kommissionen er helt klar over.

Det er grunden til, at Kommissionen bl.a. drøftede dette spørgsmål med luftfartsselskaberne og kontrolorganerne i over et år og udarbejdede en række spørgsmål og svar vedrørende begrebet "usædvanlige omstændigheder". De retningslinjer, som Kommissionen foreslår i dette dokument, der er offentligt tilgængeligt⁽³⁷⁾, er blevet drøftet med medlemsstaterne, som har accepteret dem.

Ikke desto mindre er det EF-Domstolen og ikke Kommissionen, der skal fortolke lovteksterne, når det er nødvendigt. Desuden vil EF-Domstolen træffe afgørelse om dette spørgsmål om kort tid (sandsynligvis i begyndelsen af 2009) inden for rammerne af to præjudicielle spørgsmål. Dernæst vil Kommissionen undersøge, om EF-Domstolens fortolkning er tilstrækkelig til, at de omstændigheder, der kan betragtes som usædvanlige, kan defineres utvetydigt.

Medlemmet bedes sende Kommissionen alle de oplysninger, han råder over, der gør det muligt at bevise den gentagne urimelige adfærd fra luftfartsselskabers side, som han klager over, og medlemsstaternes fejlagtige anvendelse af forordningen.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Claude Moraes (H-0704/08)**Om: Udvidelse af lufthavne i EU**

Kommissionen bedes på baggrund af sine tilsagn om at ville mindske de miljømæssige følger af den hurtigste vækst i lufttrafikken og sin henstilling om en bedre udnyttelse af den eksisterende lufthavnskapacitet klarlægge sin holdning til den foreslåede udvidelse af lufthavnen Heathrow i Det Forenede Kongerige.

Endvidere bedes Kommissionen oplyse, hvilke planer den har om at forene de tilsyneladende modstridende mål med hensyn til en mindskelse af "kapacitetskrisen" i lufthavnene i EU og overholdelse af de strenge

⁽³⁶⁾ EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1.

⁽³⁷⁾ www.apr.europa.eu

miljømål som f.eks. dem, der er fastsat i Kyoto-protokollen og direktiv 2008/50/EF⁽³⁸⁾ om luftkvaliteten og renere luft.

Svar

Beslutningen om udvidelse af Heathrow henhører under medlemsstatens kompetenceområde. Kommissionen forventer, at al relevant fællesskabslovgivning overholdes under forberedelsen og gennemførelsen af beslutningen. Det betyder f.eks. opfyldelse af forpligtelserne i VVM-direktiv 85/337/EØF⁽³⁹⁾ og direktiv om strategiske miljøvurderinger 2001/42/EF⁽⁴⁰⁾ og overholdelse af miljøstandarder som dem, der er fastsat i direktiverne om luftkvalitet (direktiv 1999/30/EF⁽⁴¹⁾, som afløses af direktiv 2008/50/EF⁽⁴²⁾).

Hvad angår luftfartens indvirkning på klimaændringerne, har Kommissionen valgt en bred tilgang til løsning af problemerne vedrørende af luftfartsemissioner, herunder forbedring af lufttrafikstyringssystemerne og inddragelse af luftfart i emissionshandelsordningen⁽⁴³⁾.

Initiativet vedrørende det fælles europæiske luftrum og SESAR⁽⁴⁴⁾ vil forbedre det europæiske lufttrafikstyringssystems effektivitet.

Rådet og Parlamentet er for nylig nået til enighed om lovgivning om at inddrage luftfartssektoren i EU's emissionshandelsordning. Denne politik skal føre til, at luftfartsindustrien forvalter CO₂-emissionerne mere effektivt, og vil sikre, at luftfartssektoren bidrager til den indsats, som andre sektorer gør for at reducere emissionerne.

Beslutninger om specifikke foranstaltninger til sikring af overholdelse af luftkvalitetsstandarderne i nærheden af EU's lufthavne henhører under medlemsstaternes kompetenceområde. Kommissionen hjælper medlemsstaterne med at overholde standarderne ved at udvikle og håndhæve fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af emissioner ved kilden (se Kommissionens erklæring, der er vedlagt offentliggørelsen af direktiv 2008/50/EF i EUT). Endvidere støtter Kommissionen under syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling yderligere forskning i, hvordan flys, køretøjers og transportinfrastrukturs miljøvirkning kan mindskes, og den undersøger luftforurenings, også transportrelateret luftforurenings, indvirkning på menneskers sundhed⁽⁴⁵⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Liam Aylward (H-0706/08)

Om: Ny detaljeret socioøkonomisk indvirkningsvurdering af plantebeskyttelsesmidler

I dag hersker der overalt i verden usikkerhed over for fødevarerne og øgede omkostninger for fødevarer. Siden den oprindelige indvirkningsvurdering af plantebeskyttelsesmidler blev fuldført i 2004 har miljøspørgsmålene ændret sig betydeligt. Eftersom verdensfødepriserne stiger og dette har indvirkninger for EU-borgerne og udviklingslandene, især vedrørende begrænsning af fødevarefremstilling, kan Kommissionen foretage en detaljeret indvirkningsvurdering af pesticid-pakken (plantebeskyttelsesmidler) med fokus på de socioøkonomiske elementer for den gældende fælles holdning med Rådet? Kan Kommissionen sige, om den mener, fødevarepriserne ville være større eller mindre, hvis man anvendte en risikobaseret fremgangsmåde?

⁽³⁸⁾ EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁹⁾ Direktiv 85/337/EF, EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40-48, som ændret ved direktiv 97/11/EF, EFT L 73 af 14.3.1997.

⁽⁴⁰⁾ EFT L 197 af 21.7.2001.

⁽⁴¹⁾ EFT L 163 af 29.6.1999.

⁽⁴²⁾ EUT L 152 af 11.6.2008.

⁽⁴³⁾ Kommissionens forslag KOM(2008)0221, fælles holdning 2006/0304 (COD), EP's lovgivningsmæssige beslutning af 13. november 2007 P6_TA(2007)0505.

⁽⁴⁴⁾ ATM-forskningsprojektet vedrørende det fælles europæiske luftrum.

⁽⁴⁵⁾ http://cordis.europa.eu/fp7/environment/home_en.html, klik på "Find a call".

Svar

Kommissionen er af den opfattelse, at dens oprindelige indvirkningsvurdering var grundig og stadig gælder. Den fokuserede på de største forskelle mellem den foreslåede forordning og den gældende lovgivning, dvs. midlertidige godkendelser, gensidig anerkendelse, sammenlignende vurdering, databeskyttelse og orientering af naboer om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Kommissionen er tilfreds med, at den fælles holdning, ligesom det oprindelige forslag, har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet og samtidig at sikre, at Fællesskabets landbrug er konkurrencedygtigt. Den indeholder foranstaltninger som den zonebaserede godkendelsesordning og obligatorisk gensidig anerkendelse, forenkledte regler om databeskyttelse, klare tidsfrister for godkendelse og godkendelsesprocedurer og forenklet godkendelse i forbindelse med anvendelser af mindre betydning. Det er foranstaltninger, som gavner landbruget og vil øge landbrugernes adgang til pesticider.

Kommissionen har undersøgt virkningen af de foreslåede kriterier og har konkluderet, at de kan føre til tilbagekaldelse af et begrænset antal aktivstoffer. Kommissionen vil overvåge situationen nøje.

Kommissionen afviser kritikken om, at kriterierne er afskæringskriterier, for der er taget højde for eksponering: Disse meget farlige stoffer kan godkendes, hvis eksponeringen for dem er ubetydelig (f.eks. et lukket system).

Hvad til sidst angår fødevarerprisernes udvikling i de senere år, mener Kommissionen, at det er umuligt at foretage en statistisk pålidelig vurdering af denne foranstaltnings indflydelse på fødevarerpriserne i forhold til en lang række andre faktorer såsom energipriser og klimaændringer.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Mairead McGuinness (H-0731/08)**Om: Drøftelser om de strategiske aspekter af GMO'er**

Kommissionsformand Barroso opfordrede medlemsstaterne til at udpege højtstående embedsmænd til at deltage i drøftelser om de strategiske aspekter af gmo'er. Blandt de spørgsmål, der blev drøftet i gruppen, var, hvorledes godkendelsesprocedurer fungerer, indvirkningen af asynkron godkendelse af gmo'er og den offentlige debat om gmo'er. Gruppen på højt plan afholdt sit første møde den 17. juli og har planlagt endnu et møde i denne måned.

Kan Kommissionen oplyse om, hvornår det kan forventes, at gruppen på højt plan aflægger beretning?

Kan Kommissionen kommentere, hvorledes denne gruppes mål kan afvige fra den af Rådet (miljø) nedsatte gmo-arbejdsgruppes?

Svar

I 2003 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet nye rammebestemmelser for markedsføring af genetisk modificerede organismer (gmo'er). I lovgivningen blev der fastsat en meget streng ordning for forudgående markedsføringsgodkendelse, hvorved kun gmo'er, der beviseligt er sikre for miljøet og menneskers og dyrs sundhed, kan markedsføres.

Samtidig vedtog EU strenge regler om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede produkter. Denne lovgivning sikrer, at genetisk modificerede produkter om nødvendigt kan tilbagekaldes, og at forbrugerne om ønsket kan vælge at undgå genetisk modificerede fødevarer. Det er nu almindelig anerkendt, at EU's lovgivning om genetisk modificerede organismer er verdens mest omfattende og sandsynligvis den strengeste.

Inden for disse retlige rammer spiller Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) en central rolle, fordi den har ansvar for at vurdere risiciene ved gmo'er, før de markedsføres, mens Kommissionen som ansvarlig beslutningstager i risikostyringsprocessen har ansvar for at godkende eller ikke godkende en given gmo på baggrund af EFSA's udtalelse og under hensyntagen til eventuelle andre relevante faktorer.

Det siges for ofte om debatten om gmo'er, at den kun drejer sig om miljø og fødevarerikkerhed. Men den drejer sig om langt mere. Den drejer sig om handelspolitik, fødevarerikkerhed – nærmere betegnet fødevarerikkerhed for Europa – forskning og en europæisk biobaseret industris konkurrenceevne. Vi kan ikke se bort fra, at EU er blevet dømt i WTO for ikke at have overholdt sine egne regler.

På denne baggrund holdt Kommissionen i maj 2008 en orienterende debat om gmo'er for at få belyst alle sider af sagen. Under debatten bemærkede Kommissionen, at politikken for gmo'er stadig er et meget følsomt emne for både Kommissionen og størstedelen af medlemsstaterne. Der var almindelig enighed om, at de eksisterende retlige rammer er tilfredsstillende, men at overholdelsen af dem skal forbedres.

Kommissionen gentog sin tillid til den høje kvalitet af EFSA's videnskabelige rådgivning og bekræftede, at den fortsat vil påtage sig sit institutionelle ansvar og sine internationale forpligtelser.

Kommissionen var også enig i, at det ville være nyttigt at gennemføre en uformel politisk drøftelse med medlemsstaterne for at få et overblik over erfaringerne og sammen med dem finde ud af, om beslutningsprocessen kan lettes og evt. forbedres. Målet er at få en bedre forståelse af, hvad Europa mener om gmo'er, og finde ud af, om og hvordan debatten kan udvikles.

Gruppen samledes den 17. juli 2008 og den 10. oktober 2008 til uformelle drøftelser. Drøftelserne vedrørte en lang række politiske spørgsmål, som var direkte eller indirekte forbundet med politikområdet for gmo'er, nemlig fødevarerpriser, fødevarer- og fodersikkerhed, WTO, handelsaspekter – herunder spørgsmålet om asynkron godkendelse mellem EU og tredjelande – og den offentlige mening.

Sideløbende hermed er der oprettet en ad hoc-arbejdsgruppe vedrørende gmo'er i Rådet (miljø) under det franske formandskabs auspicer. På grundlag af denne gruppes arbejde ønsker det franske formandskab, at Rådet (miljø) vedtager konklusioner om gmo'er den 4.-5. december 2008. Formandskabet og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at de to initiativer samordnes.

Mens Rådets arbejdsgruppes arbejde er fokuseret på specifikke problemer, som hovedsageligt vedrører miljørisikovurderingen og risikostyringen af gmo'er, er drøftelserne i gruppen på højt plan bredere.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Paulo Casaca (H-0741/08)

Om: Terroristkanalen Al-Aqsa transmissioner i Europa

I sit svar på spørgsmål H-0485/08⁽⁴⁶⁾ om transmissionen af terroristkanalen Al-Aqsa ved hjælp af europæisk satellitkapacitet via den franske operatør Eutelsat gav Kommissionen udtryk for at ville "tage Al-Aqsa TV op i forbindelse med det næste møde med de nationale reguleringsmyndigheder før sommerferien 2008". Vil Kommissionen redegøre for resultaterne af dette møde og oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at forhindre, at Al-Aqsa udsender via europæisk satellitkapacitet i strid med artikel 3b i direktivet om audiovisuelle medietjenester (direktiv 2007/65/EF⁽⁴⁷⁾)

Svar

På mødet mellem Kommissionen og de nationale reguleringsmyndigheder den 4. juli 2008 blev spørgsmålet om kanaler i tredjelande, der transmitterer hadske udtalelser, drøftet. Det blev påpeget, at den europæiske platform for tilsynsmyndigheder (EPRA) ikke har vedtægtsmæssige beføjelser til at vedtage bindende regler for sine medlemmer. Der blev også gjort opmærksom på udkastet til en erklæring om indholdsregulering af medielandsnettet af reguleringsmyndigheder (MNRA). Denne erklæring blev vedtaget fredag den 3. oktober 2008 på deres årsmøde i Italien og vedrører bl.a. respekt for grundlæggende værdier, principper og rettigheder, f.eks. respekt for den menneskelige værdighed og særegenhed og lovbeskyttelse.

Men ikke alle de pågældende lande er medlemmer af EPRA eller MNRA. En mulighed, der blev drøftet, var bilateralt samarbejde mellem en medlemsstats myndigheder og myndighederne i tredjelandsene. Samtidig forsøger Kommissionen at forbedre denne form for samarbejde ved lejlighedsvis at indbyde alle parter til fælles møder.

Kommissionen gentager, at den – ud over generelle påstande om overtrædelse af artikel 3b i direktivet om audiovisuelle medietjenester⁽⁴⁸⁾ – indtil videre ikke har modtaget nogen formel klage over de programmer,

⁽⁴⁶⁾ Skriftligt svar af 9.7.2008.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, EUT L 332 af 18.12.2007.

som Al-Aqsa TV udsender. Det skal understreges, at der ikke kan skrides ind over for nogen reguleringsmyndighed uden konkrete påstande, hvor der mindst oplyses om dato, tid og arten af overtrædelsen. Alligevel har Kommissionen henvist sagen til den kompetente reguleringsmyndighed, det franske Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA). Der ventes svar i november 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Olle Schmidt (H-0742/08)

Om: Øget bistand til Eritrea

Der har i pressen været oplysninger fremme om, at Kommissionen er i færd med den endelige udformning af en ny landestrategi for Eritrea. Ifølge visse oplysninger skulle bistanden i den kommende femårsplan stige fra de nuværende 80 mio. EUR til 110 mio. EUR. Der kan sættes flere spørgsmål ved, hvordan bistanden anvendes i Eritrea, og desuden krænker regimet i Asmara konstant menneskerettighederne. Eksempelvis holdes den svenske journalist Dawit Isaak som fange i Eritrea på syvende år. På denne baggrund vækker det forundring, hvordan Kommissionen kan forsvare at øge bistanden til dette land. Bør denne lejlighed ikke benyttes til at stille krav om, at lande skal overholde de demokratiske rettigheder og menneskerettighederne for at modtage bistand?

Hvilke tiltag påtænker Kommissionen at iværksætte for at stille betingelser til bistanden til Eritrea?

Svar

Eritrea er et af verdens fattigste lande med et anslået BNP pr. indbygger på 200 USD. IFN's udviklingsprograms indeks for menneskelig udvikling er Eritrea nr. 157 ud af 177 lande i 2008, og størstedelen af eritreerne lever under fattigdomsgrænsen. Desuden lider Eritrea specielt under fødevarekrisen. Det primære mål med EF's samarbejde med Eritrea er at forbedre befolkningens situation og levevilkår.

I betragtning af befolkningen, indkomsten pr. indbygger, placeringen i indekset for menneskelig udvikling, den demografiske udvikling og sårbarhed, men også økonomiske og sociale resultater, er bevillingen til Eritrea under 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) fastsat til 122 mio. EUR for perioden 2008-2013. Bevillingen er ikke en rettighed, men et vejledende beløb, som kan revideres i forbindelse med midtvejsrevisionen og den afsluttende revision.

Eritreas regering og Kommissionen er ved at færdiggøre en samarbejdsstrategi og det flerårige nationale vejledende program, der skal finansieres med midler fra 10. EUF.

Den planlagte strategi for 10. EUF, som vil fokusere på tiltag på fødevaresikkerheds- og infrastrukturuområdet med supplerende aktiviteter for regnskabssektoren og med sigte på samarbejde med ikkestatslige aktører, er en følge af de store udviklingsmæssige udfordringer i Eritrea.

Menneskerettighedssituationen i Eritrea volder stor bekymring. Kommissæren med ansvar for udvikling og humanitær bistand har givet udtryk for bekymring over situationen i Eritrea, navnlig hvad angår menneskerettighederne og især Dawit Isaaks sag, over for præsident Isaias ved flere lejligheder, senest under sit besøg i Asmara i juni 2008. Kommissionen er også jævnlige i forbindelse med den eritreiske opposition og diasporabevægelser.

Siden da er den formelle dialog i henhold til Cotonouaftalens artikel 8 blevet genoptaget, og der har været forslag fremme om at forbedre forbindelsen mellem EU og Eritrea, bl.a. ved hjælp af Kommissionens samarbejdsprogram, og regeringsførelsen i Eritrea, også hvad angår samvittighedsfangernes situation og andre menneskerettighedsspørgsmål.

Kommissionen reviderer sammen med medlemsstaterne løbende EU's politik.

Kommissionen glæder sig til at høre om resultaterne af Parlamentets mission til Afrikas Horn, derunder Eritrea. Medlemmerne af undersøgelsesmissionen har holdt møde med Kommissionens tjenestegrene forud for besøget. Medlemmerne af missionen vil også holde møde med kommissæren med ansvar for udvikling og humanitær bistand kort før deres afrejse.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Ari Vatanen (H-0745/08)**Om: Uoverensstemmelse mellem forbuddet mod fjernsalg af alkohol og EF-traktatens artikel 28**

Forbuddet mod fjernsalg og det strafferetlige ansvar herfor vedrører den form for salg, hvor sælgeren eller en person, der handler på dennes vegne, sender eller transporterer den solgte alkohol til Finland. Den fortolkning, der praktiseres i Finland, tager udgangspunkt i, at overdragelse af alkohol til en kunde anses for at forudsætte en tilladelse til detailsalg af alkohol. Ifølge lovgivningen kan denne tilladelse kun gives til den statslige alkoholforhandling.

Er den finske lovgivning og den administrative gennemførelse af denne lovgivning i uoverensstemmelse med EF-traktatens artikel 28, idet den fratager en sælger i en anden medlemsstat retten til at foretage fjernsalg af alkohol til en kunde i Finland?

Svar

Ifølge spørgsmålet er fjernsalg af alkohol fra andre medlemsstater til købere i Finland begrænset, fordi kun en indehaver af en tilladelse til detailsalg kan levere varer til en køber i Finland, og denne tilladelse udstedes tilsyneladende kun til den statslige alkoholforhandling.

Det bør bemærkes, at det i EF-Domstolens dom i sag C-170/04 fastslås, at en bestemmelse i en national lov om oprettelse af et handelsmonopol, der forbyder privatpersoner at indføre alkoholholdige drikkevarer direkte uden selv at transportere dem, er en kvantitativ indførselsrestriktion i medfør af artikel 28 EF, som i det svenske monopols særlige system ikke syntes at være proportional.

I en anden sag om forbud mod postordresalg af lægemidler (C-322/01, DocMorris) fastslog EF-Domstolen, at et nationalt forbud mod postordresalg af lægemidler, som er forbeholdt apoteker i den pågældende medlemsstat, er en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion, der er forbudt i henhold til artikel 28 EF.

I lyset af ovennævnte retspraksis kan forbuddet mod fjernsalg af alkohol i Finland være i strid med artikel 28 EF.

En foranstaltning, der fastslås at være i strid med EF-traktatens artikel 28, kan imidlertid være berettiget med begrundelse i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller beskyttelse af sundheden som anført i EF-traktatens artikel 30 eller i henhold til de såkaldte ufravigelige krav, som EF-Domstolen anerkender. Den nationale foranstaltning skal imidlertid for at være berettiget være nødvendig for at nå de ønskede mål og være proportional i forhold til disse mål.

Kommissionen kan ikke på grundlag af de oplysninger, den råder over, fuldt ud vurdere den pågældende foranstaltning.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Georgios Toussas (H-0748/08)**Om: Fortsat forurening af havvandet i Caldera forårsaget af skibsvraget "Sea Diamond"**

Der er nu gået seksten måneder efter krydstogtskibet Diamonds forlis ved Santorini, og der foreligger stadig ingen rapport om de årsager, der førte til forliset, eller nogen rapport, der placerer ansvaret hos skibets ejer, selskabet "Hellenic Louis Cruises", som allerede har modtaget 55 mio. USD i skadeserstatning. Den græske regering, det kompetente Ministerium for Handelsflåden samt de ansvarlige offentlige administrative myndigheder bærer skylden herfor. Skibsvraget befinder sig stadigvæk i Calderas dyb og forurener havet ved Santorini til trods for de heftige protester fra øens indbyggere og de lokale myndigheder og uanset løfterne fra de kompetente græske myndigheder.

Hvordan agter Kommissionen at bidrage til genoprettelsen af havmiljøet ved denne historiske ø og imødekomme indbyggernes og interesseorganisationers krav om at få bjærget skibsvraget, der stadig indeholder brændstof, smøreolier og andre giftige væsker? Har den græske regering også anmodet om støtte til at få dette gjort?

Svar

I de senere måneder har Kommissionen nøje overvåget situationen vedrørende Sea Diamonds forlis ud for Santorinis kyst med henblik på at sikre, at fællesskabslovgivningen anvendes korrekt. Efter at have undersøgt de relevante bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse (dvs. direktiv 2004/35/EF⁽⁴⁹⁾ om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, direktiv 2000/60/EF⁽⁵⁰⁾ om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger og direktiv 2006/12/EF⁽⁵¹⁾ om affald), konkluderede Kommissionen, at det som følge af de konkrete omstændigheder ikke var muligt at fastslå en overtrædelse af de pågældende bestemmelser. Det bør bemærkes, at der indtil videre ikke findes nogen fællesskabslovgivning vedrørende bjærgning af skibsvrag. Svaret på den skriftlige forespørgsel E-1944/08 af hr. Papadimoulis⁽⁵²⁾ indeholder flere oplysninger om dette.

Kommissionen har imidlertid lagt vægt på, at det er nødvendigt at forhindre en betydelig forringelse af miljøet. På Kommissionens anmodning oplyste de græske myndigheder, at de havde truffet alle de foranstaltninger, der var nødvendige for at undgå forurening. De havde bl.a. gennemført en undersøgelse af forureningens indvirkning og overvåger konstant det berørte område. Det græske center for havundersøgelser konkluderede i sin undersøgelse, at skibsvragets virkninger var minimale. Alligevel har handelsflådeministeriet bekræftet, at indsamlingerne og målingerne fortsætter, og at der om nødvendigt vil blive truffet korrigerende foranstaltninger. Desuden har ministeriet pålagt passende sanktioner.

Hvad angår genopretningsforanstaltninger, kan der være mulighed for medfinansiering inden for den græske nationale strategiske referenceramme for perioden 2007-2013, som Kommissionen har godkendt (f.eks. det operationelle program "Miljø og bæredygtig udvikling 2007-2013" eller det regionale operationelle program "Kreta og øerne i Det Ægæiske Hav, 2007-2013"). Det er imidlertid op til medlemsstaternes kompetente myndigheder at vælge de konkrete aktioner, der skal indgå i disse programmer, mens Kommissionens blot skal kontrollere de almindelige kriterier for støtteberettigelse og overholdelsen af EU-lovgivningen, herunder miljølovgivningen. Desuden medfinansierede det operationelle program Miljø for perioden 2000-2006 købet af fire fartøjer til olieopsamling med henblik på beskyttelse af visse beskyttede områder.

Hvis der opstår havforurening eller overhængende fare for havforurening, kan Grækenland anmode om assistance fra Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (indført med Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom⁽⁵³⁾). En sådan assistance kan også på de nationale myndigheders anmodning omfatte indsættelse af forureningsbekæmpelsesfartøjer, som Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed holder i beredskab. Indtil videre har de græske myndigheder ikke fremsat nogen specifik anmodning om assistance.

Det bør bemærkes, at EU's Solidaritetsfond er et instrument, som normalt er begrænset til store naturkatastrofer og kun kan aktiveres på den pågældende stats anmodning, hvis skaderne overstiger en grænse, som for Grækenlands vedkommende er defineret som 0,6 % af bruttonationalindkomsten (BNI) (dvs. 1 066 mia. EUR). Der kan ikke ydes godtgørelse for skader, der er dækket af en forsikring eller er omfattet af et civilretligt erstatningsansvar.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Philip Claeys (H-0754/08)

Om: Religionsfrihed i Tyrkiet

Den 13. august 2008 indgav sammenslutningen Alevi Bektasi en klage hos Europarådets ministerudvalg mod Tyrkiet vedrørende obligatorisk religionsundervisning i tyrkiske skoler. Især Tyrkiet har endnu ikke gennemført den dom, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afsagde den 9. oktober 2007, og hvori den gjorde det klart, at obligatorisk religionsundervisning udgør en krænkelse af artikel 2 i protokol nr. 1 til Menneskerettighedskonventionen.

⁽⁴⁹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004.

⁽⁵⁰⁾ EFT L 327 af 22.12.2000.

⁽⁵¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006.

⁽⁵²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽⁵³⁾ EUT L 314 af 1.12.2007.

Hvorledes vurderer Kommissionen Tyrkiets manglende gennemførelse af denne dom set på baggrund af religionsfriheden? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sørge for, at denne dom gennemføres? Hvornår skal denne dom senest være gennemført? Hvilken indflydelse har den manglende gennemførelse af dommen på de løbende forhandlinger?

Svar

Kommissionen er bekendt med den sag, som medlemmet nævner.

I oktober 2007 fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at læseplanen for religionsundervisningen i Tyrkiet ikke kunne anses for at opfylde de kriterier for objektivitet og pluralisme, der er nødvendige i et demokratisk samfund. Den fandt også, at der ikke fandtes nogen hensigtsmæssig metode til at sikre respekten for forældres overbevisning.

Som følge heraf anmodede Menneskerettighedsdomstolen Tyrkiet om at bringe sit uddannelsessystem og sin nationale lovgivning i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention.

Tyrkiet skal gennemføre Menneskerettighedsdomstolens dom. Kommissionen følger denne proces nøje og rejser spørgsmålet i sine dialoger med de tyrkiske myndigheder på alle relevante planer. Desuden er spørgsmålet blevet rejst i statusrapport 2007 for Tyrkiet.

Tyrkiet skal sikre fuld respekt for de rettigheder og friheder, der er garanteret i medfør af den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, herunder religionsfrihed. Det er en betingelse for landets tiltrædelse af EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Konstantinos Droutsas (H-0756/08)

Om: Forurening af en kanal nr. 66 i kommunen Irinoupoli på grund af dumpning af ubehandlet industriaffald

Den ukontrollerede dumpning af ubehandlet industriaffald i kanal nr. 66 i kommunen Irinoupoli (i præfekturet Imathia) giver store miljøproblemer i området og udgør en fare for beboernes helbred. Ferskenbehandlingsfabrikkerne i præfekturerne Imathia og Pella råder ganske vist over biologiske rensningsanlæg, men for at reducere driftsomkostningerne undlader man at anvende dem og udleder i stedet affaldet i kanalen. Denne selvrådige adfærd er en miljøovertrædelse, som har stået på længe: de døde fisk kan tælles i tusindvis, vandet i kanalen er forurenet og stanken uudholdelig. Vandet fra kanal nr. 66 løber ud i Aliakmonasfloden, som forsyner byen Thessaloniki med vand, og derfra videre ud i Aliakmonas-Axios-deltaet (beskyttet område i henhold til Ramsarkonventionen), hvor det yderligere forværrer forureningen af Thermaikosbugten. Dette vand anvendes desuden til afvanding af markerne i hele området og påvirker dermed dyreholdet og, via fødevarekæden, menneskene og folkesundheden negativt.

Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger for at stoppe den forurening af kanal nr. 66, som skyldes industriens ligegladhed, genoprette det naturlige miljø i området og beskytte folkesundheden?

Hvad er Kommissionens holdning til den konstante forurening af kanal nr. 66, som skyldes industriens ligegladhed, og til behovet for at genoprette det naturlige miljø i området og beskytte folkesundheden?

Svar

Direktiv 2008/1/EF⁽⁵⁴⁾ om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet, kodificeret udgave af direktiv 1996/61/EF⁽⁵⁵⁾) indeholder en fortegnelse over de kategorier af industrielle aktiviteter, der henhører under direktivets anvendelsesområde. Fortegnelsen omfatter behandling og forarbejdning med henblik på fremstilling af levnedsmidler på basis af vegetabiliske råstoffer med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 300 t/dag (gennemsnit på kvartalsbasis).

⁽⁵⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst), EUT L 24 af 29.1.2008.

⁽⁵⁵⁾ Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, EFT L 257 af 10.10.1996.

Ud fra oplysningerne i spørgsmålet er det vanskeligt at vurdere, hvorvidt ferskenbehandlingsfabrikkerne i præfekturerne Imathia og Pella henhører under IPPC-direktivets anvendelsesområde.

Kommissionen har allerede truffet foranstaltninger til at sikre, at de eksisterende IPPC-anlæg overholder direktivets krav. I maj 2008 blev der indledt en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 226 mod ni medlemsstater, deriblandt Grækenland. Ud fra de oplysninger, som de græske myndigheder har fremsendt, lader det til, at der i præfekturen Imathia findes mindst fire anlæg, som producerer fødevarer på basis af vegetabiliske råstoffer uden den fornødne tilladelse. Kommissionen vurderer for øjeblikket de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med anlæggene i Grækenland, og vil tage alle de fornødne skridt, herunder fortsættelse af overtrædelsesproceduren, til at sikre, at IPPC-direktivet anvendes korrekt.

Hvad angår floders generelle vandkvalitet, forpligter vandrammedirektivet⁽⁵⁶⁾ medlemsstaterne til at sikre god vandkvalitet ("god tilstand") generelt inden 2015. De nødvendige planer og programmer skal være udarbejdet inden den 22. december 2009.

Desuden er Axios-Loudias-Aliakmon-floddeltaet et område omfattet af Natura 2000-nettet, som er oprettet i henhold til habitatdirektiv 92/43/EØF⁽⁵⁷⁾. Habitatdirektivet kræver, at aktiviteter, der kan føre til forringelse af et områdes bevarelsesværdi, undgås.

Kommissionen vil anmode de græske myndigheder om yderligere oplysninger om forureningens art, navnlig resultaterne af målinger af emissioner og af vandkvaliteten i nærheden af de pågældende anlæg, og om dens indvirkning på nævnte Natura 2000-område.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0759/08)

Om: Udligning af betalinger pr. hektar i de gamle og de nye medlemsstater

Bilag VIII i forslag til Rådets forordning af 20. maj 2008 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere fastlægger lofter for de finansielle ressourcer, der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik vil blive stillet til rådighed for de enkelte medlemsstater frem til 2013 og derefter. En division af de i nævnte bilag opstillede beløb med antallet af hektar opdyrket landbrugsjord afslører, at der er enorme forskelle i støtten pr. hektar mellem de forskellige medlemsstater. Cirkatallene er 489 EUR i Belgien, 388 EUR i Danmark, 344 EUR i Tyskland, 263 EUR i Frankrig og 237 EUR i Det Forenede Kongerige. I de nye medlemsstater er støtteniveauerne imidlertid væsentlig lavere: 213 EUR i Den Tjekkiske Republik, 227 EUR i Ungarn, 200 EUR i Slovakiet og kun 187 EUR i Polen.

På et tidspunkt, hvor produktionsomkostningerne i de nye og de gamle medlemsstater nærmer sig hinanden meget hurtigt, og hvor Kommissionen foreslår en afkobling af den finansielle støtte fra produktionen, er der ikke nogen reel begrundelse for at opretholde en sådan differentiering, der betragtes som en åbenlys diskrimination af landbrugere i de nye medlemsstater. Opretholdelse af en sådan differentiering i støtteniveauer over en periode på mange år er i princippet det samme som at have to fælles landbrugspolitikker.

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at fjerne dette misforhold?

Svar

Den afkoblede støtte fastsættes ud fra de samme principper for EU-15 og EU-12, nemlig fastsatte referenceniveauer for budgetudgifter og område. I EU-15 er referencen hidtidig produktion, område og støtte under den fælles landbrugspolitik, mens der for EU-12 blev indgået aftale om støtten i tiltrædelsestraktaten under hensyntagen til flere faktorer såsom medlemsstatens hidtidige produktionsmængde og produktionspotentialet.

Eftersom der blev anvendt historiske referencemængder til at fastsætte betalingerne, varierer den direkte støtte ikke blot mellem EU-12 og EU-15, men også fra medlemsstat til medlemsstat, fra region til region og fra landbrugsbedrift til landbrugsbedrift (afhængigt af den valgte model for afkoblet støtte).

⁽⁵⁶⁾ Direktiv 2000/60/EF, EFT L 327 af 22.12.2000 som ændret.

⁽⁵⁷⁾ EFT L 10 af 14.1.1997.

I sundhedstjekket foreslår vi, at medlemsstaterne får mulighed for at harmonisere disse forskelle internt, men en harmonisering på tværs af samtlige medlemsstater vil ikke føre til de ønskede politiske resultater. Direkte betalinger er et redskab til at yde indkomststøtte til landbrugerne, og deres størrelse skal vurderes i forhold til det generelle økonomiske niveau og udviklingen i medlemsstaterne.

En udligning af de direkte betalingers størrelse for samtlige 27 medlemsstater ville gennemsnitligt hæve landbrugsbedrifternes indkomster i EU-12 og sænke dem i EU-15. Det ville øge de eksisterende skævheder i udviklingen af landbrugsindkomsterne og indkomsterne i andre økonomiske sektorer. Landbrugsindkomsterne i EU-12 er allerede steget stærkt siden tiltrædelsen af EU og ville stige mere end andre indkomster med en fast betaling over hele EU. I EU-15, hvor landbrugsindkomsterne allerede ligger under indkomsterne i andre sektorer, ville en fast betaling øge denne forskel.

Når de forskellige dele af EU's udgifter ses i sammenhæng med deres andel af bruttonationalproduktet (BNP), står det endvidere klart, at EU-12 ikke er ugunstigt stillet i forhold til EU-15, hvad angår landbrugsstøtte. I 2007 var de direkte betalinger og markedsstøtten stort set på samme niveau i EU-12 og EU-15 udtrykt i andele af BNP. Udgifterne til udvikling af landdistrikter var syv gange højere i EU-12 end i EU-15, og udgifterne til strukturforanstaltninger var fire gange højere målt i andele af BNP.

Disse forhold viser, at faste direkte betalinger ikke ville være i overensstemmelse med formålet med direkte betalinger, som er at give landbrugerne en passende indkomststøtte, fordi de ville forvride forholdet mellem indkomsterne i landbrugssektoren og indkomsterne i andre økonomiske sektorer i både EU-12 og EU-15.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Jacky Hénin (H-0761/08)

Om: Trusler mod samhørigheden i eurozonen

Den nylige udvikling i forbindelse med finanskrisen i USA og især dollarens kraftige kursfald i forhold til euroen udgør en dødelig fare mod de industrier, der skaber en høj merværdi i medlemsstaterne i eurozonen. Flere hundrede tusinde kvalificerede arbejdspladser – hvoraf mange kræver særdeles høje kvalifikationer – vil forsvinde i eurozonen på grund af den valutadumping, der foretages af dollarzonen. Krisens alvor og omfang rejser spørgsmålet om, hvorvidt eurozonen fortsat kan bestå. Det er kun de enorme omkostninger, en stat vil have ved udtræden af eurozonen, der bevirker, at systemet fortsat består.

Hvilke økonomiske og politiske foranstaltninger agter Kommissionen at tage for at afværge risikoen for, at eurozonen bryder sammen?

Svar

Selv om euroområdet har været ramt af en kombination af alvorlige eksterne chok, har euroen vist sig at være et effektivt værn imod dem. Til forskel fra i 1970'erne er disse chok ikke blevet voldsommere som følge af interne valutakursers og renters manglende stabilitet. Den Europæiske Centralbanks nødløbsstyring har været et vigtigt aktiv i den aktuelle usædvanlige situation. Desuden opfordrede samtlige EU's ministre så sent som på Økofin-Rådet i oktober til en koordineret reaktion på de aktuelle chok, hvilket afspejlede Kommissionens opfordring til at styrke den økonomiske styring, som kommer til udtryk i dens meddelelse om ØMU@10⁽⁵⁸⁾. Kommissionen har foreslået at udvide den makroøkonomiske overvågning for bedre at påvise og overvåge den slags forskelle i euroområdet. Det kunne f.eks. give sig udslag i en bedre vurdering af tendenserne med hensyn til konkurrenceevne i de enkelte medlemsstater i euroområdet. I meddelelsen opfordrede Kommissionen også medlemsstaterne til at styrke den økonomiske styring af euroområdet, både internt og eksternt, gennem bedre udnyttelse af de eksisterende rammer for samordning af den økonomiske politik. Især bør de interne politikker som følge af deres fremtrædende plads ikke føres uden hensyntagen til deres virkning på tilgrænsende lande i euroområdet.

*
* *

(58) "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union" KOM(2008)0238 af 7. maj 2008.

Spørgsmål nr. 77 af Katerina Batzeli (H-0764/08)**Om: Kontrol af landbrugsstøtten i Grækenland**

Kommissionen har bebudet sin hensigt om at reducere landbrugsstøtten til Grækenland på grund af de konstaterede mangler i landets kontrolsystem, hvilket den agtede at gøre, medmindre den græske regering gav de nødvendige forsikringer om og beviser på, at den havde forbedret kontrolmekanismerne. Hertil kommer, at Revisionsretten ifølge nylige rapporter har konstateret fejl og uigennemsigtig forvaltning af betalinger under den fælles landbrugspolitik og den nationale reserve af betalingsrettigheder, som landbrugerne selv ikke er ansvarlige for.

I hvilken fase befinder Kommissionens forhandlinger med den græske regering sig, og hvor langt er man nået med gennemførelsen af de aktioner, som er nødvendige, for at udbetalingen af tilskud til de græske landbrugere ikke kommer i fare?

Er der gjort tilfredsstillende fremskridt for at forbedre kontrolsystemet i Grækenland, så Kommissionen ikke vil skride til nedskæringer i tilskuddene?

Hvad er konsekvenserne for landbrugerne ved nedskæringer i støtten på grund af fejl i administrationen og svagheder i kontrolsystemet, som de ikke selv er skyld i?

Svar

De græske myndigheder forpligtede sig til i sammenhæng med en handlingsplan, der blev fastsat i foråret 2006, at indføre et nyt operationelt markidentifikationssystem (LPIS) inden udgangen af 2008.

Et nøjagtigt LPIS er afgørende for korrekt forvaltning og kontrol af arealbetalinger.

Den 16. juli 2008 sendte Kommissionen et brev til de græske myndigheder om indledning af proceduren med sigte på at suspendere dele af betalingerne til Grækenland til arealbaserede støtteforanstaltninger til landbrug og udvikling af landdistrikter på grund af de fortsatte mangler i dets kontrolsystem, navnlig i forbindelse med markidentifikationssystemet (LPIS). De græske myndigheder svarede på dette brev den 28. august 2008.

Et revisionsbesøg i september 2008 viste, at man – til trods for visse fremskridt – ikke er nået langt nok med indførelsen af dette vigtige system.

På den baggrund forbereder Kommissionen fortsat den suspension af betalingerne, der blev varslet i juli 2008.

Det skal understreges, at en suspension vil gælde Kommissionens månedlige udbetaling til det græske betalingsorgan. Det løser på ingen måde de græske myndigheder fra forpligtelsen til at betale landbrugerne de beløb, som de er berettigede til på bedriftsniveau.

*

* *

Spørgsmål nr. 78 af Catherine Stihler (H-0766/08)**Om: EU og den globale finanskris**

Vi har i den seneste tid set en uro uden lige på finansmarkederne. Hver dag er der opstået en usædvanlig udvikling, som ville have været forbløffende bare dagen før. Den amerikanske investeringsbank Lehman Brothers fik lov til at gå bankerot, mens en af verdens største forsikringsselskaber AIG blev reddet. En overtagelse af Det Forenede Kongeriges største hypotekinstitut HBOS blev godkendt af regeringen for at forhindre, at kunderne løb storm mod den. Aktiekurserne styrtedykkede og steg så brat igen, og mens disse linjer skrives er den amerikanske regering ved at sammensætte en stor redningsplan på tre trillioner USD.

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen inden for dens beføjelser for at sikre EU-borgernes interesser med henblik på indvirkningen af den globale finanskris?

Svar

Kommissionen er forpligtet til at beskytte EU-borgernes interesser både under og efter finanskrisen, og det gør den aktivt. Borgerne har krav på tilstrækkelig beskyttelse som forbrugere, investorer og indskydere,

velfungerende og likvide bankmarkeder, der kan låne ud til forbrugere, husejere og virksomheder, og en produktiv økonomi, der bygger på virksomheder i vækst.

I bevidstheden om dette har Kommissionen været aktiv på en række områder:

Den har bidraget til en klar analyse af årsagerne til krisen og de foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe svaghederne i det finansielle system. Den har udarbejdet en køreplan, som økonomi- og finansministrene godkendte i oktober 2007, der skal forbedre markedsgennemsigtigheden, værdiansættelsen og forsigtighedskravene og løse problemerne forbundet med kreditvurderinger og andre problemer vedrørende markedets funktion.

Kommissionen har samarbejdet med finansministre og tilsynsførende, navnlig gennem Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og gennem tilsynsudvalgene (Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) for i videst muligt omfang at sikre, at medlemsstaterne og de europæiske institutioner træffer samordnede foranstaltninger. Et vigtigt resultat er handlingsplanen for euroområdet af 12. oktober 2008 og dens udvidelse til hele EU. Dermed garanterer medlemsstaterne bankernes finansiering og interbankmarkedets funktion i en overgangsperiode med det formål at genskabe tilliden til finansmarkederne.

Kommissionen har omgående taget lovgivningsinitiativer for at forbedre de eksisterende forskriftsrammer, og den har fortsat samarbejdet med Rådet og Parlamentet for at finde kompromisløsninger på vigtige initiativer under forhandling:

– Solvens II: Kommissionen arbejder på at opnå en kompromisløsning i forhandlingerne om forslaget. Dette direktiv vil modernisere solvensreglerne for EU's forsikringsselskaber og styrke tilsynet med grænseoverskridende forsikringskoncerner.

– Kapitalkravsdirektivet: Forslaget med ændringer af kapitalkravsdirektivet blev vedtaget den 1. oktober 2008. Dette initiativ omfatter kritiske områder som store engagementer, tilsyn med grænseoverskridende koncerner, kvaliteten af bankernes kapital og risikostyring. Det vil virkelig styrke forskriftsrammerne for EU's banker og det finansielle system.

– Indskudsgarantiordninger: Den 15. oktober 2008 stillede Kommissionen et forslag om revision af EU's regler om indskudsgarantiordninger, der indfrier de løfter, som EU's finansministre gav den 7. oktober 2008 i Luxembourg.

– Regnskab: På grundlag af Kommissionens forslag vedtog medlemsstaterne den 15. oktober 2008 enstemmigt visse ændringer af regnskabsforordningen, bl.a. flere retningslinjer for dagsværdiansættelse og undersøgelse af IAS 39 med henblik på at omklassificere finansielle instrumenter fra handelsbeholdning og porteføljebeholdning.

– Kreditvurderingsbureauer: Kommissionen er ved at afslutte arbejdet med et lovgivningsmæssigt forslag om betingelserne for godkendelse og drift af samt tilsyn med kreditvurderingsbureauer i EU, som kommissærkollegiet forventes at vedtage i begyndelsen af november 2008.

– Derivater: Kommissæren med ansvar for det indre marked har meddelt, at han vil undersøge markederne for derivater nøje og ønsker en løsning vedrørende clearing af kreditderivater inden årets udgang.

– Fremtidigt europæisk tilsyn: Kommissionen besluttede at nedsætte en gruppe på højt plan vedrørende grænseoverskridende tilsyn i EU ledet af Jacques de Larosière. Gruppens mandat og sammensætning vil blive offentliggjort inden længe.

– Endelig sikrer Kommissionen, at arbejdet samordnes internationalt. Kommissionen er ved at planlægge en konference med vores internationale partnere om reform af det globale finansielle system baseret på principperne om gennemsigtighed, finansiell stabilitet, ansvar, integritet og global styring.

*

* *

Spørgsmål nr. 79 af Mikel Irujo Amezaga (H-0769/08)**Om: ESF i regionen Navarra**

I sit svar på min mundtlige forespørgsel H-0929/07⁽⁵⁹⁾ om uregelmæssigheder i forvaltning af ESF-støtten i regionalregeringen i Navarra meddelte Kommissionen, at den ville anmode om yderligere oplysninger fra diverse myndigheder. Har Kommissionen modtaget disse oplysninger?

Har Kommissionen også undersøgt, om artikel 32, 34 og 36 i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽⁶⁰⁾ er overtrådt? Har Kommissionen undersøgt, om kravene i regel nr. 1.7 om støtteberettigede udgifter i bilaget til forordning (EF) nr. 1685/2000⁽⁶¹⁾ er tilsidesat? I generel mangel af en mekanisme til validering og kontrol af fakturaerne eller bilag, og navnlig af bilag til udgifter til diverse operationer, har Kommissionen da undersøgt, om administrationen har foretaget en fuldstændig gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 438/2001⁽⁶²⁾? Jeg gør opmærksom på, at det var revisionsretten (Cámara de Comptos) i regionen Navarra, der gjorde opmærksom på, at den regionale administration manglede finansielle og regnskabsmæssige redskaber til at sikre korrekt og separat registrering af ESF-udgifter, -betalinger og -indtægter.

Svar

Som anført i svaret på medlemmets skriftlige forespørgsel P-0619/08 om beretningen fra revisionsretten i regionen Navarra om støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) til Navarra i perioden 1997-2003 anmodede Kommissionen styrelsesrådet for Den Europæiske Socialfond i Spanien (UAFSE) om nærmere oplysninger om den pågældende beretning og om de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe de uregelmæssigheder, som revisionsretten i Navarra har afdækket.

Kommissionen understreger, at Navarras regering har trukket de beløb tilbage, der ikke anses for at være berettigede til ESF's delfinansiering i overensstemmelse med de kontroller i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 438/2001, der er nævnt i beretningen fra revisionsretten i regionen Navarra. Desuden har UAFSE oplyst til Kommissionen, at Navarras regering allerede har truffet foranstaltninger til at forbedre forvaltningen af ESF i overensstemmelse med konklusionerne og henstillingerne i beretningen fra revisionsretten i regionen Navarra. UAFSE har også understreget, at de kontroller, der er udført inden for rammerne af UAFSE's årlige kontrolplan, viste, at der blev truffet afhjælpende foranstaltninger.

For at få bekræftet om Spanien har truffet behørig foranstaltninger, har Kommissionen imidlertid anmodet UAFSE om en kopi af rapporten over de kontroller, som UAFSE har foretaget, og af alle rapporter udarbejdet af den regionale kontrolmyndighed for ESF i Navarra.

Endelig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) besluttet at indlede en overvågningssag. Kommissionen minder om, at OLAF skal sikre, at erhvervsdrivende ikke samtidig bliver kontrolleret af både Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder på grundlag af de samme oplysninger i henhold til Fællesskabets sektorspecifikke forordninger eller national lovgivning, og derfor kan indlede overvågningssager for at følge en national igangværende foranstaltning.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Carl Schlyter (H-0770/08)**Om: Ny forskning vedrørende bisphenoler**

Den 16. september 2008 offentliggjordes ny forskning (JAMA-undersøgelsen) vedrørende bisphenol A, der viser, at dette stof kan forårsage diabetes og skader på hjertet. Bisphenol A er bl.a. en nøgle-monomér ved produktionen af polycarbonat plastic og epoxy-harpiks. Polycarbonat plastic anvendes til at fremstille mange forskellige almindelige produkter, herunder sutteflasker og vandflasker. Epoxy-harpiks anvendes bl.a. til belægning på indersiden af stort set alle dåser til mad og drikkevarer. Der skal nu i henhold til direktiv

⁽⁵⁹⁾ Skriftligt svar af 11.12.2007.

⁽⁶⁰⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

⁽⁶¹⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 39.

⁽⁶²⁾ EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21.

76/769/EØF⁽⁶³⁾ vedtages nye restriktioner under den fælles beslutningsprocedure. Dette direktiv bliver ophævet af REACH den 1. juni 2009. Det vil være praktisk taget umuligt at forberede og afslutte en fælles beslutningsprocedure fra nu og frem til udgangen af denne lovgivningsperiode. Der eksisterer således i øjeblikket en lammelse af lovgivningsapparatet på EU-niveau, hvad angår muligheden for at vedtage nye restriktioner. Midlertidige nationale forbud kunne eventuelt udfylde hullet.

Vil Kommissionen bede Den Videnskabelige Komité genoverveje sin holdning til bisphenol A på baggrund af den nye forskning?

Ville et nationalt forbud være i overensstemmelse med EU-lovgivningen, navnlig i lyset af EU's midlertidigt manglende evne til at foreslå restriktioner for stoffer, som der endnu ikke gælder restriktioner for?

Svar

Kommissionen er bekendt med den nye forskning i bisphenol A's mulige virkninger på menneskers sundhed. Anvendelsen af stoffer i sutteflasker og vandflasker er reguleret i Kommissionens direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler⁽⁶⁴⁾, hvori der fastsættes en migrationsgrænse for bisphenol A på 0,6 mg/kg levnedsmiddel på grundlag af den risikovurdering, som Den Europæiske Fødevarsesikkerhedsautoritet (EFSA) foretog i 2006. På Kommissionens forespørgsel har EFSA bekræftet den acceptable daglige indtagelse for bisphenol A i sin erklæring af 23. juli 2008, hvor den noterede sig den canadiske regerings nye screeningsvurdering og det amerikanske nationale toksikologiske programs resumé. Desuden er EFSA blevet anmodet om at vurdere relevansen og betydningen af de for nylig offentliggjorte undersøgelser i Journal of the American Medical Association⁽⁶⁵⁾. Kommissionen er i øjeblikket af den opfattelse, at migrationsgrænsen på grundlag af den aktuelle videnskabelige viden er tilstrækkelig til at beskytte forbrugeren mod evt. sundhedsrisiko som følge af bisphenol A. Epoxy-harpiks til belægning på indersiden af dåser til mad og drikkevarer er omfattet af national lovgivning.

Begrænsninger af anden brug skal vedtages inden for rammerne af direktiv 76/769/EØF, som bliver ophævet og erstattet af afsnit VIII og bilag XVII i REACH fra og med den 1. juni 2009. For øjeblikket indeholder direktiv 76/769/EØF ingen begrænsninger for bisphenol A. I 2003 blev der offentliggjort en omfattende risikovurdering, som var udført inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 793/93, på Det Europæiske Kemikalieagenturs websted, og der blev offentliggjort en ajourført vurdering i april 2008⁽⁶⁶⁾. Konklusionerne er, at der i forhold til forbrugerne ikke er noget behov for risikobegrænsende foranstaltninger ud over dem, der allerede er truffet, men at der er behov for at begrænse risiciene for arbejdstagere, der beskæftiger sig med fremstilling af bisphenol A og epoxy-harpiks, og i forbindelse med alle erhvervsmæssige eksponeringsscenarier, hvor der er mulighed for hudkontakt med høje koncentrationer af bisphenol A. Da risikovurderingen og strategien for risikobegrænsning ikke blev vedtaget formelt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93, der blev ophævet den 1. juni 2008, skal referentmedlemsstaten i henhold til artikel 136, stk. 3, i REACH sende al relevant dokumentation, herunder risikovurderingen, og strategien for risikobegrænsning til Det Europæiske Kemikalieagentur inden den 1. december 2008.

Kommissionen vil understrege, at EU ikke midlertidigt er ude af stand til at foreslå begrænsninger for stoffer, som endnu ikke er begrænsede i direktiv 76/769/EØF. Selv om det er korrekt, at det på grund af den forestående ophævelse af direktiv 76/769/EØF er for sent at gennemføre en fuld fælles beslutningsprocedure vedrørende et forslag til nye begrænsninger i henhold til direktivet, sikrer overgangsbestemmelserne i artikel 137, stk. 1, litra b), i REACH, at Kommissionen kan følge op på et sådant forslag, hvis det endnu ikke er vedtaget den 1. juni 2009. I stedet for at udarbejde national lovgivning kan en medlemsstat om nødvendigt begynde at forberede et begrænsningsdossier i overensstemmelse med bilag XV i REACH. I henhold til procedurerne i REACH kan medlemsstaten således meddele sin hensigt til agenturet og sende bilag XV-dossieret umiddelbart efter, at afsnit VIII er trådt i kraft (den 1. juni 2009), for at indlede begrænsningsprocessen. I betragtning af de tidsfrister, der er fastsat i artikel 69-73 i REACH, vil den samlede tidsramme være sammenlignelig med en fuld fælles beslutningsprocedure.

*

* *

(63) EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

(64) EFT L 220 af 15.8.2002, senest ændret ved direktiv 2008/39/EF, EUT L 63 af 7.3.2008.

(65) Lang et al. 2008: Journal of the American Medical Association, 300, 1303-1310.

(66) Rapporter fås på: <http://ecb.jrc.ec.europa.eu/esis/index.php?PGM=ora>, EINECS-nummer 201-245-8.

Spørgsmål nr. 81 af Ivo Belet (H-0774/08)**Om: Tab af arbejdspladser i tekstilsektoren og EU's globaliseringsfond**

Inden for de seneste uger er der fremkommet oplysninger om mere end 1 000 planlagte eller gennemførte afskedigelser inden for den belgiske tekstilindustri (Bekaert Textiles: 281, Domo Zwijsnaarde: 150, Ralos: 200, UCO: 351, Prado: 182, Beaulieu: 387 osv.). Disse tab af arbejdspladser er resultatet af en kombination af flere faktorer, nemlig det dårlige økonomiske klima og konkurrencen fra lavtlønslandene.

Kan Kommissionen oplyse, om der for de pågældende arbejdstageres vedkommende i dette tilfælde kan gøres brug af EU's globaliseringsfond i forbindelse med omskoling, genplacering og nyorientering?

Svar

Artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1927/2006⁽⁶⁷⁾ om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen giver medlemsstaterne mulighed for at søge støtte fra Globaliseringsfonden i tilfælde, hvor mindst 1 000 arbejdstagere er blevet afskediget i løbet af en måneders periode i en specifik sektor eller i en eller to sammenhængende regioner (defineret på NUTS II-niveau).

Når medlemsstater ansøger om støtte fra Globaliseringsfonden, skal de fastslå en forbindelse mellem afskedigelserne i den pågældende sektor og de gennemgribende strukturelle ændringer i verdens handelsmønstre. Det kan ske ved hjælp af handelsstatistikker, der viser en betydelig stigning i importen til EU eller et hurtigt tab af markedsandele for EU, eller oplysninger, der viser, at produktionen flyttes ud af EU.

Siden forordningen om Globaliseringsfonden trådte i kraft, har Kommissionen modtaget seks ansøgninger om støtte fra Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i tekstilindustrien (fire fra Italien, en fra Malta og en fra Litauen), som den har vurderet positivt.

Efteruddannelse og omskoling, genplacering og nyorientering af de pågældende arbejdstagere er aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der falder ind under de foranstaltninger, som er berettigede til støtte fra Globaliseringsfonden i henhold til artikel 3 i forordningen om Globaliseringsfonden.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Gianluca Susta (H-0776/08)**Om: Skosagen**

I den sidste uge i september beslaglagde toldvæsenet i Italien 1 700 000 par sko. De beslaglagte sko bestod i forfalskede mærker, og 84 000 var oven i købet vildledende påtrykt "made in Italy". I mange af skoene har man konstateret en foruroligende procentdel af det kræftfremkaldende stof chrom-6.

Hvad mener Kommissionen om ovennævnte episode? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undgå lignende episoder, som begunstiger bestemte kategorier af virksomheder til skade for forbrugerne? Hvor mange antidumpingprocedurer har Kommissionen indledt mod Kina vedrørende tekstilprodukter og skotøj i de sidste to år? Anser Kommissionen det for nødvendigt at fremsætte forslag om ændring af de eksisterende bestemmelser for at styrke kvalitetsnormerne for tekstilprodukter, skotøj, kosmetik og lignede produkter importeret fra tredjelande, idet det også kræves, at disses oprindelse kan spores?

Svar

Kommissionen samarbejder snævert med formandskabet om udarbejdelsen af en toldhandlingsplan, der skal sikre effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved grænserne. Handlingsplanen indgår i en mere overordnet strategi, som Rådet har fastsat i sin resolution om en global europæisk plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning⁽⁶⁸⁾.

Da Kina fremstiller mange varemærkeforfalskede varer, er det afgørende at styrke toldsamarbejdet med landet. Kommissionen er derfor i gang med at forhandle om en toldhandlingsplan med Kina med henblik på bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering.

⁽⁶⁷⁾ EUT L 406 af 30.12.2006.

⁽⁶⁸⁾ EUT C 253 af 4.10.2008.

Hvad angår antidumping, indførte Kommissionen i oktober 2006 en endelig antidumpingtold på import af visse former for fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, som blev anvendt i to år indtil oktober 2008. I øjeblikket foretager Kommissionen en udløbsundersøgelse af disse antidumpingforanstaltninger. I løbet af de sidste to år er der ikke gennemført nogen antidumpingprocedurer vedrørende tekstilprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Hvad angår bestemmelser og sikkerhed forbundet med stoffer, der anvendes til fremstilling af beklædningsgenstande og fodtøj, skal fibersammensætningen i tekstilprodukter og beklædningsgenstande, som markedsføres i EU, mærkes, og det samme gælder de materialer, der er anvendt i fodtøj⁽⁶⁹⁾. Desuden skal alle tekstilprodukter og fodtøj, der omsættes i EU, naturligvis overholde kemikalielovgivningen, navnlig bestemmelserne i direktivet om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater⁽⁷⁰⁾. Kommissionen har omgående kontakten de italienske myndigheder og anmodet dem om nærmere oplysninger om det reelle chromindhold i de beslaglagte sko.

Det er vigtigt at bemærke, at det, samtidig med at de eksisterende retlige rammer betragtes som tilfredsstillende, er medlemsstaternes eneansvar at sørge for både toldkontrol, før varerne overgår til fri omsætning i EU, og markedsovervågning af produkter, som allerede findes på markedet. Alligevel letter Kommissionen medlemsstaternes arbejde på begge områder gennem en række aktiviteter, som spænder drift af RAPEX-systemet (EU's hurtige varslingsystem for farlige forbrugerprodukter, der er etableret i henhold til direktivet om produktsikkerhed i almindelighed⁽⁷¹⁾) til uddannelse af retshåndhævelsespersonale og finansiell støtte til fælles markedsovervågningsaktioner.

Kosmetikdirektivet⁽⁷²⁾ indeholder bestemmelser om sikkerhedskrav til kosmetiske midler, der markedsføres i Fællesskabet, uanset deres oprindelse. Også på dette område støtter Kommissionen medlemsstaternes myndigheders samordning af markedsovervågningen, især ved grænserne.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Karin Riis-Jørgensen (H-0777/08)

Om: Statsgaranti til irske banker

Den irske regering besluttede i denne uge med en hastelov at give statsgaranti til seks irsk ejede banker. Dette må formodes at give disse banker en fordel overfor udenlandsk ejede konkurrenter, som ikke er omfattet af garantien, og som nu kan se deres kunder forsvinde til irske banker, som kan yde dem en større indskydergaranti med staten i ryggen.

Er der tale om konkurrenceforvridning, når den irske stat begunstiger nationalt ejede banker i forhold til udenlandske?

Svar

I lyset af den aktuelle situation på finansmarkederne deler Kommissionen medlemsstaternes ønske om at sikre den finansielle stabilitet, og den forstår fuldt ud nødvendigheden af at træffe behørig foranstaltninger.

Denne nødvendighed blev anerkendt på mødet i Rådet (økonomi og finans) den 7. oktober 2008, hvor finansministrene blev enige om følgende principper:

- indgrebene bør være rettidige, og støtten bør i princippet være midlertidig
- skatteydernes interesser skal varetages
- de eksisterende aktionærer bør bære de forventede følger af denne indgriben
- regeringen bør kunne få gennemført en ændring i ledelsen

⁽⁶⁹⁾ Direktiv 96/74/EF, EFT L 32 af 3.2.1997 og berigtigelse EUT L 5 af 10.1.2006, direktiv 96/73/EF, EFT L 32 af 3.2.1997, direktiv 73/44/EØF, EFT L 83 af 30.3.1973, direktiv 94/11/EF, EFT L 100 af 19.4.1994 og berigtigelse EFT L 47 af 24.2.1996.

⁽⁷⁰⁾ Direktiv 76/769/EØF, EFT L 262 af 27.9.1976.

⁽⁷¹⁾ Direktiv 2001/95/EF, EFT L 11 af 15.1.2002.

⁽⁷²⁾ Rådets direktiv 76/768/EØF, EFT L 262 af 27.9.1976.

- ledelsen bør ikke kunne bibeholde urimelige fordele – regeringerne kan bl.a. have beføjelse til at gribe ind i aflønningen
- konkurrenternes legitime interesser skal beskyttes, navnlig gennem reglerne om statsstøtte
- negative afsmittende virkninger bør undgås.

For at nå dette mål uden at bringe det indre marked i fare skal de nationale foranstaltninger være gennemtænkte, nødvendige og afpasset efter udfordringen, og negative afsmittende virkninger på konkurrenter og andre medlemsstater skal undgås.

Den 14. oktober 2008 udsendte Kommissionen retningslinjer for statsstøttereklernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrise. De vil give mulighed for hurtig vurdering af, om nationale rekapitaliserings- og garantiordninger kan anses for at være forenelige med fællesmarkedet, og for vurdering af sådanne konkrete ordninger.

Kommissionen har i forbindelse med denne sag været i tæt kontakt med de irske myndigheder for at afhjælpe bekymringerne vedrørende forskelsbehandling og mangel på passende begrænsninger og kontrol. De irske foranstaltninger følger nu Kommissionens retningslinjer og er i overensstemmelse med den samordnede europæiske reaktion på finanskrisen, som blev vedtaget på Økofin-Rådet den 7. oktober 2008 og mødet i Eurogruppen den 12. oktober 2008, og Kommissionen godkendte dem den 13. oktober 2008.

Sagen bekræfter værdien af forudgående kontakt og løbende dialog med Kommissionen for lige fra begyndelsen at udforme ordninger, der fører til, at den finansielle stabilitet bevares, samtidig med at der fastholdes lige vilkår for andre banker og medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0779/08)

Om: Lægekontroller ved indvandreres indrejse og ophold på EU's territorium

Ifølge rapporten om sundhed og migration i EU fra det portugisiske Rådsformandskab (fra 2. halvår af 2007) lider indvandrere og flygtninge, som rejser ind i EU, i højere grad af smitsomme og andre sygdomme, som de enten medfører fra deres oprindelseslande, eller som de rammes af senere som følge af de pludselige miljøforandringer eller dårlige levevilkår i modtagerlandene.

Kommissionen bedes på baggrund af ovennævnte såvel som Rådets konklusioner fra december 2007 og den lokale befolknings bekymringer med hensyn til folkesundheden i de områder, som må tage imod strømmene af illegale flygtninge, oplyse følgende: Hvilke af forslagene fra det portugisiske formandskab er blevet gennemført? Hvilke forslag er endnu under behandling? Hvorledes er situationen i EU's medlemslande i dag, og hvilke foranstaltninger hhv. planlægger og træffer EU i forbindelse med spørgsmålet om kontroller og bekæmpelse af sygdomme under og efter indreisen i modtagerlandene? Hvad hhv. planlægges eller fastlægges der med henblik på at beskytte helbredet hos de mennesker, som arbejder i modtagelsesfaciliteter for indvandrere?

Svar

(FR) Kommissionen har med stor interesse læst de vigtige konklusioner om sundhed og migration i EU fra det portugisiske formandskab og samarbejder fortsat snævert med medlemsstaterne om overvågningen.

Som led i genoptagelsen af den sociale dagsorden og i fællesskabsstrategien for sundhed har Kommissionen oplyst, at den agter at forelægge en meddelelse om bekæmpelse af uligheder på sundhedsområdet, hvor migranternes og andre sårbare gruppers sundhedsbehov vil blive behandlet indgående.

Hvad angår indrejse, fastsættes det i Schengengrænsekodeksen, at tredjelandsstatsborgere kan få tilladelse til indrejse, hvis de (bl.a.) ikke menes at være en trussel mod folkesundheden.

Hvad angår tredjelandsstatsborgernes lovlige ophold, indeholder alle gældende direktiver bestemmelser om, at medlemsstaterne kan nægte tredjelandsstatsborgere indrejse på deres territorium af hensyn til folkesundheden. Det bør bemærkes, at det er medlemsstaternes ansvar at definere begrebet "folkesundhed".

Hvad angår asylansøgere, er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at disse mennesker får den nødvendige lægebehandling. Det samme gælder tredjelandsstatsborgere med ret til international beskyttelse. Desuden

kan medlemsstaterne bestemme, at asylansøgere af hensyn til folkesundheden skal underkastes en lægeundersøgelse.

Hvad angår ulovlig indvandring, består tilgangen i at tilbyde "den nødvendige lægebehandling" (som befinder sig et sted mellem akut lægebehandling og fuld adgang til alle former for sundhedspleje).

Endelig minder Kommissionen om, at disse spørgsmål skal behandles i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 35 i chartret om grundlæggende rettigheder, hvor det fastsættes, at enhver har ret til at få adgang til at modtage lægehjælp på de betingelser, der er fastsat ved medlemsstaternes lovgivning og praksis.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Pedro Guerreiro (H-0782/08)

Om: Opretholdelse af produktionen og beskæftigelsen i EU-landenes tekstil- og beklædningssektor

Eftersom EU og Kina har indgået en aftale om en fælles ordning for kontrollen med og udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene, og fordi vi nærmer os den 31. december 2008, bedes Kommissionen oplyse, hvordan den har til hensigt at forebygge en situation efter 2008 svarende til situationen i 2005, der var karakteriseret ved en meget kraftig vækst i indførslen af tekstil- og beklædningsprodukter med oprindelse i Kina? Vil Kommissionen foreslå en forlængelse af ordningen med dobbelt kontrol efter den 31. december 2008?

Hvor omfattende var de vigtigste stigninger frem til 2008 i udførslen til EU af kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter med oprindelse i Kina i absolutte tal, og var de omfattet af ordningen med dobbelt kontrol eller ej?

Svar

Formålet med tilsynet med dobbeltkontrol var at sikre en glidende overgang i 2008 for de otte mest følsomme kategorier. Kommissionen skønner, at målet indtil videre er nået. Kommissionen, som stadig vurderer situationen, bemærker, at de aktuelle samlede statistikker ikke peger på nogen særlig forstyrrende situation på markedet. Kinesiske tekstiler synes at blive absorberet af EU's marked, eftersom den samlede tekstilimport fra alle leverandører fortsat er stabil. Det betyder, at Kinas andel af EU's import stiger, som tidligere, når kategorierne liberaliseres.

Kommissionen har været i tæt forbindelse med alle interessenter, og ingen – bortset fra nogle få medlemsstater – har krævet tiltag. EU's industri har fået ekstra tid til at tilpasse sig til den nye situation, og det lader i det store og hele til at være lykkedes. Kommissionen mener indtil videre ikke, at den aktuelle situation kræver nogen nye tiltag. På den anden side har Kina gjort det klart, at det ikke mener, at det er rimeligt at fortsætte tilsynet med dobbeltkontrol efter 2008. Men EU og Kina er enige om at fastholde en gnidningsløs udvikling af handelen med tekstiler og bør derfor mødes inden for rammerne af tekstildialogen mellem Kina og EU snarest muligt.

En analyse af tekstilimporten i de otte kategorier under dobbeltkontrol⁽⁷³⁾ og de to kategorier, der var underkastet aftalte væksthiveauer, men ikke dobbeltkontrol⁽⁷⁴⁾, fra Kina og andre store leverandører i 2006 og 2007 viser, at Kina har øget sin importandel målt i værdi i alle 10 kategorier. Kina var den største leverandør målt i værdi, i mængde eller begge dele i fem kategorier i 2007. I 2008 fastholdes og styrkes denne ændring i handelsmønstret, idet Kina styrker sin position som største leverandør generelt.

Virkningen af denne ændring og af Kinas stigende andel i EU's tekstilimport mildnes af, at EU's samlede tekstil- og beklædningsimport fra tredjelande er steget langt mindre. I 2008 hidrørte de største stigninger i ovennævnte 10 kategorier fra import fra Kina i kategori 5, 26 og 39. Den samlede import steg hovedsageligt i kategori 5 og 7.

⁽⁷³⁾ De otte kategorier, der er underkastes tilsyn med dobbeltkontrol: kategori 4 (T-shirts), kategori 5 (pullover), kategori 6 (benklæder), kategori 7 (bluser), kategori 20 (sengelinned), kategori 26 (kjoler), kategori 31 (brystholdere) og kategori 115 (garn af hør eller ramie).

⁽⁷⁴⁾ Kategori 2 (stoffer af bomuld) og kategori 39 (dækketøj, viskestykker og lignende køkkentekstiler).

Kommissionen er meget opmærksom på tekstilsektoren og vil vedblive med at overvåge markedsudviklingen på grundlag af de aktuelle importstatistikker og toldkontrollen.

*
* *

Spørgsmål nr. 86 af Mihael Brejc (H-0783/08)

Om: Administrativ kapacitet

EU giver hvert år betydelig økonomisk bistand til fattige lande for at hjælpe dem med at udvikle deres økonomi og bekæmpe fattigdom, men ofte er de ikke i stand til at anvende bistanden på passende måde. En hyppig årsag til den u hensigtsmæssige anvendelse af disse midler er den beskedne administrative kapacitet i de pågældende lande. Er der i forbindelse med denne bistand afsat specifikke midler til at forbedre den administrative kapacitet i modtagerlandene?

Svar

Støtten til udvikling af administrativ kapacitet i partnerlandene er et vigtigt samarbejdsområde for EU. Den er også et vigtigt element i de internationale tilsagn om bistandseffektivitet, dvs. Pariserklæringen om bistandseffektivitet (2005) og ministererklæringen på forummet på højt niveau om bistandseffektivitet (Accra, september 2008).

Kommissionens støtte til forbedring og modernisering af partnerlandenes administrative kapacitet, der for øjeblikket betegnes som teknisk samarbejde, mobiliseres ad forskellige kanaler, dvs. gennem projekter, der specifikt tager sigte på at styrke den lokale administration, gennem tekniske samarbejdskomponenter i projekter eller (sektor-)programmer, der tager sigte på bredere udviklingsresultater, f.eks. inden for regeringsførelse eller infrastruktur, og gennem sektorspecifik eller generel budgetstøtte. Merværdien af budgetstøtte består i, at den ved at gøre brug af partnerlandets systemer samtidig styrker partnerlandets administrative kapacitet i stedet for at skabe parallelle kanaler for levering af offentlige tjenester, hvilket kan være tilfældet med andre bistandsformer. Den forbedrede administrative kapacitet forventes at føre til konkrete resultater i form af afskaffelse af flaskehalse, ændring af incitamentstruktur, forbedret resultatovervågning, tilpasning af ressourcefordeling osv.

Desuden omfatter budgetstøttetransaktioner altid tekniske samarbejdsaktiviteter, som tager direkte sigte på at styrke den offentlige administration, navnlig tjenester, der varetager den offentlige finansielle forvaltning. I mange tilfælde er tildelingen til kapacitetsopbygning en integreret del af hele projektet/programmet/budgetstøttetransaktionen. Det gælder f.eks. uddannelse i vejvedligehold i et infrastrukturprogram, kapacitetsstøtte til en lokal regering i et decentraliseringsprogram, kapacitetsopbygning til statsrevisorens kontor, når der ydes generel budgetstøtte.

Desuden bliver spørgsmålet om, "hvordan" kapacitetsudvikling kan støttes bedre, mere fremtrædende og får større opmærksomhed i debatten om bistandseffektivitet. Kommissionen er i gang med at ændre den måde, hvorpå den udformer og gennemfører sit tekniske samarbejde, der normalt ledsager udviklingsprogrammer. Grundstrategien "Reforming Technical Cooperation and Project Implementation Units for External Aid provided by the European Commission"⁽⁷⁵⁾, som EuropeAid udarbejdede i juli 2008, tager sigte på at skabe teknisk samarbejde af høj kvalitet, som støtter udviklingen af lokale og nationale kapaciteter, baseret på partnerbehov og fokuseret på bæredygtige resultater.

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Anne E. Jensen (H-0785/08)

Om: Kommissærers forhold ved fratrædelse

Op til mandatperiodens udløb ses det i stigende grad, at kommissærer fratræder før tid. Dette er sket med kommissær Kyprianou, kommissær Frattini og senest kommissær Mandelson. Dette kan ikke være tilfredsstillende for kontinuiteten i Kommissionens arbejde.

⁽⁷⁵⁾ http://www.cc.cec/dgintranet/europeaid/activities/adm/documents/backbone_strategy_on_tc-pius_final.pdf

Kan Kommissionen oplyse, hvilke betingelser med hensyn til pension, aftrædelsesordning osv. en kommissær har, når vedkommende forlader posten før tid? Gælder der anderledes betingelser i forhold til hvis den pågældende kommissær havde siddet perioden ud?

Svar

En vis udskiftning er ikke usædvanlig i en politisk organisation som Kommissionen. Kommissionen forsøger altid at sørge for, at disse udskiftninger forstyrrer kommissærkollegiets arbejde mindst muligt. Udskiftningen af kommissærer er reguleret i EF-traktatens artikel 215. Den er også omfattet af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Hvad angår pension, overgangsgodtgørelse og andre rettigheder, adskiller rettighederne for medlemmer af Kommissionen, som forlader posten før tid, sig ikke fra dem, de ville have haft, hvis de var blevet tiden ud.

En kommissær er berettiget til en overgangsgodtgørelse i en treårsperiode, familietillæg, pension fra 65 år og opefter, efterladtepension, bosættelsespenge samt dækning af rejse- og flytteudgifter, når tjenesten ophører.

Tidligere kommissærer, der har forladt posten, inden de var fyldt 63 år, har stadig ret til dækning under den fælles sygeforsikringsordning, forudsat at de ikke har lønnet beskæftigelse og ikke kan blive omfattet af en national sygeforsikringsordning. Kommissærer, der fratræder før mandatperiodens udløb, vil derfor normalt ikke være berettigede til dækning under den fælles sygeforsikringsordning.

*

* *

Spørgsmål nr. 88 af Athanasios Pafilis (H-0787/08)

Om: Indkaldelse af græske advokater til forhør

Græske advokater er for nylig blev indkaldt til at vidne for en undersøgelsesdommer i Athen på anmodning af de franske myndigheder, fordi deres visitkort blev fundet hos påståede medlemmer af den kurdiske organisation PKK, som tilfældigt blev anholdt i Frankrig. Denne uacceptable og uhørte handling, der sigter mod at omdanne advokater fra de forfulgte forsvarere til de retshåndhævende myndigheders samarbejdspartnere og stikkere af modstandsfolk eller sågar mistænkte for "terrorhandlinger", er allerede blevet enstemmigt fordømt af Advokatforeningen i Athen og andre institutioner i Grækenland.

Mener Kommissionen, at den frie udøvelse af advokaterhvervet og overholdelsen af tavshedspligten er blevet respekteret? Agter den at afskaffe den "sorte liste" over terrororganisationer og den dermed forbundne "antiterror"-lovgivning, der strider groft mod grundlæggende demokratiske frihedsrettigheder?

Svar

Kommissionen er meget engageret i terrorbekæmpelse.

Terrorbekæmpelse skal gå hånd i hånd med overholdelse af menneskerettighederne, også retten til forsvar og advokatbistand. Den frie udøvelse af advokaterhvervet og overholdelsen af tavshedspligten skal respekteres.

Hvad angår de såkaldte sorte lister, bemærker Kommissionen, at fælles holdning 2002/402/FUSP om al-Qaeda og Taleban og fælles holdning 2001/931/FUSP om andre terrorgrupper og personer blev vedtaget for at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolutioner, som er bindende for medlemsstaterne i henhold til FN-pagten artikel 25.

Den dermed forbundne "antiterrorlovgivning" vedrører indefrysningen af midler (forordning (EF) nr. 881/2002 og 2580/2001) og har netop været genstand for en dom afsagt af EF-Domstolen den 3. september. Kommissionen konkluderer, at EF-Domstolen fandt, at der er behov for visse forbedringer af udpegningsprocessen, men at der ikke er grund til at konkludere, at indefrysning af midler er ulovlig, hvis disse forbedringer gennemføres.

*

* *

Spørgsmål nr. 89 af Laima Liucija Andrikiene (H-0793/08)**Om: EU's prioriteringer på donorkonferencen for Georgien**

Hvad vil Kommissionen opnå på donorkonferencen for Georgien i Bruxelles den 22. oktober 2008? På hvilken måde agter EU at bidrage til genopbygningen og rehabiliteringen af Georgien? Hvad er EU's prioriteringer, og hvordan vil EU gennemføre dem? Hvilke funktioner er der planlagt for Kommissionen i koordineringen og gennemførelsen af den internationale økonomiske rehabiliterings- og genopbygningsbistand til Georgien?

Svar

På det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 1. september 2008 og på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15. september 2008 fik Kommissionen mandat til at arbejde med støtte til Georgien. I overensstemmelse hermed har Kommissionen forberedt en økonomisk genopretnings- og stabiliseringspakke og i samarbejde med Verdensbanken arrangeret den internationale donorkonference for Georgien den 22. oktober 2008 i Bruxelles. EU's medlemsstater, vigtige internationale donorer, internationale finansielle institutioner og internationale organer og FN-organer er indbudt til at deltage i donorkonferencen. Målet med konferencen er at opnå donorerens tilsagn om at hjælpe Georgien med at løse landets store problemer efter konflikten i august 2008.

På konferencen vil Kommissionen forelægge sin bistandspakke på op til 500 mio. EUR for perioden 2008-2010. Denne pakke viser, at EU er rede til at dække behov forbundet med konflikten.

Kommissionen har fastsat prioriterede områder og arbejder med at udvælge projekter i overensstemmelse med Verdensbankens og FN's fælles rapport om behovsvurdering og FN's hasteappel (som faktisk indgår i den fælles behovsvurdering). Kommissionens prioriterede bistandsområder vedrører de mest påtrængende behov såsom genbosættelse af internt fordrevne, rehabilitering og økonomisk genopretning, makrofinansiell stabilisering og infrastrukturstøtte. Efterfølgende har Kommissionen sat sig i forbindelse med den georgiske regering og internationale donororganisationer med henblik på drøftelse og samordning af planer. Donorkonferencen vil også give mulighed for at vurdere de enkelte donoreres planer og programmer, som så vil være udgangspunkt for Kommissionens fremtidige og vedvarende samarbejde med dem.

*

* *